

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Szávay István, dr. Vinnai Győző***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	3387
Napirend előtti felszólalások:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	3387
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	3388
Gréczy Zsolt (DK)	3390
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	3392
Szabó Timea (Párbeszéd).....	3394
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	3396
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	3398
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	3400
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	3402
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	3403
Demeter Márta (LMP).....	3405
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	3407
Böröcz László (Fidesz)	3408
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	3410
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	3412
Kérdések	
Magyar Zoltán (Jobbik) - az agrárminiszternek - „Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy eladják a magyar termőföldet az oligarcháinknak és a külföldieknek?” címmel... ..	3412
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	3413
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért nincsenek adatok a kórházi fertőzésekről?” címmel	3414
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	3415
Székely Sándor (DK) - a pénzügyminiszternek - „Mikor vallják be, hogy a megalázóan alacsony minimálbérért Önök a felelősek?” címmel.....	3416
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	3417
Schmuck Erzsébet (LMP) - az agrárminiszternek - „Miért nem lép végre a Kormány, hogy emberek ezreinek életét megóvjá a halált okozó azbesztszennyezéstől?” címmel.....	3417
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	3418
Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Bérrobbanás vagy bérpukkanás - mikor érezheti majd az átlagember is a bőrén az átlagbérnövekedést?” címmel	3419
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	3420
Pócs János (Fidesz) - a belügyminiszternek - „Milyen tervei vannak a kormánynak a határvédelmet illetően, hogyan biztosítható, hogy a határaink őrizete, védelme továbbra is magyar, nemzeti hatáskörben maradjon? ” címmel.....	3421
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	3421
Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnök kabinetfőnökének - „Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy a letelepedési kötvénybiznisszel kockára tegyék Magyarország biztonságát?” címmel.....	3422
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	3423

Molnár Gyula (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hány betöltetlen pedagógusi álláshely van a budapesti XI. és XXII. kerület alap- és középfokú oktatási intézményeiben?” címmel.....	3424
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	3425
Varju László (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Melyik fontosabb: az emberek egészsége vagy néhány haver bankszámlája?” címmel	3426
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	3426
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Paksi Atomerőmű bővítéséért felelős tárca nélküli miniszternek - „Valóban a biztonság garanciája-e, ha atomerőműben termeljük az áramot?” címmel	3427
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	3428
Balla Mihály (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Továbbra is töretlen a külföldi beruházók bizalma Magyarország iránt?” címmel	3429
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	3430
Kepli Lajos (Jobbik) - a Paksi Atomerőmű bővítéséért felelős tárca nélküli miniszternek - „Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy ilyen szerződéseket kötöttek a Paksi atomerőmű megépítésével kapcsolatban?” címmel.....	3431
Dr. Aszódi Attila , a Miniszterelnökség államtitkára	3432
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért fontosabb a nevelőszülők toborzása a rászoruló családok támogatása helyett?” címmel	3433
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	3433
Ungár Péter (LMP) - az agrárminiszternek - „Mért nem cselekednek a hatvani búz megoldása érdekében?” címmel.....	3434
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	3435
Farkas Gergely (Jobbik) - a miniszterelnök úrnak: „Ön, Miniszterelnök Úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy ígéretükkel ellentétben ne legyen Trianon-emlékévé a békediktátum 100. évfordulóján?” címmel.....	3436
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	3437
Ungár Péter (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mi lesz a kormány által bejelentett két egr-i óvodával?” címmel.....	3439
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	3439
Jakab Péter (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Ön, Miniszterelnök Úr kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy Magyarország legyen Európa szegényháza?” címmel.....	3440
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	3441
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Ön, Miniszter Úr kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy lerontották az egészségügyet és a fizetős egészségügy felé terelik az országot?” címmel.....	3442
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	3443

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	3444
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy több, mint 20 ezer migránst engedett be az országba?” címmel.....	3445
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	3446
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	3447
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	3447

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Ki a gyilkos?” címmel	3448
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3449
Viszontválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	3450
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3450
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	3451
Dr. László Imre (DK) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Miért nem naprakészek a KSH adatai?” címmel	3451
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3452
Viszontválasz:	
Dr. László Imre (DK)	3452
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3453
Ungár Péter (LMP) - Semjén Zsolt tárca nélküli miniszternek - „A vajdasági magyarok helyzete az uniós csatlakozás kapcsán?” címmel	3454
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	3454
Viszontválasz:	
Ungár Péter (LMP)	3455
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	3456
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	3456
F Kovács Sándor (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Meddig vezethetik még elítélt bűnözők Szeged városát?” címmel	3456
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3457
Viszontválasz:	
F Kovács Sándor (Fidesz)	3458
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3458
Pintér Tamás (Jobbik) - a legfőbb ügyésznek - „Ön, Legfőbb Ügyész Úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy ne induljanak nyomozások egyértelmű korrupciógyanús ügyekben?” címmel	3458
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész	3459
Viszontválasz:	
Pintér Tamás (Jobbik)	3460
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész	3460
Juhász Hajnalka (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Hogyan tovább a kárpátaljai magyarok jogainak védelmében?” címmel	3461
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	3462
Viszontválasz:	
Juhász Hajnalka (KDNP)	3463
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	3463
Korózs Lajos (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Rend, fegyelem, tisztaság!” címmel	3463
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3464
Viszontválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	3465
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	3465
Napirend utáni felszólalások:	
Dúró Dóra (független)	3466
Ungár Péter (LMP)	3468
Dr. Fónagy János (Fidesz)	3470
Hajdu László (DK)	3471
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	3473
Ander Balázs (Jobbik)	3475

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről.....	3477
Az ülés bezárása	3478

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ASZÓDI ATTILA államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, TALLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
7. ülésnapja
2018. október 8-án, hétfőn
(11.05 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Szávay István)

ELNÖK: Az Országgyűlés őszi ülészakájának 7. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Vinnai Győző és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Ezt követően 12 óra 15 perctől 13 óra 45 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 45 perctől 14 óra 45 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor. Végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP-képviselőcsoportból: „Az orbáni egészségügy áldozatairól” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az isten szerelmére, csináljanak már valamit! Ezzel a felkiáltással kezdem, államtitkár úr, és nagyon remélem, hogy az öt perc letelte után nem megint azt fogom végighallgatni, hogy a szocialista kormányzatok alatt, a nyolc év alatt mi történt. Önök kilencedik éve kormányoznak.

Ezzel a felkiáltással kezdtem a felszólalásomat. Ez a felkiáltás azért van, mert ami az elmúlt héten egy ember halálához vezetett, jól tükrözi az Orbán-kormány hozzáállását a mai egészségügyhöz: a sebészt, egy kiváló orvost, egy kiváló szakembert kirúgtak, a betege meghalt. Ha Székely főorvos tovább dolgozhat, egy 55 éves honfitársunk még ma is köztünk lehetne. A hírek szerint Kásler miniszter is felelős azért, mert a világhírű specialista nem fejezhette be betegeinek ellátását, az operációkat. Ezek után, amíg a miniszterelnök nem lép, addig tettestars az értelmetlen, gondatlanságból elkövetett halálesetek miatt. És megint felkiáltunk, az isten szerelmére, végre, kilencedik év után csináljanak már valamit!

Ez a bűncselekmény nem maradhat következmények nélkül, ezért pénteken feljelentést tettem az ügyben, és itt nem fogunk megállni. Ezt az ügyet és az ügyön keresztül az évi több ezer, gondatlanság miatt bekövetkezett halált számon fogjuk kérni az önök kormányán, az Orbán-kormányon. A Fidesz-kormány károkozása a betegellátásban bizalmatlan, rettegő betegekben és hozzátartozókban, menekülő munkaerőben, tönkrement egészségekben, gondatlanságból és hanyagságból kioltott életekben mérhető. Álmenyezetből hulló patkányok, zsúfoltság, várakozás, omló vakolatok, kórházi fertőzésekben elhunyt tízezrek, a

Honvédkórház agóniája, Ajka, a megsemmisült házi-orvosi körzetek, és sajnos hosszasan sorolhatom minden héten azokat a híreket, amelyeket hallunk és tapasztalunk.

Botrány és káosz a kórházakban, mondta a fideszes ÁSZ-elnök, betegellátási válság és vészhelyzet az egészségügyben, mondjuk mi. Tisztességes ellátás vagy szenvedés? Gyógyulás vagy egészségromlás? Élet vagy halál? Ez itt a kérdés, hiszen a hétköznapiak valósága, egy emberi tragédia bontakozik ki a szemünk előtt. Az 55 éves, műtetre váró beteg naponta könyörgött az életéért, naponta kérdezte meg, hogy mikor fogják megműteni, pedig ha kap tisztességes ellátást, megkapja azt, ami jár neki, egy magyar állampolgárnak, akkor még ma is köztünk lehetne.

Államtitkár Úr! Eddig a számok mögött névtelen halottak voltak, de most egy 55 éves honfitársunk tragédiája arcot adott ennek a szenvedésnek. Gyilkossággal vádolom önöket. Azzal vádolom a Fidesz-kormányt, hogy feladta az egészségügyet, hiszen amíg önök a pénzünket ellopják és luxusra költik, addig több tízezer halmag meg évente azért, mert nem kapják meg azt az egészségügyi ellátást, amire szükségük lenne.

Államtitkár Úr! Évente körülbelül 30 ezer ember hal meg azért, mert nem kapja meg a megfelelő egészségügyi ellátást. Ha ezt nyolc évvel beszorozzuk, 240 ezer honfitársunk halt meg csak azért az elmúlt nyolc évben, mert önök nem voltak hajlandóak az egészségügyet fejleszteni. Ma olvastam az egészségügy helyzetéről egy elemzést, és az elemzés úgy fogalmaz, hogy ma Magyarországon olyan az egészségügy helyzete, mint az orosz rulett. Tudja, mi az az orosz rulett, államtitkár úr? Fogunk egy forgópisztolyt, a tárba behelyezzük a lövedéket, megpörgetjük a tárat, a fejünkhöz emeljük a pisztolyt, és meghúzzuk a ravaszt, államtitkár úr. Ha a tízparancsolatot betartjuk önök szerint, akkor mázlink van, és életben maradunk, csak tudja, az egészségügyhöz nem mázli kell. Nem ezt érdemlik a magyar emberek, 240 ezer honfitársunk.

Államtitkár Úr! Gulyás Gergely a hét végén azt mondta a román népszavazással kapcsolatban, hogy minden gyereknek joga van egy anyához és egy apához, és ezt semmilyen más formációban pótolni nem lehet. Önök elvették egy gyermek édesapját, önök elvették egy édesapának és édesanyának a gyermekét, ez az önök bűne. Államtitkár Úr! Ne játsszanak tovább orosz rulettet az egészségüggyel! Felszólítom és könyörgöm most már, hogy tényleg tegyenek valamit! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mindekelőtt természetesen engedje meg, hogy én is kifejezzem részvétem az elhunyt családjának, ugyanakkor amellet sem tudok szó nélkül elmenni, tisztelt képviselő asszony, hogy önök egy ember halálából akarnak politikai tőkét kovácsolni itt a parlamentben. Úgy látszik, az önök számára semmi sem szent, és annyira reménytelen helyzetben vannak politikailag (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), hogy már egy ilyen tragikus eseménybe, egy ember halálába próbálnak belekapaszkodni (*Bangóné Borbély Ildikó: Család...*), és abból próbálnak maguknak valamelyest politikai tőkét kovácsolni, és még eközben is ön beleszáll itt, a parlament ülése közben.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt, hogy pontosan ennek az esetnek mik az okai, pontosan milyen orvosi részletek azok, amelyek ehhez a tragikus végkifejlethez vezettek, nem ön fogja tudni megállapítani és nem is én, nem politikusok hivatottak arra, hogy egy konkrét kórházi helyzetben, egy konkrét betegség esetén megállapítsák, hogy történt-e mulasztás, nem történt mulasztás, kinek milyen felelőssége van, hanem erre megvannak a hivatott szervek: egyrészt maga a kórház, illetőleg a kórházfenntartó ÁEK, másrészt az egyéni etikai felelősség tekintetében az Orvosi Kamara.

(11.10)

Így kérem, hogy ne ön döntse el, hogy itt megáll-e bárkinek a felelőssége. Azt is visszautasítom, hogy ön olyan hamis tényállításokat mond itt a parlamentben tényként, amelyek nem valósak, amelyek a miniszter közvetlen beavatkozására vonatkoznak. Tehát ne állítson valótlanosságokat egyrészt, képviselő asszony, másrészt ne értsen jobban az egészségügyhöz, mint azok a gyakorló orvosok, akik ezzel kapcsolatban bármiféle szakvéleményt tudnak adni, vagy ebben az ügyben bármiféle releváns érdemi vizsgálatot le tudnak folytatni.

Én arra kérem önt is, hogy bízson egészségügyi kérdésekben az orvosokban, ne a párthűség határozza meg az ön egészségügyi álláspontját, hanem hallgasson azokra az egyetemi tanárookra, docensekre, gyakorló orvosokra, akik a maga rendje szerint itt a belső vizsgálatot lefolytatják, és nyilván ezt majd a kórház vagy a kórházfenntartó Állami Egészségügyi Központ nyilvánosságra is akarja hozni. (*Korózs Lajos közbeszól. - Zaj. - Az elnök csenget.*) Szívesen válaszolok Korózs képviselő úrnak is, amikor majd a kérdések között sorra kerül.

De hogy mi a kormányzat felelőssége a kórházzal kapcsolatban? Tisztelt Képviselő Asszony! A kormányzat felelőssége az, hogy a gyógyításhoz évről évre jobb és jobb körülményeket teremtsen. Ennek az egyik alapja az, ha a kórház több pénzből tud gazdálkodni. Nézzük meg, hogy az állami fenntartás ennek a kardiológiai intézetnek az esetében milyen forrásbeli változásokat eredményezett.

2012-ben ez a kórház 7 milliárd 29 millió forintból gazdálkodott; ezzel szemben a 2016-os esztendőben már 9,5 milliárd forintból. Ez azt jelenti, hogy 2012 és 2016 között 7 milliárdról 9,5 milliárdra, 2,5 milliárd forinttal nőtt a kórház gazdálkodási lehetősége. Ez azt jelenti, hogy 35 százalékkal növelte a kormányzat a forrásait a kórháznak, 35 százalékkal több pénzből gazdálkodhat, mint amennyiből 2012-ben gazdálkodott. Mindezzel párhuzamosan nőtt az orvosok bére, mindezzel párhuzamosan nőtt az ápolók fizetése, és mindezzel párhuzamosan számtalan fejlesztés is megvalósult a kórházban, több tíz milliós, több száz milliós értékben.

Amit tehát a kormány tehet, azt országosan is és itt is megteszi; szemben azzal, amit önök tettek, tisztelt képviselő asszony, hogy önök 2003 és 2010 között az OECD kimutatása szerint az egyetlen olyan kormányzat voltak a fejlett világ országai között, az összes OECD-tagállam között, akik csökkentették, GDP-arányosan csökkentették az egészségügyre fordított kiadásokat, csak önök, senki más. (*Gréczy Zsolt: Megöltetek egy embert.*) Ezzel szemben a Fidesz-KDNP-időszakban növekedett, a hetedik legnagyobb mértékben növekedett, és ön is tudja, a most elfogadott, önök által nem támogatott 2019-es költségvetés 647 milliárd forinttal tartalmaz többet egészségügyi célra, mint amennyit az önök által elfogadott 2010-es költségvetés.

Tisztelt Képviselő Asszony! 647 milliárd forintnyi értékben és ebben a kórházban, amire ön konkrétan rákérdezett, 2,5 milliárd forintnyi értékben nőtt az egészségügyi ráfordítás, nőtt annak a lehetősége, hogy betegek meggyógyuljanak és gyógyultan hagyják el a kórházakat. Ezzel szemben önök privatizáltak és bezártak négy kórházat, ahol már senki nem gyógyulhatott meg, sem a Svábhegyi Gyerekkórházban, sem az OPNI-ban, sem a Szabolcs utcai kórházban, sem a Schöpf-Merei Kórházban, mert önök bezárták. Azzal szemben, hogy mi növeltük az orvosok és az ápolók bérét, önök elvettek egyhavi bért az orvosoktól és az ápolóktól is. Az, hogy 34 ezer orvos dolgozott 2010-ben, most pedig 40 ezer orvosnak van aktív jogviszonya Magyarországon, gyógyítói létszámában való növekedést jelent, míg önök 6 ezer egészségügyi dolgozót elbocsátottak.

Ez a különbség a szocialista egészségpolitika és az elmúlt nyolc esztendő között. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője: „Nevezzék át az MTVA-t Agitprop TV-re!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Még mindig hatása alatt vagyok annak, hogy éppen megölték egy embert a magyar kórházakban, és az államtitkár úr ebből még mindig meg

tudja magyarul, hogy mindenki más hibás, csak ők nem. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Kit öltek meg?)*

De a hétvégének voltak más tanulságai is, például az is kiderült, hogy Orbán Viktor szerint Puskás Öcsi nem magyar; mert ha csak az a magyar, akinek az unokája magyar, akkor Puskás Öcsi nem magyar, mert az ő unokái spanyolok.

De hogy foglalkozzunk egy olyan hírrel is, amelyik elsikkadt az utóbbi időben, az utóbbi napokban, egy hír a magyar MTVA-ról: a hírhamisító Papp Dániel lett az MTVA vezérigazgatója. Önök egy olyan embert tettek az úgynevezett közmédia élére, akit a sajtó rendszeresen kapott hírhamisításon és teljesen valótlan álhírek gyártásán. Nem tudom, hogy tudják-e, de a Demokratikus Koalíció volt az első az országban, akinek a perében jogerős bírósági döntés mondta ki, hogy az MTVA-t lehet hazugságyárnak nevezni. Nem sokkal ezután mondta ki egy másik bírósági döntés azt is, hogy Papp Dánielt pedig lehet hírhamisítónak nevezni. Szép kis bizonyítvány!

Az álhírgyártás persze nem Papp Dániellel kezdődött, hanem évek óta folyik. Az egykori közmédiának ma már semmi más funkciója nincs, csak az, hogy hazugságban tartsa a magyar nép lehető legnagyobb hányadát; vagy ahogy régen mondták: a párt érdekeit szolgáló állításokat, véleményeket hitesse el vagy fogadtassa el széles néprétegekkel. Így hívták az agitprop bizottságokat. *(Dr. Völner Pál: Ti már csak tudjátok!)*

Az, hogy önök kinevezték a közmédia élére az ország leghíresebb hírhamisítóját, azt jelenti, hogy leszámoltak a látszat fenntartásával. Önök büszkén vállalják a bolsevik tradíciók felelevenítését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miért állnak meg félúton, a valóság felvállalásában? Miért nem nevezik át az MTVA-t agitprop televízióra? Miért nem nevezik át a híradót migránshírekre vagy propagandahírekre? Valódi hírek úgy sincsenek. Aki az M1-et nézi, az úgysem fogja megtudni, hogy Orbán veje után az Európai Csalás Elleni Hivatal nyomoz. Aki az M1-et nézi, az nem fogja megtudni, hogy Orbán Viktor 17 milliárdos luxusrepülőn utazgat. Nem fogja megtudni, aki az M1-et nézi, hogy éppen meghalt egy ember az önök bűnéből következően egy kórházban, és azt sem fogják megtudni, hogy Orbán Ráhelnek 12 millió forintot ér csak a karórája. Miért ez a visszafogottság, ha már úgyis lerombolták a demokráciát?

Ez az utolsó, demokráciára emlékeztető dolog ebben az országban, hogy mi még itt és most elmondhatjuk azt, amit gondolunk, de természetesen a Magyar Televízió erről ma szintén nem fog beszámolni.

(11.20)

És még annyit szeretnék csak jelezni, hogy ha már ennyire kiérlelték ezeket a módszereket az emberek tájékoztatásának - hogy úgy mondjam - a felszámolására, akkor érdemes megkérdezni Erdőgánt, aki éppen ma érkezik Orbán Viktorhoz, ő ugyanis börtönbe záratta az ellenzéki politikusokat, újságírókat,

civileket, és meg sem próbál úgy tenni, mint ha nem egy aljas diktatúrát építene.

Szeretnék emlékeztetni a Sargentini-jelentés 5. pontjára. Önök itt folyamatosan csak arról beszélnek, mintha itt egy migránskérdés lenne a Sargentini-jelentés, holott az 5. pont arról szól, hogy önök Európa lúzer kormánya; a Sargentini-jelentésben a közmédiának csúfolt hazugságyárról szól ez a bizonyos 5. pont. Arról, hogy az MTVA csatornáin csak akkor látni ellenzéki politikust, ha önök le akarják járni, vagy éppen azt terjesztik róla, hogy Soros-ügynök, esetleg migránssimogató. Én például a DK szövívőjeként nagyjából egy-két kezemen meg tudom számolni, hogy hányszor szerepeltem a Magyar Televízióban vendégként, pedig azt gondolom, hogy azt a 80 milliárd forintot, amit önök elköltenek erre a hazugságyárra, s hogy mondjuk, NB III-as labdarúgó-mérkőzéseket közvetítsenek, erről azt gondolom, hogy például a Demokratikus Koalíció polgárai és adófizetői is beleteszik ebbe a pénzüket, tehát joguk lenne látni a saját maguk által megválasztott képviselőket is a képernyőn.

Ha kiszámoljuk, ez azt jelenti, hogy önök minden évben 10 ezer forintot vesznek el minden magyar állampolgártól ahhoz, hogy ezt a hazugságyárat fennartsák. Azoktól is, akik mondjuk, az MSZP-re, a Párbeszédre, a DK-ra, az LMP-re, a Jobbikra vagy bármelyik másik pártra szavaztak. Önöket ez nem nagyon érdekli, csak az számít, hogy az önök hazugságai átmenjenek a sajtó nyilvánosságán. Önök úgy fogják elvenni tőlünk ezt az adópénzt a jövőben is, hogy erről még csak nem is fogunk nagyon értesülni. Az egyperces híradók pedig maguk a hazugságyarak. Soha egyetlen ellenzéki politikus sajtótájékoztatója meg nem jelent még az egyperces híradóban. Nem tudom, észrevették-e. Önök szerint ez igazságos vagy ez a diktatúra?

A közmédia arról szólna egyébként, hogy a közpénzből a közt szolgálják, és mindenki pénzből mindenkit. Önök ennek pontosan az ellenkezőjét csinálják. Ha már ennyire nyíltan semmibe veszik a közszolgálatát, akkor arra kérem önöket, hogy ne legyenek ilyen gyávák, s nevezzék át az MTVA-t agitprop tévére. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Valamennyien tudjuk, hogy a médiáról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény szabályozza a Műsorszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap helyzetét. A 130. § szerint - segíték képviselő úrnak, mert ő a tévére redukálta a tudomását - az alap olyan elkülönített vagyonkezelő és pénzalap, amelynek feladata a közszolgálati médiaszolgáltatás, a közszolgálati közalapítvány, a közösségi médiaszolgáltatások, a közszolgálati médiaszolgáltató szervezet átalakításának

támogatása, közszolgálati célú műsorszámok gyártása és támogatása, az elsőként filmszínházban bemutatásra szánt filmalkotások és a kortárs zeneművek támogatása, a tulajdonosjog-gyakorlás alatt álló állami és saját vagyonának gondos kezelése és gyarapítása, valamint az ezekhez kapcsolódó egyéb tevékenységek támogatása, illetve elvégzése. A Médiatanács felügyelete alatt működik, amelyet, jól tudjuk, hogy a parlament választ meg. Tehát nem kormányzati alárendeltségben működnek, és nem pártalárendeltségben működnek. Ez persze önöknek szokatlan, hiszen ön az őszi beszédet is igazságbeszédnek nevezte, vagy éppen a szemkilövések idején nem emlékszem arra (*Moraj, közbeszólások.*), hogy bármilyen alapjogi aspektusból megközelítő cikket írt volna erről a kérdéstről.

Azt hagyjuk, amint említettem, hogy az MTVA nem egy televízió - ha kívánja képviselő úr, majd elküldjük a törvény szövegét is önnek természetesen -, inkább beszéljünk arról, hogy ön úgy propagandázik, hogy az ön pártelnöke korábban behazudott - és most is - az emberek szemébe. Nem is egyszer, hanem visszatérően, mániákusan, folyamatosan. Idézném Gyurcsány Ferencet: „Nyilván végighazudtuk az utolsó másfél-két évet.” Ezt soha nem ismételte meg ön az akkori pártelnöke helyett. „Teljesen világos volt, hogy amit mondtunk, az nem igaz.” Most mitől változtak volna meg? Miért lenne más az ön felszólalásának a tartalma? (*Zaj az ellenzéki oldalon.*) Sőt, azt is mondta, hogy „majdnem beledöglöttem, hogy másfél évig úgy kellett tenni, mintha kormányoztunk volna, ehelyett hazudtunk reggel, éjjel meg este”. Még nincs dél, úgyhogy nincs esélyünk arra, hogy ön igazat mondjon ebben a történetben. Kérem, hogy ezt azért vegye figyelembe, amikor itt értékeljük a szavait.

Ön agitációs propagandáról is beszélt. Az ön pártelnöke egy balos propagandával kapcsolatban is megszólalt Őszödön. Megint csak idézném: „Felkészíteni a legbefolyásosabb lapok vezetőit és vezető publicistáit, hogy mire számíthatnak, bevonni őket ebbe a folyamatba, megtanulni nem fölszisszenni minden pillanatban, és menni előre.” Ön ebben az időszakban, talán jól emlékszik - reméljük, hogy erre emlékszik -, a pártalapítványi tulajdonban lévő kommunista utódlap, a Népszabadság belpolitikai újságírója és parlamenti tudósítója volt. (*Ungár Péter: Bencsik András meg Bayer Zsolt hol dolgozott?*)

Egy kérésem lenne önhöz: ha már itt agitpropozik, tisztelt képviselő úr, kapott-e ön felkészítést Gyurcsányéktól abban az időben? Különösen azért kérdezem ezt, mert a beszéd nyilvánosságra kerülése után ön hirtelen Gyurcsány kormányzati csapatának tagja lett, majd újra újságíróként dolgozott, majd újra párttemberként. Ennyit a közszolgálatiságról.

Az agitációs propaganda kapcsán még egy dolog. Mi még élénken emlékezünk a „pártkeltére”, akarom mondani a közszolgálati televízióban futott Nap-keltére. Ön az őszi hazugságok éveiben állandó kérdező volt ebben a műsorban. (*Zaj az ellenzéki oldalon.*) Az ORTT akkori jelentése szerint: A műsorban

nyomasztó volt a balliberális oldal megjelenésbeli fölénye. A többrétegű, a megjelenések számszerűségét taglaló kvantitatív vizsgálati eredmények alapján különösen a legintenzívebb kampányidőszakban volt ez így.” Gréczy képviselő úr ennek aktív részese volt. Ennyit az agitációs propagandáról.

Utálnék az Alaptörvény rendelkezéseire, amit bemeltünk, ami kimondottan kimondta, hogy kampányidőszakban térítésmentesen is biztosítani kell a megjelenést a közmédiában a pártoknak, a részvevőknek. Az más kérdés, hogy kinek mekkora a súlya, és mennyire tart közérdeklődésre számot az a tevékenység vagy az a meghirdetett esemény, amit önök beharangoznak. Egyébként sokszor már a címe elriasztja a tudósítókat, de nem akarok önnek média-továbbképzést tartani, nyilván önnek ez a szakterülete, és talán ezzel jobban meg tud birkózni. De az eredmények azért vitathatatlanok, tehát az április 8-ai listázása a közvéleménynek.

Visszaültnék arra a népszavazásra, amit ön szintén úgy tállalt valamikor a blogjában, hogy gyakorlatilag a népszavazással akadályozta meg a Fidesz azt, hogy az igazi gyurcsányi reformok érvényesüljenek. Én azt gondolom, hogy a népet és a döntését tiszteletben kell tartani. Ezt nehéz önöknek megszokni, mert több évtizedes elmaradásuk van.

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Timea, a Párbeszéd képviselő asszonya: „Aktuális ügyeinkről” címmel.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mi sohasem vete-mednénk arra, hogy elhallgattassuk azokat, akik nem értenek egyet velünk - mondta Orbán Viktor néhány héttel ezelőtt. Ma két éve annak, hogy Orbán Viktor felszámolta a Népszabadságot, azt az újságot, amelyik nem értett egyet azzal, hogy Orbán Viktor, Rogán Antal vagy Matolcsy György szétlopják ezt az országot, és amellyel bizony arra vetemedett Orbán Viktor, hogy elhallgattassa.

Emlékezzünk egy kicsit, hogy mi is történt két évvel ezelőtt! Pont két éve egy szombat reggel a kiadó hirtelen felfüggesztette a Népszabadság kiadását, a lap munkatársait nemes egyszerűséggel kizárták a szerkesztőségéből, s az internetes oldalt is lekapcsolták. A Népszabadság több munkatársa szombat reggel motoros futár által kézbesített levelet kapott, hogy felmentik őket a munkavégzés kötelezettsége alól. A Népszabadság Facebook-oldalán ezt írták: kedves követőink, a Népszabadság szerkesztősége a nyilvánossággal egy időben értesült arról, hogy a lapot azonnali hatállyal bezárják. Első gondolatunk, hogy ez puccs.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Puccs is volt ez, de mint kiderült, nemcsak a Népszabadság ellen, hanem Orbán Viktor gondosan kitervelt és összehangolt támadása volt ez a teljes szabad magyar

sajtó ellen. A Népszabadság egykori kiadóját, a Mediaworksöt felvásárolta utána a Mészáros Lőrincchez kötődő Optimus Press, amely kiadóvállalat azóta 13 megyei napilapot is felvásárolt és tett azonnal Orbán Viktor kormányának propagandagépezetévé. Azóta ezek a megyei lapok rendszeresen ugyanazzal a címlappal, ugyanazzal a képpel, ugyanazzal a mondattal a fejlécükön jelennek meg, pont, mint a Rákosi-rendszerben, bár ilyen szintű sajtóirányítás még akkor sem volt. Szívszorító, hogy pont Orbán Viktor élesíti újra az ötvenes évek Magyarországot, aki a rendszerváltás előtt olyan magával ragadóan követelte a szabadságot, a sajtó szabadságát, az előző rendszer felszámolását.

És hogy mi fájít annyira Orbán Viktornak a Népszabadságban? Minden, ami ott megjelent. Fájít, hogy ő és legközelebbi emberei nem tudnak csendben és mértéktelenül lopni maguknak, családtagjaiknak és haverjaiknak, mert a Népszabadság ott volt és lecsapott.

(11.30)

Lecsapott Rogán Antal luxushelikopterezésére, majd az utána lévő kínos hazugságsorozatra. Az utolsó szám is pontosan ezzel foglalkozik a címlapon. Lecsapott a letelepedési kötvényes és egyben polihisztor Rogán Antal feltalálóra is, aki két másik társával egy digitális aláírással kapcsolatos találmányt jegyzett közösen egy olyan cégben, a Hunguard Kft.-ben, amely mögött egy szövevényes offshore cég áll ciprusi és máltai háttérrel. A Népszabadság lecsapott Mészáros Lőrincce, a földrablásaira és a tervezett, azóta megbukott 2022-es zürs olimpiái közbeszerzésekre is.

De a Népszabadságnak volt köszönhető az is, hogy kiderült, Matolcsy György hogyan követett el bűncselekményt akkor, amikor a jegybank jogszabályi felhatalmazás nélkül hozott létre alapítványokat, és juttatott el 260 milliárd forintnyi közpénzt többek között az unokatestvérének, a szeretőjének - ma már ugye a feleségének -, a nettó 1,2 millió forintot kereső titkárnőjének és annak anyjának kezelésébe. Emlékszünk az elhíresült mondásra: elvesztette közpénzjellegét.

Nem csodálkozunk tehát, hogy Orbán Viktornak nagyon is fájít a Népszabadság. Nekünk pedig az fáj, hogy az egykori szabadságharcos Orbán Viktor rálépett arra az útra, amelyen elhallgattatja azokat, akik nem értenek vele egyet.

Raadásul éppen ma egy másik nyílt diktátort is fogad hazánkban. Erdoğan török államfő személyében egy olyan embert fogad ma Orbán Viktor, aki az elmúlt két évben személyesen rendelte el közel 111 ezer állami alkalmazott menesztését és 38 ezer ember felfüggesztését, közel 160 ezer ellenzéki aktivista őrizetbe vételét, közülük legalább 48 ezer ember előzetes letartóztatásba helyezését azzal a gyanúval, hogy közülük lehetett Erdoğan leváltásának kísérletéhez. Erdoğan alatt az elmúlt két évben 130 sajtóterméket szá-

moltak fel Törökországban. És ezzel az emberrel barátkozik ma Orbán Viktor, ennek az embernek a nyomdokaiba lépett akkor többek között, amikor bezárta a Népszabadságot.

„Pártunk fejlődésének és politikai befolyásának egyik biztató mutatója sajtónk fejlődése.” Ezt már nem Orbán Viktor mondta, hanem Rákosi Mátyás 1948. november 22-én. Gratulálunk Orbán Viktornak, hogy erre az útra tért, a Népszabadságnak pedig béke poraira! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Ön abban a szerencsés helyzetben van, hogy életkoránál fogva nem emlékszik arra, amikor 1990 tájékán az akkori pártlapokat - gondolom, busás donáció fejében - kijátszották olyan befektetőcsoportnak, amely mindvégig garantálta azt, hogy ezek a lapok a baloldali és liberális pártok szája íze szerint fogják az elkövetkezendő évtizedekben a polgári fejlődést gátolni.

Nem emlékszik arra pontosan, hogy a Népszabadságban a pártalapítvány meghatározó szereppel mindvégig részt vett. Arról mi nem tehetünk, hogy a baloldal cserben hagyta saját lapját, értékesítette. Többre becsülte akkor is a pénzt, mint mondjuk, a politikai vagy éppenséggel a saját ideológiai szempontjait. Tehát cserben hagyták a Népszabadságot, az olvasóit, a munkatársait.

Ugyancsak nem tájékozódott talán eléggé arról, hogy a Népszabadság, miután az írott sajtó, hogy úgy mondjam, kicsit leszálló ágba került az elmúlt jó néhány évben az internetes felületek megjelenésével *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*, azt a fajta alkalmazkodási folyamatot nem végezte el, amit a túlélők megtettek. *(Nagy zaj az ellenzéki pártok soraiban.)* Ugyanolyan módon, ugyanolyan költségszerkezetben működött; abban bízott, hogy majd mindig megkapja azt az állami mankót, ami a korábbi, balliberális kormányok idején megvalósult. Valamennyien tudjuk, hogy mintegy 2 milliárd forint adósságot halmozott fel. Es lehet mondani, hogy a kormány gonosz, nem avatkozott be és nem fizette ki ezt az adósságot, de ha belegondolunk, hogy ha van beavatkozás a piaci folyamatokba, és a sajtó piacon működik, akkor ez kőkeményen az lett volna. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Ellentétben az ön elvárásaival vagy éppen politikai szövetségeseivel, ezt a kormány nem tette meg.

De megjegyezném egyébként, hogy a Magyar Nemzet, amely kimondottan egy polgári lap volt, különböző vargabetűk és a magántulajdonos manővereit követően ugyanúgy például, a polgári oldal mély bánatára, sajnos ma nincs jelen a piacon, ugyanúgy, mint a Népszabadság. Mi mégsem mondjuk azt, hogy

az ellenzék gonosz aknamunkája okozta ezt a folyamatot. Vagy korábban, gondoljunk a Medgyessy-, a Gyurcsány-, vagy akár a Horn-kormányok idejére, akkor sem ölelte fel soha a balliberális oldal azokat a lapokat, amelyek, mondjuk, elbuktak a piaci küzdelemben, sőt sokat tettek azért, hogy ez megvalósuljon. Akkor sem hallottunk sem együtt érző szavakat, sem a sajtószabadság siratását a balliberális oldal képviselő részéről.

Tehát egy kicsit álszent és farizeus magatartás, amit önök ebben tanúsítanak, mert gyakorlatilag, amikor egy olyan kormányfő volt, aki azt mondta, hogy ha valakinek televízió kell, akkor vegyen magának, éppenséggel akkor rekesztették ki a közmédiából az ellenzéki véleményeket, és nem lehetett megjelenni. Fölhívnam Gréczy képviselő úr figyelmét az előző hozzászólásában erre a momentumra.

De hogy a másik részével is foglalkozzam, azzal, amit képviselő asszony említett, hogy a török államfő hazánkba látogat: ha Törökországot nézzük és a világ geopolitikai helyzetét, akkor láthatjuk, hogy térségünkben Törökország nem megkerülhető tényező. Gyakorlatilag, ha akár az energiapolitika, akár a migráció oldaláról tekintjük a kérdéseket, egy olyan szereplője ezeknek a folyamatoknak, ahol együttműködésre vagyunk kényszerítve.

Megkérdem egyébként, miért nem ostromozza azokat a nyugati államokat, amelyek adott esetben diktatúráktól vásárolnak olajat, adott esetben ugyanúgy fogadják azokat az államfőket. Miért a mi belpolitikai viszonyainkra ilyen érzékeny, amikor ez a kormány mindig is hangsúlyozta, hogy nekünk Magyarország az első, nekünk Magyarország érdeke az első? És ami befér a többi külföldi államnak egy ilyen együttműködési keretbe, az miért ne férhetne bele Magyarországnak? Miért kellene nekünk ráfizetni arra a fajta ideológiára, megint csak azt mondom, és nem a gyakorlati szempontok szerint eljárni, amelyek révén gazdasági károkat szenvednénk el, amelyek révén a mi polgáraink veszteségeket szenvednének el? A kereskedelmi lehetőségeinket szűkítenék be egy olyan piacgazdaságban, ahol exportorientált gazdaságunk van, és minden ilyen kapcsolatra szükségünk van.

Majd akkor persze, ha ebben a világ egésze véleményét formál, vagy éppen azok a mintának tekintett nagy demokráciák, amelyekről önök beszélnek - de éppenséggel Törökország kapcsán ezeket nem látjuk politikai szinten megjeleníteni -, akkor kell elgondolkodnunk azokon a kérdéseken, és esetleg mérlegelni azt, hogy ugyanúgy csatlakozzunk ahhoz a demokratikus többséghez. De mindaddig, amíg az Unió nagy tagállamai vagy éppen a világ vezető hatalmai partnerként kezelik Törökországot, akkor engedtessek meg az, hogy Magyarország is így tekintsen erre az államra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács László

György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Ön, Miniszter úr kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy lerontották az egészségügyet és a fizetős egészségügy felé terelik az országot?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr helyett itt lévő Államtitkár Úr! Bár a kérdés miniszter úrhoz hangzik, mégis egy államtitkári választ fogunk meghallgatni, de úgy gondolom, erre a kérdésre a most már nagyon régóta a parlamentből hiányzó Kásler Miklós miniszter úrnak kellene választ adnia, hiszen őt kérdezik az emberek, az ő véleményére kíváncsiak az emberek.

Különösen azért az ő véleményére kíváncsiak, mert, mondjuk úgy, hogy az ősz az egészségügynek egy meglehetősen krízissel tarkított és válságos időszakot hozott. Miközben dübörög a krízis, az egésznek a fókuszpontja az utóbbi napokban egy sajnálatos ellátásbeli hiányosság volt, ami az egyik, vezető kardiológiai intézetnél Magyarországon kialakult a szóban forgó orvos távozása miatt; ugye, már többször hallhattuk az ő történetét.

Szerintem a parlament, illetve a politika nem te-repe annak, hogy belemenjünk, miért távozott és milyen okok állnak mögötte, viszont tényeket, illetve azokat a következményeket mindenképpen le kell szögezni, ami az eset miatt kialakult. Tény, hogy Nagy Anikó egészségügyi államtitkár emiatt mondott le, bár ő azt mondja és azt a közleményt adta ki, hogy ő azért távozik vissza, mert gyógyítani szeretett volna. Ezt az elmúlt 4 hónapban például megtehetette volna, mert nem sok minden fűződik a nevéhez. Igazából semmit nem tud felmutatni a saját szakmai munkájából. Teljesen hiányos a portfóliója, vagy ha van neki ilyen, azt nem mondta el a nyilvánosság előtt.

De tegyük egyébként azt is hozzá, hogy nemcsak a kardiológiai intézet fagyott meg, hanem a miniszter is megfagyott ebben a situációban.

(11.40)

Gyakorlatilag napok óta nem lehet tudni biztosat az intézményben való ellátásról, és valószínűleg valamilyen szintjét a betegeknek, valamekkora mennyiségét, jó néhány főt el tud látni az intézet, de amikor a legfontosabb személy kiesik az ellátásból, és nincs mögötte az a csapat, akkor bizony a betegek, illetve az ott dolgozók egy része fogja látni ennek a kárát. Én úgy gondolom, hogy ebben legalább valami azonnali lépést a minisztériumnak tennie kellett volna, de jól látjuk, Kásler Miklós ebbe a helyzetbe gyakorlatilag belefagyott.

Egyébként nem nehéz észrevenni - és áttérhetünk nagyobb volumenű és nagyobb, tágabb kitekintésre is -, hogy önök milyen irányba haladnak. Az elmúlt nyolc évnek az egészségügy területén végzett időhúzója következtében, úgy, hogy önöknek volt - nem is egyszer - kétharmada, megvolt minden

társadalmi felhatalmazása, hogy bármilyen reformot megcsináljanak, hogy megmentsek az egészségügyet, hogy az egyrészt abban dolgozókat, az abban gyógyulni vágyókat a lehető legbiztonságosabb körülmények közé tegyék, önök mégis azt érték el, hogy nyolc év, most már lassan kilenc év kormányzás után az egészségügy krízisben van, krízisben vannak a kórházak, mert el vannak adósodva, a háziorvosi ellátásban 8,5 százalék a betöltetlen praxisoknak az aránya, nem érzik biztonságban magukat a betegeket. És azok az esetek, amelyek a folyamatában, akár az ajkai kórházban, akár a Honvédkórházban, vagy éppen a Kardiológiai Intézetben felmerülnek, mind abba az irányba mutatnak, hogy ez az érzésük egyébként jogos.

Azt viszont szintén nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy ez a trend jól beleillik abba, hogy az állami egészségügy menet közben leromlik, úgy tűnik, önök hagyják leromolni, és mellette a magán-, illetve fizetős egészségügy virágzik, illetve ők azok, akik előre kerülnek. Márpedig le kell szögezni: ebben az országban a betegek és a dolgozók akkor számíthatnak igazán biztonságra, ha egy robusztus állami egészségügy működik. Ehhez képest - és ez is nagyon világos dolog, amit önök csinálnak - az önök háttéroligarchái, a NER-nek a tagjai már az egészségügyi magánvállalkozások felé kacsingatnak; részint a háttérben, ahogy Csányi Sándor teszi, akit egyébként Lázár János, tudjuk, milyen jelzővel illetett, de az önök családjához, az önök kibővített oligarchateréhez tartozik, ő már szemet vetett az egészségügyi vállalkozásokra. De hogy egy szimbolikusabbat mondjak, hogy hogy változnak az idők: az önök sokadikkal ezelőtti államtitkára és az akkori OEP-vezető Magyarország legnagyobb egészségügyi magánintézménye, magánkórháza átadóján volt ott, és az első sorból tapsolt ahhoz, hogy Magyarországon magánkórház nyílik.

Leszögezhetjük, illetve tisztázhatjuk azt is, hogy az önök elmúlt 8-9 évi munkájának az egyik eredménye az lett, hogy a leromló állami egészségügy helyett a magánegészségügynek az erősítését választották, most pedig vélhetőleg az zajlik, hogy önök ezt a pénzt, illetve ezt a hatalmas nagy ellátótömeget szeretnék magánba kivinni, legfőképp a saját oligarcháikhoz. Így hát felmerül a kérdés, hiszen azt tudjuk, hogy 30 évre Orbán Viktor elmondása szerint ez a politikai korrupciós klientúra uralkodik és ez a hangulat uralkodik, és úgy tűnik, ez az egészségügyet is eléri, felmerül tehát a kérdés, hogy önök miért akarják az állami egészségügyet tönkretenni. Vajon azért, hogy a NER-lovagoknak a kezébe kerüljön? Hogy úgy járjon egyébként, mint az oktatás, ahogy most már fizetős lesz az oktatás? Ezt akarják az egészségüggyel is elérni? Azt akarják, hogy a tandíj mellé most már mindenki saját zsebből fizesse az egészségügyi ellátást úgy, hogy ez a 30 éves vonulatban az önök oligarcháit gyarapítsa?

Tisztelt Államtitkár Úr! Bár a miniszter úr helyében nem tud válaszolni, de mondja el, árulja el (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy mit fogadott el a kormány, mit fogadott

el a miniszter úr azért, hogy az állami egészségügy helyett a magánegészségügyet (*Az elnök ismét csenget.*), az állami egészségügy helyett az oligarchákat gazdagítsa. Számoljon be, hogy miniszter úrnak milyen szerepe van ebben a korrupcióban! Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy érzem, hogy lehet, hogy önnél, tisztelt Lukács László György képviselő úr, eljön az igazság pillanata.

Az elején is azzal kezdte és a végén is arról beszélt, hogy milyen előnyhöz jut az ön feltételezése szerint az, aki az állami egészségügynek a kárát okozza, és azt hittem, hogy ön most akkor elkezdte felsorolni nekünk, hogy amikor ön, az ön családi cége azzal foglalkozott (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), hogy a magyar állami, közfinanszírozott, mindenki számára nyitva álló egészségügyet (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ennyire ötlettelen!*) rosszabb helyzetbe hozza, amikor az ön fő tevékenysége, az ön cégének a fő tevékenysége (*Schmuck Erzsébet: Ezt már abba kéne hagyni!*) az volt, hogy magyar orvosokat vigyen külföldre, akkor ön ezért mennyit kapott. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Semennyit!*)

Azt hittük, hogy ezt ön itt el fogja mondani. Elmondhatná; évek óta várjuk erre a választ, hogy mi volt az a pénz, amiért ön azt mondta, hogy nem a magyar betegek javára (*Z. Kárpát Dániel: Figyelj, neked kéne válaszolni, miért te várod a választ? Összetevészed a műfajt!*), hanem a magyar betegek kárára kíván tevékenykedni. Mi volt az a pénz, amit akár munkadíjként, osztalékként, ügyvédi megbízási díjként, bárholyan abból a cégből kapott, amely cég honlapján büszkén hirdette ön személy szerint, hogy csak fél év alatt (*Z. Kárpát Dániel: Figyelj, most te válaszolsz!*), csak Írországba 62 orvost vittek ki? Mennyit kapott ön egy orvosért (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), mennyit kapott a 62 orvosért, melyik kórház hogyan, miként fizetett önnek? (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) És akkor végre megtudnánk, ezt hívhatja ön korrupciónak, hívhatja hazafiatlan cselekedetnek, hívhatja az egészségügyi helyzet rontásának, sokféle kifejezés lehet rá, de végre egyszer szeretnénk megtudni, hogy Lukács László György, a Jobbik országgyűlési képviselője, a Jobbik egészségügyi szakpolitikusa mennyi pénzt kapott azért külföldről (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Semennyit! Ott lesz a jegyzőkönyvben! Semennyit!*), mennyit pénzt kapott a saját cége külföldről... Ingyen tevékenykedett ön, képviselő úr? Azt állítja, hogy a cége ingyen vitte ki a magyar orvosokat külföldre? (*Szilágyi György: Nem te kérdezel!*) Ön ezt állítja.

Amikor büszkén újságolja azt, hogy 62 orvost vitt ki külföldre fél év alatt Írországba, és ön most itt azt

mondja, hogy ezt ingyen tette (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), az ön szavahihetősége, az ön hitelessége eléggé megkérdőjelezhető. Nem hiszem, hogy van olyan magyar ember (*Lukács László György: Most nem az én hitelességemről van szó, hanem rólatok!*), aki elhiszi, hogy ön egyrészt büszkén mondja, hogy 62 orvost vitt ki Írországba, és ön azt mondja, hogy ezért egy fillért sem kapott - ki hisz önnek, tisztelt képviselő úr? Senki sem hisz önnek, mint ahogy az ön frakciójának sem hisznek. Mert amikor az egészségügyi költségvetésen belül az „Egészséges Budapest” program többletforrását kellett volna megszavaznia, azt a Jobbik-frakció nem szavazta meg. Abból, amit az elmúlt években többletet végre sikerült Magyarországon az egészségügynek a költségvetésen belül biztosítani, abból a 647 milliárd forintból egy fillért nem szavazott meg itt a Jobbik - és utána hözön- genek, hogy miért nincs több pénz a magyar egészségügyben! Ebből teremtődött meg arra is a fedezet egyébként, hogy ez a kórház is, ahogy arról ma már említést tettem, 2,5 milliárd forint többletforrást kapjon. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*) Csak arra, hogy egy kardio-CT kialakítására sor kerüljön, 698 millió forint támogatást kapott ez a kórház; ahhoz, hogy 4 darab szívmotort vásároljanak, 213 millió forintot. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Anélkül nem lehet műteni...*) Arra, hogy diagnosztikaigép-csere valósuljon meg, egymilliárd forintot kapott összességében; külső nyílászárócsere és az épület felújítására 651 millió forintot kapott ez a kórház; világítás- és más energetikai korszerűsítésre 41 millió forintot; arra, hogy képezze a dolgozóit, hogy megtartsa őket, hogy másokat is arra ösztönözzön, hogy minél magasabb képzettségi szinten a kardiológiai intézetben dolgozzanak, 78 millió forintot költöttek; CT-vel, röntgennel, többféle röntgennel, mobillal, fix helyen telepítetttel egyaránt igyekeztünk az elmúlt években javítani az ellátás színvonalát, és nemcsak az épület felújításával (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), képviselő úr, önhöz beszélek (*Az elnök ismét csenget.*), nemcsak az épület felújításával, nemcsak a berendezések vásárlásával, hanem az ott dolgozó embereknek a továbbképzésével is. És nyilván az ő megemelt bérüket is tartalmazza az a 35 százalékos többlet, az a 2,5 milliárd forint, amennyivel ez a kórház most már többször gazdálkodik.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt kell mondanunk, hogy ma egy keringési betegségben szenvedő betegnek szerencsére jóval jobb esélye van, mint volt 2010-ben, hiszen az ilyesfajta megbetegedéseknek a száma ötezerrel csökkent évente. Ötezer emberrel kevesebb tevődik ki ennek a veszélynek. És ennek is az egyik következménye, hogy 2010 óta a férfiak esetében közel 2 évvel nőtt az átlagéletkor, és a nők esetében is körülbelül 1 esztendővel nőtt az átlagéletkor. Ennyivel jobb túlélési esélyei vannak a magyaroknak, és most már szerencsére nincs ötéves különbség sem a nyugat-európai átlagos várható élettartam és a magyarországi átlagos várható élettartam között, márpedig ez a kormányzásunk kezdetén jóval több volt, mint öt

év, most már szerencsére ez az olló záródik, és jóval kevesebb, mint öt esztendő. Ezt tudtuk az elmúlt időszakban tenni, ezt szeretnénk folytatni.

Az pedig, hogy önök egy ember halálából akarnak politikai tőkét kovácsolni (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), az önök reménytelen helyzetét mutatja (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Le kell mondani! Tudod, ilyenkor le kell mondani!*), azt mutatja, hogy önöknek semmi sem szent, és azt mutatja, hogy ismét nagyon mélyre süllyedt a Jobbik. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. „Néhány gondolat a migráció margójára” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek és az elmúlt hónapok történései másról sem szóltak, mint hogy a Brüsszel-Strasbourg-Soros-féle triumvirátus egyre nagyobb nyomás alá igyekezett helyezni hazánkat. Ez az igyekezetük az elmúlt napokban már egy Magyarországgal szembeni koncepciók eljárásban is manifesztálódott és magában a hazug Sargentini-jelentésben.

A triumvirátus tehát mérhetetlen hatalmával és arroganciájával, valamint helytartóival továbbra is, sőt még inkább ránk akarja kényszeríteni a migránsok kötelező befogadását.

(11.50)

Mi ez, ha nem nyílt támadás velünk szemben, velünk, magyarokkal szemben, de egyben az óshonos európai népekkel és nemzetekkel szemben is? Mi ez, ha nem nyílt támadás az Európa gyökerét képező keresztény civilizációval szemben? Mi a saját kultúránk szabályai és értékei szerint akarunk élni. Senki sem kötelezhet bennünket arra, hogy feladjuk kultúránkat, és hódoljunk be, mint ahogyan azt Nyugat-Európa jórészt már megtette.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sajnos, napjainkra odajutottunk, hogy Nyugat-Európa destabilizálódott. Vagyis felbomlott az a régi rend és az a régi biztonság, amelyre állampolgárai olyannyira büszkék voltak. Helyette a terror és a félelemkeltés van jelen mindenütt. A helyzet ugyanis az, hogy agresszív támadás indult Nyugat-Európa rendje és biztonsága ellen. A helyzet ugyanis az, hogy agresszív támadás indult nemzeti és keresztény értékeinkkel szemben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi a szuverén Magyarországot és lakóit védjük, ezért a magunk útját járjuk. Szabadságharcaink pedig mindig arról szóltak, hogy ne mások döntsenek helyettünk. Most is ezért vívjuk szabadságharcunkat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azért vívjuk szabadságharcunkat, hogy a magyar emberek békében és

biztonságban élhessenek. Azért vívjuk szabadságharcunkat, hogy a magyar emberek továbbra is szabadon megvallhassák zsidó, keresztény, keresztény hitüket minden fenyegetés vagy külön rájuk kényszerített adófizetés nélkül. Azért vívjuk szabadságharcunkat, hogy az Alaptörvényünkről, a határvédelmünkről, az adókról mi magunk dönthessünk. Azért vívjuk szabadságharcunkat, hogy a külügyi kapcsolatainkról, és így a Kárpát-medencében, illetve a diaszpórában élő magyarság védelméről és támogatásáról is mi magunk dönthessünk. Azért vívjuk szabadságharcunkat, hogy mi magunk dönthessünk arról, hogy kikkel éljünk együtt saját hazánkban. Kérem ezért, továbbra is támogassanak bennünket ebben a harcban, amelyet önkért, mindannyiunkért és a jövőnkért vívunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bár az első csatákat megnyertük, de ellenfeleink, mint ahogy látják, nem nyugszanak. Ne feledjék, rajtunk áll vagy bukik, hogy lesz-e jövőnk, lesz-e a jövőben is templomunk, ahová járhatunk imádkozni, vagy mecset áll majd a helyén. Ezért emlékezve hőseinkre, még jobban fogjunk össze, és bátran álljunk ki magyar hazánk és keresztény értékeink mellett.

Végül engedjék meg, hogy miniszterelnök úr gondolatával zárjam felszólalásomat: „Magyar az, akinek unokája is magyar lesz.”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levezető Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Felszólalását hallgatva egyetlenegy mondat jutott eszembe, ez a mondat pedig a következőképpen szól: egység a sokféleségben. Ez az Európai Unió jelmondata, 2000 óta ugyanolyan fontos szimbólum, mint az Európai Unió hivatalos himnusza és a hivatalos zászlója.

Az Európai Bizottság és az Európai Unió a saját honlapján található definíciója szerint a következőt jelenti az egység a sokféleségben, idézem: „Az Unió egyesíti az európaiakat, hogy annak keretein belül együtt fáradozzanak a közös célért, a békéért, a jóléért, illetve, hogy az Európában honos különféle kultúrák, hagyományok és nyelvek sokféleségükkel gazdagabbá tegyék a kontinenst.” Eddig tartott az idézet.

Tehát az Európai Unió saját öndefiníciója szerint - ha szabad ezt így mondani - két dologra van szükség az Európai Unió sikeréhez: egységre és sokféleségre. Erre tanít az európai integráció. Egység és sokféleség: ez a kettő egymást feltételező, de egymás nélkül önmagában nem életképes feltétel.

A mi helyzetértékelésünk szerint az ön által is említett és „Brüsszel, Strasbourg, Soros” címkével illetett európai intézményrendszer nem képes belátni az európai integrációval kapcsolatos ezen ősi tudást,

nem képes magáévá tenni azt, hogy az Európai Unióhoz mindig is hozzátartozott a sokféleség, és a sokféleség önmagában is érték. Ez az intézményrendszer nem tiszteli a sokféleséget, az egység feláldozása érdekében mindenre képes. Ezen intézményrendszer nem hajlandó tudomásul venni, hogy az európai nemzetek másként gondolkodnak. Hisznek a nemzetállamokban, hisznek abban, hogy mindenkinek a szülőföldjén kell boldogulnia, és a morális kötelezettség nem a bevándorlás támogatása, hanem az ebben való segítségnyújtás. Hisznek az európai szólásszabadságban, amelyben minden intézmény és minden állampolgár el tudja mondani a véleményét, még az európai elit számára kellemetlen véleményeknek is van helye. És hisznek abban, hogy az európai civilizáció önmagában álló érték, az ön által is említett kereszténység, zsidó-keresztény kultúra önmagában álló érték, amelyet érdemes megőrizni.

Mi úgy látjuk, hogy ehelyett az európai intézményrendszer olyan politikai célokat szolgál, amely az európai egyesült államok kialakításán dolgozik, tehát tagadja a sokféleség értékjellegét, multikulturalizmusban hisz, a nemzetállamok lebontásában érdekelt, és végső soron és mélységesen bevándorláspárti. Ha az európai intézményeket tovább bontjuk, és Brüsszelle gondolunk, akkor azt látjuk, hogy az Európai Bizottság olyan javaslatokat tesz le az asztalra, amelyek megakadályozzák az európai egység fenntartását a sokféleség eltörlésének jegyében.

Gondoljunk csak a következő ciklussal összefüggő költségvetési javaslatra, amely semmi másra nem volt alkalmas, csak arra, hogy megakadályozza a kompromisszum megszületését. Gondoljunk csak a migrációs javaslatokra, amelyek közül a legutóbb, szeptember 12-én publikált javaslatok semmi másra nem alkalmasak, csak arra, hogy a bevándorláspárti politikai erőknek gesztusokat tegyenek, és aláássák a tagállamok közötti együttműködést.

Ha továbbmegyünk, gondoljunk csak Strasbourgra, az Európai Parlamentre, amelyik úgy viselkedik, mint egy lobbiszervezet, mint egy NGO, és ennek liberális, bevándorláspárti, baloldali többsége valójában csak a hazai politikában kiszuperált, kontra-szelektált politikai elitként működik, és tulajdonképpen az ön által is említett átláthatatlan, nem transzparens lobbiszervezeteknek és lobbihálózatoknak az érdekeit képviseli az európai uniós jogalkotás során is, illetőleg a hazánkkal szembeni eljárások során is.

Mi ezzel szemben elköteleztünk vagyunk az Európai Unió alapértékei mellett, az Európai Unió egysége és sokfélesége mellett. Mi azt gondoljuk, hogy az európai integráció jövője azon múlik, hogy a mi törekvésünk mennyire lesz sikeres, és hogy ezt a kormányzati törekvést egyrészt a magyar parlamenti képviselők mennyire támogatják, és hogy a magyar választópolgárok mennyire tudnak közreműködni abban, hogy a jövő év májusában megújuló Európai Parlament végre újra ezen hagyományos európai értékek mellett köteleződjön el, és vegyen részt az európai

alapértékekhez való visszafordulásról szóló politikai tervünkben és politikai munkánkban.

Köszönöm szépen, hogy képviselő úr támogatja ez irányú törekvéseinket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. „Miért jó a kormánynak, hogy a letelepedési kötvényekkel kiadott engedélyekkel veszélyezteti Magyarország biztonságát?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány egyértelműen Magyarország ellen dolgozik. Önöket nem érdekli Magyarország biztonsága, sőt a kormány kifejezetten olyan intézkedéseket hoz, amelyek a legnagyobb nemzetbiztonsági kockázatot jelentik, élükön egy olyan miniszterelnökkel, aki még életében nem esett át nemzetbiztonsági átvilágításon.

Két fontos elemet szeretnék ebből kiemelni. Az egyik, hogy látszik az, hogy önök az európai uniós határvédelmi ügynökség ellen egyértelmű hadjáratot indítottak, és ezt nem teszik másért, mint hogy pozicionálják magukat a Néppártban, és mindenféle belső küzdelmekbe kavargatják bele a magyar embereket. Pedig önök is pontosan tudják, hogy a Frontexszel, az uniós határvédelmi ügynökséggel folyamatos együttműködése van Magyarországnak, és kifejezetten a magyar jogszabályoknak és magyar parancsnokságnak alárendelve dolgozhatnak kizárólag.

(12.00)

Ez nem is változna a jövőben sem, ráadásul a Frontex bővítése azt jelenti, hogy azt a végrehajtó állományt emelnék meg nagy számban, akik effektíve a biztonsági ellenőrzéseket elvégzik, akik ott vannak a határon, és ez nagy segítséget nyújtana a magyar hatóságoknak; a magyar emberek közvetlen biztonsági érdeke, hogy ez megtörténjen.

Tehát, mivel jelenleg is van önöknek a Frontexszel együttműködésük, ezért a nagy hadjárat kellős közepén, amit folytatnak, hadd kérdezzem meg, hogy felmondják-e a Frontexszel az együttműködést. Az, amit elmondtak itt az elmúlt hetekben, azt jelenti-e, hogy kilép Magyarország a schengeni övezetből? Ez a célja a kormánynak? Mert amennyiben igen, az több millió magyar embert fog hátrányosan érinteni, hiszen onnantól kezdve nem fognak tudni szabadon utazni és mozogni az Európai Unióban.

Tehát valljanak színt: ki akarnak-e lépni a schengeni övezetből? Amennyiben igen, az LMP minden törvényes eszközzel azon lesz, hogy ezt megakadályozza, hiszen ez a magyar emberek ellenében való lenne, ha felmondanák ezt az együttműködést.

Önök azt mondják, hogy el akarja venni az Európai Unió úgymond a kapukulcsot Magyarországtól.

Pontosan önök azok, akik átadták a kapukulcsot! És kiknek adták át? Bűnözőknek adták át! Minden országnak joga van eldönteni, hogy kikkel akar együtt élni és kikkel nem, ez így van. Önök döntöttek: amikor a letelepedésikötvény-programot bevezették, önök eldöntötték, hogy bűnözőkkel akarnak együtt élni, és ezeket a bűnözőket szabadították rá a magyar emberekre. Minden héten újabb botrány közepette derül fény újabb esetre, amikor kiderül, hogy a között a húszezer ember között, akiket a letelepedési kötvényekkel, élethosszig tartó letelepedési engedéllyel jutalmaztak és semmilyen érdemi biztonsági ellenőrzésen nem mentek át, számtalan bűnöző kapott így letelepedési engedélyt és tartózkodási engedélyt Magyarországra.

És amikor azt mondják, hogy a bevándorlást nem kell támogatni, így van, a bevándorlást nem kell támogatni. Önök folyamatosan ez ellen cselekednek: húszezer embert engedtek így be Magyarország területére és a teljes schengeni övezetbe, köztük terroristákat, bűnözőket és ellenérdekelt titkosszolgálatok embereit. A nemzetközi hatóságok jelzésére korábban is több esetre derült fény, viszont az elmúlt időszakban három ilyen konkrét eset is volt. Letelepedési kötvénnyel kapott élethosszig tartó letelepedési engedélyt az Aszad-rezsim pénzmosó embere. Én ebben az ügyben feljelentést is tettem, a feljelentést és a nyomozást azzal szüntették meg, hogy a Bevándorlási Hivatal egyénileg mérlegeli ezeket az eseteket. Ezek szerint, a Bevándorlási Hivatal szerint nem eléggé bűnöző az Aszad-rezsim pénzmosó embere.

Az orosz hírszerzés vezetőjének több családtagja mellett olyan orosz üzletember is kapott letelepedési engedélyt, aki a maffiakapcsolatairól ismert. Úgy tűnik, hogy most már a magyar kormány is idetartozik. Finnországban pedig elfogtak egy orosz üzletembert pénzmosásért és adócsalásért, aki szintén letelepedési kötvénnyel kapott tartózkodási engedélyt Magyarországra. És ne mondják azt, hogy majd más ország hatóságaitól érdeklődünk vagy ez majd Finnország dolga! Nem, ez a magyar hatóságok dolga. A magyar hatóságok, úgy néz ki, egyrészt alkalmatlanok az ellenőrzések elvégzésére, másrészt pedig politikai megrendelést teljesítenek, hiszen a letelepedésikötvényeseket csak azért engedték be, hogy Rogán Antal és körei 150 milliárd forintot kasszáljanak az offshore cégeken keresztül, miközben a magyar embereknek csak és kizárólag most már 30 milliárdos vesztesége származott ebből.

Tehát vissza kell vonni az összes letelepedési kötvénnyel kiadott letelepedési engedélyt. Erre minden jogszabályi lehetőségük megvan. Tehát a kérdésem: ki akar-e a lépni a kormány a schengeni övezetből? Pontosán hány embernek vonták vissza eddig a letelepedési engedélyt, miután kiderült, hogy bűnözőket engedtek be, illetve visszavonják-e az összes kiadott letelepedési engedélyt? Ha erre nemet mondanak, az azt jelenti, hogy önök tudatosan veszélyeztetik a magyar emberek biztonságát, és önök a nemzetközi szervezett bűnözés cselekvő részévé váltak.

Az pedig egyértelmű Erdoğan török elnök látogatása kapcsán, hogy szeretnénk, ha transzparenssek lennének ezek a megbeszélések, és végre nem a magán üzleti érdekekről szólnának, hiszen a magyar miniszterelnök Adnan Polat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* üzletemberen keresztül építgeti a saját családi bizniszét a magyar állam eszközeivel. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, azt gondolom, sokadszorra el kell ismételnünk - hiszen a képviselő asszony sokadszorra ismételi a kérdését -, hogy a letelepedésikötvény-program ellenőrzési mechanizmusában a feladatokat végrehajtó belügyminisztériumi szervek minden esetben a törvények betartásával járnak el, és minden esetben Magyarország érdekeit látják el. *(Demeter Márta: Képtelenek ellátni a feladatukat!)*

Visszautasítom azt a kijelentését, hogy képtelenek lennének ellátni feladatukat. A magyar belügyi szervek kiválóan látják el a feladatukat. Jól látszik ez egyébként Magyarország biztonságán is. Elhiszem, hogy ön most az éppen aktuális, legújabb pártjában a párt társelnöki tisztéért küzd, de ez ahhoz kevés, hogy a magyar polgárok bizalomérzését bármilyen módon meg tudná ingatni.

Még egyszer: határozottan visszautasítom, hogy a letelepedésikötvény-programban bárki, aki a programba való belépésekor biztonsági kockázatot jelentett volna, engedélyt kaphatott, hiszen minden esetben a szervek vizsgálták ezeket, és vizsgálták a NATO- és az európai uniós listákat, amelyekben ezek a személyek nem szerepeltek. Azok, akik ezen a szűrőn átjutottak és a letelepedési kötvény vásárlása után kerülnek olyan helyzetbe, amely méltatlanná teszi őket arra, hogy ezzel élhessenek, azoknak a letelepedési engedélye visszavonható. Ezt egyébként ön is már megtanulta, hiszen felszólalásában is elismerte és elismételte.

Tisztelt Képviselő Asszony! Önnel ellentétben, illetve az ön által képviselt pártocskák véleményével ellentétben Magyarországnak egyetlen mércét állítunk: azt, hogy megvédjük ezt az országot és az ország biztonságát garantálni tudjuk.

Még egyszer megismétlem: határozottan állíthatjuk, hogy szakszerűek ezek a vizsgálatok. A magyar szolgálatok szakszerűen végezték el a letelepedésikötvény-programban részt vevők vizsgálatát.

Egyébként az is hozzátartozik, hogy maga a letelepedésikötvény-program nem más volt, mint egy pénzügyi szempontból nagyon fontos befektetési lehetőség.

A 2010 előtt fölvetett hitelek kamata több mint 4 százalék volt, a letelepedési kötvénnyel a kiváltás során több mint 9,6 millió eurót tudtunk megspórolni, és 2,53 százalékos kamattal; ez a kamat egyébként mindig alacsonyabb, mint azok az államkötvénykamatok, amelyeket a magyar állampolgárok államkötvény vásárlásakor el tudnak érni. *(Demeter Márta: 30 milliárdos veszteség van!)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha önök annyira fontosnak tartották volna az ország biztonságát, akkor éppen abban a pártban, amiben akkor ült, megszavazta volna a déli határon teljesített határzár építését, megszavazta volna azokat a jogi intézményeket, amelyek lehetővé tették, hogy a magyar határt megvédjük.

Ha megszavazták volna azt, hogy Magyarország megtámadja az Európai Bíróságon a kötelező letelepedési kvótát, hogy megvédhessük a magyar emberek biztonságát *(Demeter Márta: Miről beszél?)*, meg kellett volna szavazniuk az Alaptörvény módosítását, a népszavazáson pedig ki kellett volna hogy álljanak a kvóta ellen. Ha önöknek valóban fontos lenne a magyar emberek biztonsága, akkor az EP-képviselőjük 2017. április 5-én nem szavazta volna meg azt a jelentést, amely felhívja a nemzeti kormányokat és parlamenteket, hogy töröljék el a migrációt szabálysértésként kezelő büntetőjellel jogi kereteket. Nem szavazta volna meg azt a dokumentumot, amely azt javasolja, hogy a tagállamok terjesszék ki a menekültek fogalmát azokra, akik szegénység miatt vándorolnak el, és azt kérték a Bizottságtól vagy az uniós intézményektől, hogy tegyenek további uniós erőfeszítéseket a legális útvonalak létrehozására, megerősítésére, amelyek kiegészítenék az áttelepítés lehetőségét.

Ön emlegette a Frontexet és a határvédelmet. Azt javasolom önnek, hogy pontosan nézze meg, olvassa el, mit mondott Angela Merkel. Angela Merkel egyértelműen fogalmazott: az uniós határvédelmen azt érti, hogy a nemzetek mondjanak le nemzeti szuverenitásukról *(Ungár Péter: Nem azt mondta! - Dr. Rétvári Bence: De ezt mondta a Bundestagban! - Demeter Márta: Kilep Schengenből, vagy nem lép ki Schengenből?)*, és az Európai Unió dönthessen arról, hogy kiket enged be a határon. Ezt mi nem engedjük, bármennyire fáj is ez önöknek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális ügyek” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Böröcz László képviselő úr, a Fidesz-képviselőcsoporthól.

(12.10)

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az EP-választások közeledtével, úgy tűnik, élesedik a vita a bevándorláspárti, illetve a bevándorlást ellenző politikai erők között. Látható, hogy a brüsszeli elit fél a választásoktól, és fél az emberek véleményétől.

Ezért is erőltetik, hogy még ebben az uniós ciklusban szavazzanak, illetve döntsenek a következő költségvetésről, olyan szempontokat, olyan intézkedéseket próbálnak hozni, amelyekkel zsarolhatóvá válnak a tagállamok, és nem utolsósorban pontosan a jobboldali tartalmak ellen, amelyeket a Facebook cenzúráz, sem lépnek fel.

Jól látható, hiszen a múlt héten a 888 egyik posztja után (*Gréczy Zsolt: Mi?*), miután az a cég cenzúrázza a Facebook tartalmait, amely egyébként ezer szállal kötődik Soros Györgyhez, nyilván ez sem véletlen, ez után a poszt után nyilván sem a baloldal, sem a baloldali sajtó nem emelte fel a szavát, pedig ennyi erővel egészen nyugodtan a Fidesz 1990-es választási plakátját is betilthatták volna. De úgy tűnik egyébként, hogy ez sem számít a mai baloldalnak.

A bevándorlás egy olyan kérdés, amelyben az Európai Unió, a brüsszeli elit, annak ellenére, hogy nyilván már sokszor, sok mindent kommunikált, most is a választások előtt megpróbálja ezekkel a javaslatokkal egyértelműen a bevándorlást segíteni. Ahogy hallhattuk, az Európai Bizottság szeptemberi javaslata is pontosan arról szól, hogy támogassák a bevándorlást.

A brüsszeli migrációs biztos ENSZ-beli felszólása is pontosan arról szól, hogy támogassák a bevándorlást. Az ENSZ globális migrációs csomagja, amelyet Brüsszel szintén támogat, pontosan arról szól, hogy támogassák és növeljék a bevándorlást. Erről szólnak az Európai Parlament előtt fekvő bevándorlaspárti javaslatok, és erről szólnak egyébként a Soros-hálózat tagjainak nyilatkozatai is.

A baloldal és az ellenzék pedig eldöntötte, hogy ebben a küzdelemben hol áll. Ebben a küzdelemben (*Gréczy Zsolt: Nemzeti érdek párt...*) a brüsszeli elit mellé álltak önök, és ebben a küzdelemben a bevándorlást támogató politikai erőket támogatják. De az az elkésztő, hogy önök nemcsak hogy megszavazták a Sargentini-jelentést, hanem Ujhelyi István és Niedermüller Péter azzal is büszkélkedett, hogy ők egész dokumentumkötetet adtak át Sargentini asszonynak, hogy elősegítsék Magyarország lejárását. De a Jobbik és az LMP képviselői sem álltak ki Magyarország mellett, hanem kettős játékot űzve (*Bana Tibor: Kálltunk Magyarország mellett, a korrupció ellen!*) tulajdonképpen elősegítették, hogy a javaslat átmenjen. Nemcsak a Sargentini-jelentést támogatta a baloldal az elmúlt években, hanem megszavaztak minden migrációt elősegítő, támogató brüsszeli javaslatot, például Ujhelyi István, Szanyi Tibor, Niedermüller Péter, Molnár Csaba, Jávor Benedek és Meszerics Tamás EP-képviselők legkevesebb 16 alkalommal, ahogy Deutsch Tamás képviselő úr itt az általános vitában elmondta. Megszavaztak minden olyan bevándorlaspárti javaslatot az EP-ben, amely nemcsak támogatta a bevándorlást, hanem még több migránst akartak Európába hozni. A magyar emberek akaratával szemben, akik már több alkalommal is kijelentették, hogy nem támogatják a bevándorlást, önök támogatták a kötelező kvótát, támogatják az áttelepítési

programokat és a migráncsalád-egyesítést is. A jövőben is számítani lehet arra, hogy önök és az önök EP-képviselői a bevándorlaspárti javaslatokat fogják támogatni az Európai Unión belül; például hogy elvegyék a határvédelmet a tagállamoktól, hogy a menekültügyi eljárásokat Brüsszelben folytassák el, hogy állandó betelepítési programot indítsanak és legalizálják a migrációt. Azt is támogatják, hogy ne legyenek büntethetőek az embercsempészekkel együttműködő civil szervezetek. Ráadásul több uniós forrást akarnak adni az embercsempészekkel együttműködő Soros-szervezeteknek is. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) Ha rajtuk múlik, a bevándorlaspárti brüsszeli eliten, nemcsak folytatódik, hanem fel is gyorsul Európa migránsokkal való elárasztása.

Kitérve a lisszaboni szerződésre is, hiszen önök annyit emlegették, hogy az ország lemondott a szuverenitásának egy részéről, hozzáteszem, hogy valóban akkor lemondott a szuverenitásának egy részéről, de ez nem jelenti azt, hogy folyamatosan az országot le kell mondatni és lépésről lépésre alá kell ásni a nemzetállamok önállóságát. Ezért sem fogunk csatlakozni az európai ügyészséghez.

Az ellenzék most sem a nemzeti érdekeket képviseli, hanem Brüsszelét, pedig Brüsszel nemcsak a bevándorláspolitikában, hanem a határvédelemben, hanem más területeken is a nemzeti hatásköröket meg akarja szüntetni, és magának akar több hatalmat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy mielőtt a képviselő úr szavaira reagálok, reagáljak egy iménti kísérletre is. Az ellenzéki pártok kísérletet tettek arra, hogy megpróbálják letagadni, hogy a Frontexszel kapcsolatos javaslat kapcsán pontosan mi hangzott el. Ezért szeretném idézni, hogy a német kancellár asszony pontosan mit mondott. Azt mondta, hogy támogatja, hogy az Unió külső határain fekvő államok feladják nemzeti kompetenciájukat, hogy a Frontexet valóban átfogó kompetenciákkal ruházzák fel. Tehát feladják. (*Gréczy Zsolt: Ezt kérte Orbán Viktor előtte egy fél évvel!*) Feladják, tisztelt képviselő úr! Tehát a tagállami jogköröket elvennék, hogy Brüsszelre ruházzák át. Ilyet a magyar kormány soha nem kért (*Gréczy Zsolt: De! Fél évvel előtte!*), a magyar kormány ez ellen van.

A képviselő úr által felvetett témával kapcsolatban szeretnék visszautalni kicsit a múlt heti Sargentini-jelentéses vitájára, mert elég nehéz megemészteni az akkor elhangzottak egy jelentős részét. Álláspontunk szerint a Sargentini-jelentés jelentősége abban áll, hogy megmutatta a törésvonalakat nemcsak itt, Magyarországon, hanem az európai szinten is, mégpedig a migráció témakörében, és három olyan

jelenség van, amit elég problémásnak látunk, mindekelőtt az ellenzéki pártok részéről.

Az első fő problémánk az, hogy az ellenzék még mindig megpróbálja letagadni azt, hogy a migrációs válság egyáltalán probléma lenne, még a létezését is kétségbe vonják. Pedig az Európára irányuló migrációs nyomás változatlanul nagy, a migrációban egy dolog változik, ez a migrációs útvonal. Most például Spanyolországból jelentenek rekordszámú illegális bevándorlót, és ha valaki erre azt mondaná, hogy ez nem a mi problémánk, mert messze van, akkor azért téved, mert ha bevezetnék a betelepítési kvótákat, amiket az ellenzéki pártok is támogatnak Brüsszelben, akkor a Spanyolországba érkező bevándorlók nálunk is kiköthetnének.

A második fő problémánk az ellenzék álláspontjával az, hogy simán letagadták a Sargentini-jelentés migrációval kapcsolatos pontjait, pedig azok ott állnak feketén fehéren. Azért vesznek minket elő, mert nem fogadtunk be elég bevándorlót; azért, mert nem fogadtuk el a kvótát; azért, mert jogi határozatát húztunk fel; azért, mert az illegális bevándorlás szervezését büntethetővé tettük.

És azért is elővesznek minket, mert elítélték Magyarországon egy bevándorlót, aki kövekkel támadt a rendőrökre. Persze, azt a jelentés elhallgatta, azt állította, hogy csupán a családját akarta áthozni. A harmadik fő problémánk az ellenzék politikájával az, hogy miközben letagadják ezt a válságot, letagadják a Sargentini-jelentés migrációval kapcsolatos pontjait, Brüsszelben tökéletesen belesimulnak az ottani bevándorláspárti elitbe, és mindent csont nélkül megszavaznak.

Idő híján nem tudjuk felsorolni az összes megtagadott állásfoglalást, de csak hogy pár jellemző példát hozzak: 2016 júliusában Szanyi Tibor, Ujhelyi István, Molnár Csaba, Niedermüller Péter, Jávor Benedek és Meszerics Tamás nemcsak a kötelező betelepítést szavazták meg, hanem azt is, hogy pénzbüntetéssel sújtsák azokat az országokat, akik erre nemet mondanak. *(Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Minek álltatok a Juncker-táblánál?)* Ezek után, legyenek szívesek, még egyszer ne jöjjenek az uniós források kérdésével ilyen körülmények között, mert önök pénzt vennének el a magyaroktól, miközben rájuk eresztenék a bevándorlást. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* 2017-ben, november közepén volt nagyjából, amikor a jogilag kötelező kvótáról, felső létszámkorlát nélküli kvótáról kellett szavazni Brüsszelben, akkor a Párbeszéd, a Demokratikus Koalíció és az MSZP is megszavazta ezt a javaslatot. Utána még hónapokkal később is megpróbálják ezt az egészet letagadni.

A múlt heti vita egyik mélypontja volt egyébként - két lokális mélypontja volt -, amikor Gyurcsány Ferenc arról értekezett, hogy a déli határon már kevesebb bevándorló érkezik. *(Gréczy Zsolt: Kevesebb? Egy!)* Hát, hogy nem szakadt le a plafon! Mert a címeres szemkilövető csak azt felejtette el hozzátenni, hogy azért érkeznek kevesebben, mert a déli határon

már áll a határzár, az a határzár, ami ellen önök személyesen is tüntettek, képviselő úr. *(Gréczy Zsolt: Semmi közöttök nincs ehhez!)* És az Országgyűlésben sem támogatták, tisztelt képviselő úr, mint ahogy a jogi határozatát sem támogatták.

A másik lokális mélypont az volt, amikor Tóth Bertalan azt mondta, hogy sohasem akartak Magyarországból bevándorlóországot csinálni. Hát, akkor miért szavaztak meg mindent, ami ezt szolgálta volna, tizenvalahány alkalommal Brüsszelben és Strasbourgban?

Tisztelt Ház! A Sargentini-jelentés elfogadásakor a legtöbb ellenzéki párt tapsikolt örömeiben. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* Ez is mutatja, hogy az ország ügyeit még mindig nem képesek a saját hatalomvágyuk, belpolitikai érdekeik és a Fidesz iránti ellenszenvük elé helyezni.

(12.20)

Az a rossz hírem van az ellenzéknek, hogy a magyarok ezt a politikát nem támogatják, mert sohasem támogatták azokat, akik tartósan az ország érdekei ellen mentek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett: Dúró Dóra, független képviselő asszony; Ungár Péter, LMP; Fónagy János, Fidesz; Hajdu László, DK; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; és Ander Balázs, Jobbik, képviselő urak.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselőcsoportja Volner János képviselő urat 2018. október 5-én a képviselőcsoportból kizárta. Továbbá tájékoztatom önöket, hogy Apáti István és Fülöp Erik képviselő urak a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselőcsoportjából a mai napon kiléptek. A fentiekben megnevezett képviselő urak a továbbiakban független képviselőként folytatják munkájukat.

Tisztelt Országgyűlés! 12 óra 21 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy eladják a magyar termőföldet az oligarcháknak és a külföldieknek?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Orbán Viktor, az ön főnöke ismerte el, hogy kormányközeli vállalkozóktól rendszeresen fogad el milliós nagyságrendű ajándékokat. Feltételezhető, hogy ezek a brutális mértékű ajándékok bizony nem önzetlenül kerülnek a miniszterelnökhöz. A feltételezésnél azért

használhatnék erősebb kifejezést is, hiszen ezek a vállalkozók EU-s és hazai közbeszerzéseken nyernek el milliárdos megrendeléseket, azaz az adófizetők pénzén váltak néhány, az Orbán-rendszerben eltöltött év alatt az ország leggazdagabb embereivé. Tehát egy kicsit sem kell rosszindulatúnak lenni, hogy azt vélelmezzük, Orbán és környezetének magánútjai és luxuskivitelői élete nagyon sokba kerül az adófizetőknek.

Adódik tehát a kérdés, hogy az ön főnöke, ha mindezt megteszi, természetesen veszi és be is ismeri, akkor a kormány többi tagja hogyan viszonyul ehhez az urizáláshoz. Méla félelemmel vegyes hallgatás vagy esetleg lelkes, ámde törvénytelen utánzás követi-e ezt az életvitelt? Különösen érdekes ez az ön tárcájánál, hiszen Fazekas Sándor minisztersége idején volt az a miniszter, aki lenullázta a nemzeti földvagyonot. Milliós ajándékok elfogadásánál már mindjárt érthetőbbé válik az, hogy a korábbi fideszes kommunikációval szemben miért nem növelték a nemzeti földvagyonot, miért nullázták le. Így már tényleg érthetővé válik, hogy miért gondolták meg magukat.

Szintén roppant gyanús, hogy a 2010-es ígéretek ellenére az agrár- és vidékfejlesztési forrásoknál semmi érdemi átrendeződés nem következett be, azaz az ágazatban még mindig a legtehetősebb 10 százalék viszi el a fejlesztési források döntő részét. Éppen azokat tömök ki az adófizetői milliárdokkal, akiknek sem felzárkózásra, sem versenyképességre egyébként nem kellene adófizetői pénzeket költeni.

Kérdezem tehát államtitkár urat: a milliós értékű ajándékok elfogadása most is az agrártárca normál működésének része vagy ez csak a múltban volt ilyen? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A rosszindulatú feltevézéseit határozottan vissza kell utasítanom. Sajnálatos, hogy minden valóságálapot nélkülöző vádaskodásra használja fel a „Földet a gazdáknak!” programunkat, úgy beállítva azt, mintha egy kiváltságos személy számára kedvező folyamatról lenne szó. Ezzel szemben a tény az, hogy soha nem volt még ilyen program, amely ekkora mértékben támogatta volna a gazdákat és a magyar vidéket.

A „Földet a gazdáknak!” programot azért indította a kormány, hogy a föld azé legyen, aki megműveli, vagyis a helyben lakó magyar gazdáké. Ez a cél messzemenőig teljesült, és a program szorosan hozzájárult ahhoz a kormányzati célhoz is, hogy a családi kis- és középbirtokok aránya jelentősen növekedjen a nagybirtokok szemében, a korábbi 50-50 százalékos arányból a terveink szerint már 80-20 százalékra fog módosulni.

A „Földet a gazdáknak!” program keretében 2014-re az állami mezőgazdasági földek haszonbérleít megfizszereztük, a 2010 előtti állapothoz képest

immár közel 8 ezer személy használhat ugyanannyi állami földet, amely korábban csak néhány száz kiváltságos lehetősége volt.

A rendkívüli érdeklődés hatására 2015-ben az elmúlt 30 év legnagyobb földértékesítését hajtottuk végre, közel 200 ezer hektár állami földet értékesítettünk 9 hónap alatt. Nyilvános árverések keretében és nyilvános hirdetmények alapján összesen közel 30 ezer gazdatársunk tudott földet vásárolni. Ez a program nagyban elősegíti az agrárközéposztály, a magyar vidéki földművesek, a magyar vidék fellendülését, és megerősíti a kis- és középbirtokos réteg agrárgazdasági pozícióit.

Tisztelt Képviselő Úr! A pályázatok és az árverések nyilvánossága, a szigorú törvényi szabályozás és az általa teremtett garanciák mind-mind az értékesítési folyamat teljes körű átláthatóságát biztosították. Kérem megtisztelő figyelmükkel ennek a jelentősnek az elfogadását, illetve támogatását képviselő úr részéről, aki még a Jobbikban van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nincsenek adatok a kórházi fertőzésekről?**” címmel. Korózs képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeptember 1-je volt a határideje annak, hogy nyilvánosságra kellett volna hozni a kórházi fertőzésekkel kapcsolatos adatokat. Azért említem ezt, mert köztudomású, hogy ennek ellenére az Emberi Erőforrások Minisztériuma nem hozta nyilvánosságra ezeket az adatokat, ezért írásbeli kérdést is intéztem a miniszter úrhoz, amelyet meglehetősen konkrétan fogalmaztam meg, kórházra, intézményre, évre lebontva vártam a válaszokat.

Azért hozom újra szóba ezt a kérdést, mert itt nem csak egy közel másfél hónapos elmaradról van szó, hiszen képviselőtársaim pontosan tudják, hogy évek óta zajlik ez a csata itt a Parlament falai között is, hiszen voltak olyan orvosszakmai szervezetek, amelyek egyértelműen megmondták, hogy többen halnak meg ma Magyarországon kórházi fertőzésben, mint autóbalesetben.

Ezek után kérdezem államtitkár urat, mi az oka annak, hogy a mai napig nem hozzák nyilvánosságra ezeket az adatokat. Igaz, az írásbeli válaszban benne volt, és abból ki lehetett olvasni, hogy tulajdonképpen önöknek semmilyen informatikai programjuk erre nincs, pontos nyilvántartásuk nincs, és egyáltalán nem tudnak ezekkel az adatokkal mit kezdeni. Nincs olyan adatbázis, amellyel ki tudnának állni az emberek elé, és nyilvánosságra tudnák hozni ezeket az adatokat.

Ismételten kérem államtitkár urat, hogy mondja meg itt a Parlament falai között, hogy 2017-ben hányan fertőzöttek meg kórházi fertőzésben; mondja

meg, hogy 2017-ben hányan haltak meg kórházi fertőzésben; és kérem, mondja meg, hogy mikor lesznek nyilvánosak ezek az adatok, hiszen a bíróság most már kötelezte önöket az adatok nyilvánosságra hozatalára.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Annyival hadd egészítsem ki az ön utolsó mondatát, tisztelt képviselő úr, és innen is hadd vigyem tovább a mondandót, hogy ugyan a bíróság erre kötelezett minket, de a Kúria felfüggesztette ennek a végrehajtását. Mi teljes mértékben azt hajtuk végre, amit a magyar bíróságok mondanak; bár volt valóban egy ilyen ítélet, de a Kúria mégis azt mondta, hogy ameddig a Kúria maga nem határoz ebben a kérdésben, nem vizsgálja felül a bírósági ítéletet, addig annak a végrehajtása felfüggesztésre kerül.

Tehát egyáltalán nem jogellenes, hogy ezeket az adatokat az adatigénylőnek nem adja ki a minisztérium, hanem éppen ez a jogszerű, hiszen a Kúria felfüggesztette a végrehajtását ennek a döntésnek.

(12.30)

Pontosan azért, mert itt olyan egyedi adatokat kérnek ki, ahol bár a személyes adatokat kitaradják, de mivel az intézmény neve szerepel, a tünetek szerepelnek, az időpontok szerepelnek, hogy mikor kerül kórházba, mikor kezelik, a beteg úgy szerepel, éppen ezért egyes betegek ebből teljes mértékben azonosíthatóvá válhatnak, és ez nemcsak a minisztérium aggálya, hanem a Kúria is osztotta ezt az aggodalmunkat. Éppen ezért döntött úgy, a felülvizsgálati kérelem megvizsgálásának nulladik szakaszában a Kúria, hogy elrendelte a végrehajtás felfüggesztését, de azt még a másodfokú bíróság is korábban megjegyezte, hogy a TASZ által kért adatok olyan kört is érinthetnek, ami csak az érintett vagy az érintett halálesetén a hozzátartozó hozzájárulásával lenne kiadható; itt tehát egy jogi vita van, amely több bírósági formában is felmerült.

De ettől függetlenül, ami a lényeg, tisztelt képviselő úr, hogy igyekszünk ebben a kérdésben előrelépni. Előreléptünk abban, hogy Magyarországon nagyobb az adatszolgáltatási kör, mint az európai országok jó részében, hiszen az európai országok több mint felében semmifajta ilyen adatszolgáltatás nem működik, és ilyen széles körű csak kevés országban van, mint Magyarországon. A nyár folyamán, ön is láthatta, megjelentek rendeletek intézkedési csomaggal, azonnal bevezethető intézkedésekkel mind a betegágy mellett, mind a kórházi menedzsmentben, mind az országos irányításnál a Nemzeti Népegészségügyi

Központban a tisztelt főorvos által végrehajtható feladatok körében. Emellett a megyei, járási hatósági ellenőrzések rendjét is szigorítottuk, pontosan azért, hogy ezek a jogszabályok megelőzzék a későbbi fertőzéseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: **„Mikor vallják be, hogy a megalázóan alacsony minimálbérért Önök a felelősek?”** címmel Székely Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm a szót, házelnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Önök évek óta azt zengedezik, hogy Magyarországon dübörög a gazdaság, minden rendben van, és az emberek jól élnek. Őszintén szólva, a magyar lakosság döntő többsége úgy él, hogy hónapról hónapra próbálja befizetni a csekkjeit, dolgozik, robotol, havonta elmegy talán egyszer moziba, de persze csak szerdán, amikor kedvezményes a jegy, és jó esetben, ha jól spórolt, akkor talán el is jut a Balatonra egy hétre a családjával - az év összes többi napjára, hónapjára, hetére ott marad a nyomor, a kiábrándultság és a fásultság. De mit is lehet várni azoktól az emberektől, akik nem 320 ezer forintot keresnek átlagosan bruttó, ahogy azt önök hazudják, hanem sajnos csak 200-220 ezer forintot? Mit lehet várni azoktól az emberektől, akiknek a minimálbére, ha úgy vannak bejelentve, Európában az egyik legkisebb, úgy, hogy közben Magyarországon kell a legtöbbet fizetni azért, ha valaki a lakbérét vagy a lakáshiteletét ki szeretné fizetni?

Önök tényleg 150 ezer forintra akarják most megemlíteni a minimálbért, akkor, amikor nagyjából ennyibe kerül egy lakás bérleti díja? Akkor, amikor folyamatosan 400 forint felett van a benzin, folyamatosan mennek föl az élelmiszerárak, és egyébként a Balatonon egy hétre egy nyaralás egy kétgyerekes családnak, egy négyszemélyes családnak többbe kerül, mint 400 ezer forint? Ez elképesztően kevés! De ami a legmegdöbbentőbb, az az, hogy még ezt az elképesztően kevés emelést is a magyar gazdasági szereplőknek egy jelentős része nem vagy csak alig fogja tudni kitermelni, hiszen a magyar kormány annyira adóztatja a magyar vállalkozókat, mint sehol másutt Nyugat-Európában, a kapitalista országokban.

Ma Magyarországon több mint egymillió embernek van minimálbére. Mindannyian tudjuk, hogy feketén is kapnak pénzt természetesen, de 10, 20 vagy 30 év múlva, amikor elmennek nyugdíjba, nem lesz nyugdíjuk, így abból fognak élni, amit a gyermekeik fognak visszautalni nekik Londonból. Kérdezem a miniszter urat, hogy mikor állnak végre a választóikkal szembe, és mondják azt, hogy önök a felelősek azért, hogy ennyi kifizethetetlen hitel van az országban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és önök a felelősek ezért a minimálbérért. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzottakra Bodó Sándor államtitkár úr fog válaszolni. Kérem államtitkár urat, a csípetőt tegye fel.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! A hangulatkeltéssel szemben én néhány konkrét tényről ajánlok a figyelmébe, nevezetesen, hogy a kormány kiemelt fontosságú célkitűzése a magyar dolgozók bérének az emelése, a piacgazdaságban azonban a bérek alakulása nyilván a gazdaság lehetőségeitől függ, és itt a piaci szereplők alkujja, nevezetesen a munkaadók és a munkavállalók alkujja a meghatározó. Ebbe a folyamatba a kormány közvetlenül nem avatkozik be, a minimálbér, illetve a garantált bérminimum megállapításánál igen, áttelesen pedig az adók csökkentésével tud segíteni. A szociális partnerekkel 2016-ban kötött hatéves bérmegállapodás kiszámíthatóságot és stabilitást biztosít a vállalkozásoknak, így el tudják tervezni hosszabb távú üzleti elképzeléseiket is.

Két konkrét tényre azért mindenképpen fölhívnam a figyelmet. Az egyik például az, hogy 2017-ben, tehát egy lezárt gazdasági évben a szociális hozzájárulási adó 5 százalékponttal csökkent, miközben a versenyszférában a bruttó és a nettó keresetek 11,6 százalékkal növekedtek.

A másik pedig egy tendencia, amit szintén ajánlok figyelmébe, nevezetesen, hogy a 2010-es kormányváltás óta a reálbérek több mint 30 százalékkal, a gyermekkedvezmények figyelembevételével pedig 36 százalékot meghaladó mértékben nőttek a gazdaságban. A hivatalos kereseti adatokat a Központi Statisztikai Hivatal méri fel, ezeket havi szinten publikálja, és a legutóbbi mérés szerint a bruttó átlagkereset nemzetgazdasági szinten 324 700 forint volt 2018. január-július időszakban, így az ön által említett 220 ezer forint téves adat.

A következő évben is folytatódnak a bértárgyalások; ahogy hangsúlyoztam, a munkaadói és a munkavállalói oldal tárgyalásai a meghatározóak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Miért nem lép végre a Kormány, hogy emberek ezreinek életét megóvja a halált okozó azbeszt-szennyezéstől?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az azbesztből kiszabaduló szennyezőanyag-részecskék gyógyíthatatlan megbetegedéseket okoznak, így tüdőszöveti hegesedést, azbesztózist vagy mellhártyadaganatot, tüdőrákot, és így idő előtti elhalálozás lesz a vége.

Sajnos az áldozatok közöttünk élnek, hiszen 1970-1990 között nagyon elterjedt volt az azbeszt

használata, különösen a győri házgyár használta Győr, Sopron, Mosonmagyaróvár, Tatabánya panelházaiban, de Budapesten is megtalálható az azbeszt-szennyezés, így példaként említhetem az Országos Széchényi Könyvtárat, vagy a városligeti épületek és a 70-es években épült KISZ KB székháza, jelenleg K&H-épület bontása során szintén azbeszt-szennyezésről beszélhetünk.

Nem véletlen, hogy az azbeszt-szennyezés felmérése a 90-es években elkezdődött. Akkori felmérés szerint több mint 20 ezer lakást érint, illetve megtalálható lakóépületek mellett a kórházak, óvodák, iskolák és más jellegű középületek esetében is. Azt is tudjuk, hogy a felmérést követően elindult egy országos azbesztmentesítési program, így például Tatabányán is történtek azbesztmentesítések, viszont a végrehajtást a Fidesz-kormány leállította. Éppen ezért azt kérdem államtitkár úrtól, hogy tulajdonképpen miért függesztették fel az azbesztmentesítés végrehajtását, vizsgálják-e az érintett lakosság egészségi állapotát. Nagyon fontos kérdés, hogy várható-e a szórtazbesztes épületek újbóli felmérése, és hogy újraindítják-e az azbesztmentesítési programot, és ha igen, akkor az intézményi és finanszírozási hátterét kívánják-e biztosítani ennek a programnak. Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszadásra megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Megértem, hogy érzékenyen érinti a volt KISZ KB-székház bontása, azonban kérem, maradjunk a tényeknél. A napokban megjelent hírek alapján ez nem egyszerű, de a lakosság hiteles tájékoztatása érdekében engedje meg, hogy erre az ügyre fókuszáljam a válaszomat.

A kormányhivatal arról tájékoztatott, hogy múlt év májusában és novemberében az épület belső tereinek szórtazbeszt-bevonatát már eltávolította egy arra szakosodott cég. A munkálatok közben folyamatos volt a levegőminőség ellenőrzése, amely alapján a megengedett munkahelyi határértékeket nem lépték túl, és a munkaterületen kívül sem volt azbesztrost kimutatható.

(12.40)

Idén szeptemberben azbesztes palával fedett épületrészek kerültek felszínre, ezért itt a munkavégzést leállította a kormányhivatal. Emlékeztetni szeretnék ugyanakkor arra, hogy a bontás alatt lévő épületben megtalálható azbesztes pala a szórtazbeszt-szigeteléssel ellentétben az azbesztszálakat erősen kötött formában tartalmazza, így abból levegőbe történő kibocsátás nem valószínűsíthető. A kormányhivatal többszöri helyi ellenőrzéssel, legutóbb múlt pénteken

megállapította, hogy kiporzás nem tapasztalható, a keletkezett hulladékokat locsolják, párásítják az esetleges kiporzás megakadályozására.

A bontás természetesen folytatódik egy azbesztementesítést végző szakcéggel, amely a munkálatokat szerdán megkezdi. Az azbeszttel feltételezhetően érintett bontási törmelék elszállítását szintén egy szakcég végzi majd el. A munkálatokat a kormányhivatal a továbbiakban is helyszíni ellenőrzések keretében fogja környezetvédelmi hatáskörben vizsgálni, együttműködve a hivatal munkavédelmi és munkaügyi szakembereivel. A cél természetesen a környéken lakók egészségének védelme *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a kockázat minimalizálására.

Bízom benne, hogy tájékoztatással sikerült az aggodalmakat elterelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Schmuck Erzsébet: Nem! Egyik kérdésre sem válaszolt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Schmuck Erzsébet: Egy kérdésre sem válaszolt, államtitkár úr!)*

Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: **„Bérrobbanás vagy bérpukánás - mikor érezheti majd az átlagember is a bőrén az átlagbérnövekedést?”** címmel. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr! Kedves Polgártársak! A Fidesz által kommunikált statisztikák szerint az átlagbér 325 ezer forint, míg az átlagos reálbér-növekedés 2010-17 között állítólag 28 százalék volt. Az emberek többsége mégsem érzi a hatalmas gazdagodást. Maguk szerint minden középosztálybeli család megengedhetné magának a helikopterezést úgy, ahogy ezt Rogán Antal megtette, mondván, hogy félmillió forint sima ügy. Én valahogy mégsem látok repkedő, helikopterező magyar családokat, csak egy repkedő, magánrepülőgépen repkedő korrupst, tolvaj Fidesz-elnököt látok.

Mint a KSH korábbi statisztikusa, hadd adjak egy kis betekintést maguknak a bérek valóságába! Először nézzük a reálbér-növekedést! Ami a kis cégeknél dolgozókat figyelmen kívül hagyó munkaerőpiaci statisztikák szerint 28 százalékos növekedés, az a teljes körű adatokból számított nemzeti számláknak, tehát a valóságnak megfelelően mindössze 7 százalékos reálbér-növekedés hét év alatt. Évi 1 százalék - ez lenne a nagy bérrobbanás.

Hogy mennyit keres ma egy átlagos dolgozó? Tíz-ből hét dolgozó az átlagbér alatt keres, merthogy az átlagbért felhúzzák egyebek mellett az Orbán Viktor által egyről ötmillió forintosra felemelt miniszteri fizetések meg a fideszes strómanok és oligarchák intézőembereinek sokmilliós zsoldja. Az átlagos dolgozó által keresett bér, a mediánbér nem 325 ezer forint, hanem 240 ezer forint bruttó. Ennek a nettója nem

éri el a 160 ezer forintot. Ugyan miféle bérrobbanásról beszélnek? A Párbeszéd programjában a minimálbér csaknem ennyi, az ugyanis nettó 150 ezer forint lenne, tegyük hozzá, hasonló bérköltség mellett.

Államtitkár úr, miért nem csökkentik a kis- és közepes jövedelműek világszerte bérterheit? Miért nem adják vissza az embereknek az igazságos, többkulcsos személyijövedelemadó-rendszert, és miért nem támogatják az alapjövedelem bevezetését, amely a dolgozóknak is azonnali, tényleges jövedelemrobbanást jelentene? Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálatos módon önt most az indulatai vezérlék *(Tordai Bence: A számok vezérelnek! - Cseresnyés Péter: Hazudsz!)*, de azért próbálom tájékoztatni konkrét dolgokról is, hiszem, hogy ez majd segíteni fog.

A gazdasági folyamatokról, valóban, abban igaza van, különféle statisztikai adatok jelennek meg, és azokon alapulóan nyilván különböző elemzéseket lehet elvégezni. Én ajánlom az ön figyelmébe azt a hivatalos forrást, amit a Központi Statisztikai Hivatal által kibocsátottnak nevezünk. Azt hiszem, ez segíteni fog. A keresetek esetében pedig a keresetstatisztika lehet ez a releváns adatforrás az ön számára.

A KSH 2019-től valóban a NAV adataira támaszkodva fogja majd tájékoztatásul nyilvánosságra hozni azokat az adatokat, amelyek tényszerűek, és nem pedig a korábban a közéletben is tapasztalható vita ennek az oka, hanem egy konkrét szakmai magyarázat, és ennek egy alapos módszertani előkészítése történik most. A KSH közleményében felhívja a figyelmet, hogy a kereseti viszonyokat több mutatóval, többek között az átlag és a medián alapján is lehet jellemezni, esetleg elképzelhető, hogy ez is okozott némi zavart a kérdés feltevésekor. A hazai átlagkeresetek dinamikus növekedése ténykérdés, miként a minimálbérnek és a garantált bérminimumnak esetenként az átlagkereseteket meghaladó mértékű növekedése szintén.

Azt nem állította senki, és egyetlen országban sincs így, hogy a keresetek megoszlása egyenletes lenne. Ez általános dolog, valamennyi országban így van, az tapasztalható, hogy az átlagkereset fölötti bérszinteknél minél magasabb kereseti sávba tartozó munkavállalói kört vizsgálunk, ők annál kevesebben vannak. A nettó keresetek értékeléséhez talán érdemes figyelembe venni a családi kedvezményeket, a családi kedvezményeknek a nettó keresetekre gyakorolt hatását is. Kérem, ezt tegye meg, illetve ajánlom önnek tájékoztatásul, hogy az elmúlt három évben a visegrádi országok közül a magyarországi átlagos bérnövekedés volt a leggyorsabb ütemű. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője (*Hangok a DK soraiból, köztük: Ó!*), kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Milyen tervei vannak a kormánynek a határvédelmet illetően, hogyan biztosítható, hogy a határaink őrizete, védelme továbbra is magyar, nemzeti hatáskörben maradjon?**” címmel. Pócs János képviselő urat illeti a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Jelen kérdésem alkalmával egy történelmi párhuzammal élve szeretném kérdésemet feltenni. 1702-ben a jászok sorsában kedvezőtlen változás történt: I. Lipót császár eladta a jászok, kunok lakta területet a német lovagrendnek. A jászok ezzel elvesztették szabadság- és pallosjogukat, azaz a saját független bíraskodásjogukat. Bizony akkor is volt úgy, hogy mások mondták meg, kivel, hogyan kell élni, mások bíraskodtak felettük. Ebben azonban a jászok nem nyugodtak bele. 1745-ben saját pénzükön visszavásárolták szabadságukat, régi kiváltságait.

A szabadságnak azonban nagy ára volt. Az önmegváltás összege akkor 500 ezer rajnai forint volt, ami akkor felért Magyarország teljes költségvetésével. Bizony a jászok egyszer már elvesztették szabadság- és pallosjogukat. Olykor viszont ma is ezt tapasztaljuk. Mások akarják megmondani, hogy kivel éljünk, milyen hitet valljunk, és igen, ma is mások bíraskodnak felettünk. Mások akarják megmondani, hogy kik védjék, vagy éppen ne védjék Magyarország határait.

Úgy gondolom, a párhuzam minden hithű magyar számára érthető. Ha nem állunk a sarkunkra, elveszhetünk a történelem sülyesztőjében, ahogy nálunk sokkal nagyobb nemzetek is vesztek oda, mert nem volt elég hitük, bátorságuk kiállni önmagukért, hazájukért, a szabadságukért és a függetlenségükért. Ma is látom a szemem előtt egy kis erdélyi település szép székelykapuját, amelyre 2004. december 5-én, ahogyan a székelyek mondják, a szégyen napjának hajnalán egy öreg gazda azt véste a kapuba: „Látjátok, a mindenből is lehet semmi, és a semmiből is lehet minden.” Az öreg gazda szavaival élve (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) úgy gondolom, nem ismétlődhet meg még egyszer, hogy a mindenből semmi legyen.

A közelmúlt történéseinek ismeretében kérdzem államtitkár urat, hogy milyen tervei vannak a kormánynek a határvédelmet illetően. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormánypartai padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném megköszönni képviselő úrnak, hogy felhívta a figyelmünket, az Országgyűlés és a tisztelt

Ház figyelmét a jász emberek kitartására és az önrendelkezésük megóvása érdekében tett erőfeszítésekre. Ma is kalapot emelünk előttük, és tisztelettel tekintünk rájuk. Ma, képviselő úr, a biztonság a legfontosabb közösségi érték, és a kormány számára a magyar emberek biztonsága az első. A magyar emberektől felhatalmazást kaptunk az ország megvédésére, elfogadtuk az alaptörvény-módosítást, a Stop Soros törvénycsomagot, illetve meghosszabbítottuk a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet.

(12.50)

Azért támadják Magyarországot, mert el akarják venni a kapukulcsot hazánktól, de a magyar kormány elkötelezett amellett, hogy nem fogja átadni a határőrizeti jogát. A jövő legfontosabb kérdése a migráció lesz, ennek megfelelően a politikai erők Európában két táborra oszlanak: bevándorlást támogatókra és azt ellenzőkre. Magyarországot azért támadják, mert a magyar emberek döntöttek, nem leszünk bevándorlóország, képviselő úr. Megvédjük a határainkat, megvédjük a schengeni határt, és világossá tettük, hogy kikkel akarunk együtt élni és kikkel nem. Nem engedjük, ha a határőrizet jogából bárki akár egy jótányit is elvegyen. A határvédelemhez jobban értünk, mint bárki Brüsszelben.

A magyar rendőrség az uniós és magyar törvényeket teljes mértékben betartva eredményesen védi a magyar határt, és az Unió schengeni határát is. A mi határainkat nemcsak profik, hanem hazafiak védik, belőlük áll a Magyar Honvédség és a rendvédelmi erők köteléke. Ezúton is köszönetet mondunk a sikeres és eredményes szolgálatukért, amellyel megvédik Magyarországot, megvédik a magyar emberek biztonságát.

Magyarország kitart uniós kötelezettségei és Európa védelme mellett. Továbbra is megvédjük az Unió schengeni határát az illegális migrációtól, és nem adjuk át a határvédelem jogát. Köszönöm szépen a kérdését, képviselő úr. (*Taps a kormánypartok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úr kabinetfőnökének, államtitkár úrnak: „**Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy a letelepedési kötvénybiznisszel kockára tegyék Magyarország biztonságát?**” címmel. Mirkóczki Ádám képviselő urat illeti a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ma már tudjuk, hogy Orbán Viktor nemhogy bocsánatkérés vagy egyéb alázat híján elnézését kérte volna az országnak a múlt héten, hanem egyenesen megerősítette azt, hogy harminc éve az ilyen utazásokhoz hasonló luxusajándékokat fogad el, sőt deklarálta, hogy a következő időszakban is ezt fogja tenni. Így nyilvánvaló és

okkal merül föl, hogy kormányának többi tagját is illessük olyan kérdéssel, hogy vajon ki, mit és miért fogadott el az önök kormányzásának fényében. Adott esetben én most az ön minisztériumához tartozó letelepedési kötvények gyanánt kérdezem mindezt.

Mit fogadtak el, hogy bevállalták ezt a rengeteg- rengeteg nemzetbiztonsági kockázattal járó konstrukciót, amely egyébként Európában is példátlan? Számos olyan kritika érte már az önök kormányzatát a tekintetben, hogy mind partnerszolgálatok a szövetségi rendszeren belül, mind az Európai Unió különböző intézményei élesen bírálták nemcsak a korrupció miatt, hanem a nemzetbiztonsági kockázatok miatt is. Mit kellett például ahhoz elfogadniuk, hogy ennek a hihetetlen korrupt és kockázatos konstrukciónak a fenntartását még olyan szinten tovább bontsák ki, hogy néhány kilométerre a közel-keleti Iszlám Állam soraiban harcoló fronttól is egy irodát nyissanak, vagy közpénzekből Belső-Afrikában hirdessék ezt a letelepedésikötvény-biznisszt?

Milyen ajándékok kellett ahhoz, hogy a sokok figyelmeztetés és minden más kritika ellenére önök ezt fenntartsák, és a saját kommunikációjukkal ellentétben több mint 20 ezer migránst telepítsenek be a családtagokkal együtt? Várom érdemi válaszát, államtitkár úr, ha már a miniszter úr nem fáradt be. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálom, hogy a sokadik olyan kérdést kell itt végighallgatnunk, amely még csak árnyalatában sem különbözik bármelyik baloldali felszólalástól. Ezt a kérdéskört az elmúlt percekben Demeter Márta képviselő asszony hozta föl. Így azért nehéz lesz cáfolni, hogy valóban együtt akarnak működni.

Szeretném önnek is elmondani, hogy a kötvények igénylői többszörös biztonsági szűrőn esnek át. A magyar hatóságoknak azt kell vizsgálni, hogy Magyarországra nézve jelent-e valaki kockázatot, illetve azt, hogy ki szerepel az Európai Unió vagy a NATO szankciós listáján.

Ami a dolog gazdasági oldalát illeti, mert ön erre is utalt: a letelepedési kötvény kamata mindvégig alacsonyabb volt, mint a Prémium magyar állampapír kamata. Ez azt is jelenti, hogy a kötvényprogram jelentős megtakarítást eredményezett. *(Varju László: Nem igaz!)* Szeretném figyelmébe ajánlani az Államadósság Kezelő Központ vonatkozó számait. A magyar állam 2013 és 2017 között közel 3 milliárd forintot takaríthatott meg azzal, hogy nemcsak Prémium Euró államkötvényt, hanem letelepedési kötvényt is kibocsátott. Javasolom önnek is a figyelmébe, közzétették az ezzel kapcsolatos számokat.

Ha valóban fontos önöknek az ország biztonsága és a közpénzek kezelése, akkor azt javaslom - nem

biztos, hogy megfogadják a mi tanácsainkat -, hogy ne működjenek együtt a baloldali pártokkal. A legutolsó sorban se működjenek együtt például a Demokratikus Koalícióval. Azért hozom ezt külön fel, mert a XV. kerületben gyakorlatilag ez történt azzal, hogy nem engedték a helyieknek, hogy saját jelöltet állítsanak, ezzel közvetett módon hozzájárultak a Demokratikus Koalíció győzelméhez. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Szóval, én is megkérdezhetném önöktől, hogy mit kaptak ezekért cserébe, de nem teszem, mert ez nem az a műfaj, és egyébként is megteszik majd a volt választóik. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Molnár Gyula, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hány betöltetlen pedagógusi álláshely van a budapesti XI. és XXII. kerület alap- és középfokú oktatási intézményeiben?”** címmel. Molnár Gyula képviselő urat illeti a szó.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hadd tegyem fel azt a költői kérdést, hogy létezik-e a politikában az, mint mondjuk, a túrázásban és a kirándulásban, hogy az ember halad előre, és azt érzékeli, hogy rossz felé megy. S akkor hoz egy döntést, ami arról szól, hogy érdemes-e menni tovább ezen az úton, vagy pedig jobban járunk, ha visszamegyünk, visszafordulunk és elmegyünk az út elejére, mert onnan talán jobban meg fogjuk találni azt a célt, ami felé akartunk haladni.

Önök most már évek óta próbálkoznak azzal a központi irányítással, ami jól láthatóan nem működik. Jól láthatóan nem működik a gyerekek szempontjából, és fájó szívvel mondom, hogy nem működik az iskolák, a pedagógusok szempontjából sem. Elképesztő számháború zajlik szeptember óta Magyarországon, hogy van hiány vagy nincs hiány. Mi a helyzet ezen a területen? Lehet, hogy persze most én éppen a XI. és XXII. kerületre kérdeztem rá, amelyik valószínű, hogy ebből a szempontból az élet napos oldalan található, nyilván esetleg adott esetben egy távoli kistélepülési iskolában sokkal nehezebb a helyzet.

Államtitkár úr tudja, hogy van egy írásbeli kérdés, és az apropó valójában arról szól, hogy 2015-ben kineveztek a Budai Nagy Antal Gimnáziumba egy iskolaigazgatót, akire mind a nevelőtestület, mind a szülők, mind a diákok azt mondták, hogy nem. Ennek ellenére ott van. És ez az igazgató ahelyett, hogy együttműködjön a helyiekkel, folyamatos háborúban van. Tizenkét pedagógus állt fel szeptember előtt ebben az iskolában.

Az a kérdés tehát, hogy ennek kapcsán van-e itt hiány, mi lesz ezzel a gimnáziummal, és általában mi tapasztalható ezen a területen. Ha belefér az életébe és az idejébe, cáfolja azokat a híreket, amik arról szólnak, hogy országosan is adott esetben több ezer pedagógus hiányzik.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön azt kérdezte, hogy egy politikusnak mikor kell valamelyest irányt változtatnia. Szerencsére a demokráciában a választók ezt a döntést elvégzik, és négyévente visszajelzést adnak arról, hogy valaki jó irányba viszi az ország sorsát, vagy pedig nem. Az elmúlt választásokon is véleményt mondtak az emberek országszerte is, és azokban a kerületekben is, amelyeket ön említett, és a Fidesz-KDNP-t támogatták 2010-ben, 2014-ben és 2018-ban is, az MSZP-t viszont elég erősen leszavazták országszerte.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát hogy kinek kell irányt váltani, a választók szerint a Szocialista Pártnak kéne, de mivel nem vált, ezért évről évre vagy választásról választásra olvad azoknak az embereknek a táborá, akik bizalmukkal tüntetnék ki a Magyar Szocialista Pártot. Egy politikusnak érdemes a választókra hallgatni. Hogy ezt miért tették? Ebben bizonyára az önök oktatási intézkedései is benne voltak. Benne volt az, amikor ön ellen tüntettek, még mint iskolafenntartó, polgármester ellen diákok, szülők, tanárok különböző transzparenszekkel. De országszerte is megtették ezt, hiszen 15 ezer tanárt bocsátottak el, és egy teljes havi bért elvettek minden magyar pedagógustól.

Ami a pedagógusok és diákok arányát illeti: 2010-ben Magyarországon egy pedagógusra 11,5 gyerek jutott átlagosan, most pedig 10,4.

(13.00)

Tehát most több mint egy gyerekkel kevesebb jut egy pedagógusra. El lehet dönteni, hogy mikor van inkább tanárhiány, amikor egy tanárra több diák jut, vagy amikor egy tanárra kevesebb diák jut. Most egy tanárra kevesebb diák jut. Ez nem jelenti azt, hogy bizonyos iskolákban, bizonyos időtartamban ne kellene gondoskodni arról, hogy szakos végzettséggel rendelkező tanár is dolgozzon.

Amit pedig ön mondott a Budai Nagy Antal Gimnáziumról, ott egyvalamit felejtett el hozzátenni, hogy 11 új pedagógus meg is kezdte a munkáját ebben az iskolában, és nyilván a nyári időszak az, amikor a pedagógusok általában munkahelyet váltanak. Ez az iskola számára, a diákok számára is így a legkisebb fennakadás. Úgyhogy 12-en elmentek, 11 pedagógust föl is vettek a nyár végére, és minden esetben a szakos ellátottságot biztosítja a tankerület.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Folytatjuk munkánkat. Varju László képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Melyik fontosabb: az emberek egészsége vagy néhány haver bankszámlája?**” címmel. Varju László képviselő úr a szó. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az újpesti lakosság abban a szerencsés helyzetben van, hogy szakorvosi rendelőintézet felújítására kerül sor. Legalábbis erre utal... - a Magyar Közlöny szerint az újpesti önkormányzat 785 millió forintot kapott az „Egészséges Budapest” program keretében. Azért fogalmaztam úgy, hogy erre utal, mert amikor ennek részletei után próbáltam utánamenni, akkor ezt helyből nem sikerült elérni. Miniszter úrnak, Kásler Miklós miniszter úrnak és a polgármester úrnak is írtam levelet, de egyikük sem hajlandó elárulni, hogy mi fog történni.

Éppen ezért fel kell tennem itt a kérdést, mert az újpestiek szeretnék tudni, hogy mi a nagy titkolózás oka, miért nem tudhatjuk meg, hogy mit akar, mit tesz az újpesti szakorvosi rendelőintézet fejlesztése érdekében a hatóság. Hiszen erre már nagyon régóta szükség van. Kérdezem tehát miniszter urat, államtitkár úrnak szegezve a kérdést, mire fogják költeni ténylegesen azt a közel 800 millió forintot, mikorra fog elkészülni a rendelőintézet, milyen eszközöket terveznek beszerezni. Figyelnek-e arra, hogy ne csak eszközök, hanem orvosok is legyenek ott?

Talán nem az efféle szakmai kérdések kötik le önöket, hanem inkább az, hogy kihez kerüljön ez a forrás? Szeretném, ha erre akár miniszter úr, akár pedig polgármester úr válaszolna is, hiszen józan ész szerint az újpesti polgároknak mindezt ismerni kellene, tájékoztatni kellene őket, nem pedig elhallgatni. Ennek megfelelően kérdezem önöket, mi fog történni az újpesti szakorvosi rendelőintézet felújítása körében. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem nagyon nevezném titkolózásnak, ha valamit megjelenítünk a Magyar Közlönyben. Ha elolvasta volna a Magyar Közlöny minden sorát, akkor látná, hogy nem közel 800 millió forint, amit erre költünk, hiszen 785 millió forint, amit az állam ad, és 10 százalékot minden esetben, minden járóbeteg-felújításnál az önkormányzat ad hozzá. Ebben az esetben ez 48 millió forint, tehát összességében 834 millió forint áll

rendelkezésre az újpesti járóbeteg-szakrendelő felújítására.

Összesen 13 hasonló támogatásról döntött egy ütemben a kormány, és ez nem az első, hanem már a tizedik ütem. Ha támogatta volna, tisztelt képviselő úr, a jövő évi költségvetést, akkor egy 41,9 milliárd forintos keretet támogatott volna arra, hogy többek között az újpestiek egészségügyi ellátását is tudjuk javítani. Ugyanis a jövő évi költségvetésünk 41,9 milliárd forintot tartalmaz az „Egészséges Budapest” program végrehajtására.

Ebben vannak szuperkórházi fejlesztések, vannak társkórházi fejlesztések, és vannak külön járóbeteg-fejlesztések is, Budapesten is, Pest megyében is egyaránt, mindazokkal a korszerűsítésekkel, amelyek a leginkább szükségesek. Az egészségügyi béremelésekről a kormány már korábban döntött, úgyhogy az egészségügyi alkalmazottak számára az orvosok esetében is, az ápolók esetében is az érezhető béremelés már az előző években is megtörtént. Az ápolók esetében a következő évben is 8 százalékos béremeléssel fog folytatódni.

Ez jól kiegészíti annak az 54 vidéki rendelőintezetnek a felújítását, ami megtörtént az elmúlt években és azt is, hogy vidéken 23 teljesen új rendelőintézet jött létre. Úgyhogy az „Egészséges Budapest” program ezzel párhuzamosan itt is segít. Arra kérdezett rá képviselő úr, hogy milyen eszközök, berendezések érkeznek. Itt most nem konkrétan a jövő évi, hanem az ideai eredményeket hadd mondjam el önöknek, ha már rákérdezett: négy érfestő készülékkel, négy CT-vel, három MR-rel, öt röntgennel, egy digitális mammoográfal, egy digitális képmenedzsmet-rendszerrel, egy lineáris gyorsítóval gazdagodik ebben az évben a közép-magyarországi diagnosztikai rendszer. Ez azt jelenti, hogy 10 százalékkal nő a diagnosztikai kapacitása Budapestnek és Pest megyének, csak ebben az évben, csak az „Egészséges Budapest” program forrásaiból.

Ez fog folytatódni jövőre Újpesten is, tisztelt képviselő úr. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Paksi Atomerőmű bővítéséért felelős tárca nélküli miniszternek: **„Valóban a biztonság garanciája-e, ha atomerőműben termeljük az áramot?”** címmel.

Tájékoztatom képviselő asszonyt és a tisztelt Házat, hogy a kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli minisztert bízta meg, akinek a nevében majd Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön kormá-

nya folyamatosan azzal érvel a Paksi Atomerőmű tervezett bővítése és a nukleáris energia használata mellett, hogy Paks a biztonságos energiaellátás garanciája.

Ennek az állításnak azonban a tények mintha el-lentmondának. Az idei évben eddig a korábbinál több, több tucatnyi alkalommal kellett visszaterhelni vagy leállítani a Paksi Atomerőművet, részben a Duna alacsony vízállása, részben a magas hőmérséklet miatt, részben pedig a különféle elektromos és vezetéki hibák miatt.

Egy olyan atomerőműről beszélünk, államtitkár úr, amely éppen most esett át egy üzemidő-meghosszabbításon, aminek a költsége, tudjuk, százmilliárd forintos nagyságrendet jelent. Feltételezhető, hogy egy ilyen üzemidő-meghosszabbítás alkalmával mindent átnéztek, szükség esetén, amit kellett, mindent kicseréltek, felújítottak. Ugyanakkor az üzemidő-hosszabbítás procedúrája 2017-ben véget ért, tehát az erőműben papíron most legalábbis minden rendben van, minden tökéletesen biztonságos.

Ugyanakkor egy átlagos háztartásban, ha valami-vel ennyi hiba történik, mint ami a Paksi Atomerőműben ebben az évben történt, akkor azt biztosan kidobják. Ezért azt kérdezem államtitkár úrtól, szíveskedjék tájékoztatni, hogy a leállítások és a visszaterhelések közül mennyi írható a rendkívüli időjárás számlájára, mekkora volt pontosan az üzemidő-meghosszabbítás költsége, és azért azt is megkérdezem újra, továbbra is az állítják-e, hogy a Paksi Atomerőmű az energiaellátás biztonságának garanciája. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A Paksi Atomerőmű az elmúlt 30 évben, valamint a meghosszabbított üzemidejében is a magyar villamosenergia-ellátás alappillére. Az atomenergia biztonságosan, olcsón, szén-dioxid-kibocsátásmentesen termel. A hazai termelés fele, a felhasználás 36 százaléka a Paksi Atomerőműből származik.

Az erőmű 90 százalék feletti kihasználtsága azt mutatja, hogy az atomerőmű termelése kiszámítható és megbízható. Igen, ezért a jövőben is a nukleáris energiát, ezen belül a Paksi Atomerőművet tekintjük a hazai energiaellátás egyik legfontosabb bázisának a növekvő mértékű megújuló energiák és egyéb energiahordozók mellett.

A biztonság színvonalát nemzetközileg elfogadott rendszerben 83 paraméter vizsgálatával mérjük. A nemzetközi nukleáris eseményskála szerint 2017-ben csak 0-ás besorolású esemény történt, ami a Paksi Atomerőmű életében tudomásom szerint a második legjobb eredmény.

Magyarország egyébként az atomenergia alkalmazása során a kezdetek óta figyelmet fordít a nemzetközi tapasztalatok hasznosítására; a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség által szervezett minden fontosabb felülvizsgálat eredményesen lezajlott. Mindezek eredményeként hazánkban a biztonsági szabályozás és a létesítmények gyakorlata összhangban van az európai uniós és a nemzetközi követelményekkel.

(13.10)

Az atomerőmű a Mavirral kötött megállapodás értelmében termelési menetrend megtartására törekszik. Egyébként az üzemidő-hosszabbítás összes költsége 40 milliárd forint volt, pótlólagos állami forrás bevonására *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* nem volt szükség. Köszönöm, elnök úr, a türelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Balla Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Továbbra is töretlen a külföldi beruházók bizalma Magyarország iránt?”** címmel. Balla Mihály képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég volt hallható a hír, amely szerint a Nógrád megyei Berceken a japán tulajdonú Nidec Hungary Kft.-nél új csarnokot avattak. Ennek a beruházásnak az értéke eléri a 15 milliárd forintot, amelynek következtében a következő egy évben 1 millió olajszivattyú készül el Berceken az autógyártás számára.

Ez kimagasló lehetőség Nógrád megye és a nyugat-nógrádi térség számára gazdasági szempontból. Ráadásul a jelenlegi berceli gyárban körülbelül 240 ember dolgozik, a következő években a fejlesztés eredményeként nagyjából 500-600 fő fog itt munkát találni.

A Nidec komoly múlttal rendelkező nemzetközi cég, hiszen 1945-ben alakult meg, és jelenleg 120 ezer embernek ad munkát. 43 országban gyárt különböző termékeket, 12 milliárd eurós árbevételt produkálva 2017-ben.

Évről évre több működő tőke érkezik Japánból hazánkba. 2017-ben az akkori adatok szerint nagyjából 1200 milliárd forintot tett ki a magyarországi japán működőtőke-befektetések értéke, ami a következő néhány évben további 500 milliárddal nőhet, köszönhetően az új beruházásoknak.

Ez a beruházás is azt a megállapítást erősíti, hogy a magyar gazdaságpolitika 2010-es fordulata helyes volt, amelynek az eredményeit évről évre láthatjuk. A nemzetközi befektetők bíznak a magyar gazdaságpolitika kiszámíthatóságában, bíznak a képzett magyar

munkaerőben és bíznak Magyarország stabil pénzügyi helyzetében. Az előrejelzések szerint ez a folyamat folytatódni fog, amelynek köszönhetően egyre több munkahely jöhet létre, és majd nő az állam és a helyi települések adóbevétele. Összességében tehát megállapítható, hogy a nemzetközi befektetések jól tesznek az országnak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Kérdezem államtitkár urat, tekinthető-e ez az újabb csarnokavatás a Magyarország iránti töretlen bizalom megnyilvánulásának. Köszönöm szépen, és köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott kérdésére Magyar Levente államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Úr! Beszéljenek a számok, hiszen a számok nem hazudnak, és felesleges mindenfajta egyéb bizonygatás, hogyha egy szép számsorral tudjuk azt alátámasztani, hogy Magyarországon valóban évről évre nemcsak hogy nő a külföldről érkező működő tőkének a volumene, hanem olyan ágazatokba sikerül ezt a tőkét becsatornázni, ami a lehető legnagyobb hozzáadott értéket hozza itt létre Magyarországon, és egyre inkább - ahogyan ön is említette a Nógrád megyei példán keresztül - olyan térségekben, amelyek arra a leginkább rászorulnak.

Tisztelt Képviselő Úr! 2017-ben rekordot állítottunk be a tekintetben, hogy mennyi külföldi tőkét sikerült Magyarországra hozni, és ne kiabáljuk el, de nagyon úgy néz ki, hogy 2018 egy újabb rekordév lesz, hiszen a '17-es számokat is meg fogjuk haladni: az első félévben 46 pozitív befektetői döntés született Magyarország vonatkozásában, ami 6700 új munkahelyet és mintegy 2 milliárd eurónyi tőkebefektetést jelent az ország számára a következő években.

Ezek között szerepel - amire rendkívül büszkék vagyunk - a BMW pozitív döntése Magyarország mellett, ami szintén abból a szempontból is különösen kiemelendő és fontos, hogy a Tiszántúl első jelentős külföldi nagyberuházása, amelyik egy egész térséget magával tud majd emelni, egy olyan munkakultúra, egy olyan munkaértékű beruházás fog ott megvalósulni, amely hatalmas esély egész Kelet-Magyarországnak.

De ne feledjük Nógrád megyét sem, ahogyan nem is felejtjük: Nógrád megyébe az elmúlt négy évben szintén százmillió eurónyi nagyságrendű új projektet tudunk generálni. És noha a Nógrád megyei munkanélküliségi mutatók még nem érik el az országos átlagot - ami alacsonynak tekinthető -, én azt gondolom, hogy a következő egy-két év során nagyon meg fogjuk azt közelíteni, hiszen csak most a csőben van öt újabb Nógrád megyei projekt, amelyek ha megvalósulnak,

mintegy 200 millió eurónyi új beruházást jelentenek a megyének.

Kérem a képviselő úr további támogatását, hogy ezeket a projekteket Magyarországra tudjuk hozni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Paksi Atomerőmű bővítéséért felelős tárca nélküli miniszternek: **„Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy ilyen szerződéseket kötöttek a Paksi atomerőmű megépítésével kapcsolatban?”** címmel. Kepli Lajos képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szilágyi György képviselőtársam egy hete kérdést tett fel Orbán Viktor miniszterelnök úrnak annak kapcsán, hogy egy olyan személy luxus-magánrepülőjén repül focimeccsre, aki a kormánynak köszönhetően pályázati pénzek milliárdjait zsebeli be. Az ilyen nagy értékű ajándék elfogadása minimum etikai kérdéseket vet fel, ám a miniszterelnök úr szerint minden rendben van - mondja mindezt a kormány feje.

Tekintettel erre, további kérdések is felmerülnek az ügy kapcsán, hiszen ő azt mondta, hogy ez 30 éve így van, így is marad, és így is lesz. Vajon bevett szokás-e a kormány tagjainál, hogy főnökük példáját követve nagy értékű ajándékokat fogadnak el a munkájuk kapcsán? És egy ezermilliárdos értékű szerződés, mint amilyen a Paksi Atomerőmű új blokkjainak megépítését szolgáló magyar-orosz államközi szerződés, joggal veti fel a kérdést, hogy vajon fogadott-e el bárki hasonló gesztust a szerződő felek valamelyikétől.

Ennek egyértelmű tisztázása természetesen mindenkinek, így önöknek is az érdekük. Így mint az új blokkok építéséért felelős tárca nélküli miniszter képviselőjét kérdezem államtitkár urat, hogy mióta Süli János miniszter úr felel a bővítésért, fogadott-e el ő vagy bárki más nagy értékű ajándékot olyanoktól, akik érdekeltek vagy érdekeltek lehetnek a beruházással kapcsolatban.

Tudomása van-e arról, hogy bárki ellentételezés nélküli ajándékot akár dolog vagy szolgáltatás formájában fogadott volna el a Paks II.-szerződések megkötése kapcsán? Egyetért-e ön, államtitkár úr, illetve a miniszter úr, akit ön képvisel, azzal, hogy ez egy 30 éve bevett szokás, amely teljesen rendjén való, és így is kell maradnia? Várom őszinte és érdemi választát.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Aszódi Attila államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ASZÓDI ATTILA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is, vissza kell utasítanom képviselő úr feltételezését. Szeretném felhívni arra a figyelmét, hogy Magyarországon az atomenergia meghatározó szerepet játszik a villamosenergia-ellátásban: ahogy Fónagy államtitkár úrtól is hallottuk, a megtermelt villamos energiának több mint a fele, az itthon felhasznált villamos energia egyharmada származik a Paksi Atomerőműből, azokból a blokkokból, amelyek a harmincas években befejezik a működésüket, '32 és '37 között a mostani blokkok le fognak állni, lejár a már meghosszabbított üzemidejük is.

Ahogy itt a Házban is hallhatták a múlt héten köztársasági elnök úrtól az éghajlatváltozási stratégia tárgyalása során, a párizsi klímavédelmi célkitűzések Magyarországon és Európában nem teljesíthetők az atomenergia nélkül. Ezért alapvető fontosságú az ország számára, hogy az atomerőmű leállításra kerülő blokkjai helyett újabb atomerőműblokkok lépjenek üzembe. *(Dr. Kepli Lajos: Ezt nem vontam kétségbe!)* Ennek a projektnek az érdekében 2014-ben Magyarország államközi szerződést kötött Oroszországgal *(Ungár Péter: Emlékszünk!)*, és ezt az államközi szerződést maga a parlament is jóváhagyta. *(Szilágyi György: Ajándék kérdése?)* Akkor, amikor erről 2014 februárjában a parlament szavazott *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ajándék!)*, a jelenlévőknek a 90 százaléka ennek a szerződésnek a jóváhagyása mellett értelt, közötté a Jobbik-frakció jelentős része. *(Dr. Kepli Lajos: Nem ezt kérdeztem! - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

(13.20)

Képviselő úr maga is megszavazta ezt az államközi szerződést *(Közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*, feltételezem, hogy nem azért tette, mert valamilyen ellentételezésre számított, vagy kapott volna ilyet, hanem azért, merthogy tudják, hogy mennyire fontos az ország ellátása szempontjából az atomenergia hosszú távú fenntartása. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Tisztelt Képviselőtársaim! *(Rig Lajos közbeszól.)* Képviselő úr, tessék beadni kérdést, és akkor lesz lehetősége arra, hogy kérdezzen. Én megadom önnek a szót, de most arra kérem, hogy lehetőleg ne szóljon közbe. Köszönöm a megértését.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért fontosabb a nevelőszülők toborzása a rászoruló családok támogatása helyett?”** címmel. Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban több kérdést is feltettem azzal kapcsolatban, hogy hogyan kívánják átalakítani és hogyan kívánják segíteni a nevelőszülői hálózat kiépítését, de többszöri kérdésem kapcsán is visszautasítást kapok, hivatkozva arra, hogy a KSH-nál elérhetőek azok az adatok, amiket én kérek. Én szeretném közölni államtitkár úrral, hogy nem igaz, nem elérhetőek ezek az adatok. Ön is hivatkozik azokra az adatokra, hogy a 12 év alatti gyerekek 90 százaléka ma nevelőszülőknél él, és nem bentlakásos otthonokban, és a legjobb helye a gyerekeknek a családban van. Ezzel egyet is érthetnénk, ezzel nem tudunk vitatkozni, a gyerekeknek és akik bekerülnek az intézménybe, tényleg azon kell dolgozni, hogy minél többen minél hamarabb családhoz kerülhessenek.

De, államtitkár úr, Magyarországon körülbelül 23 ezer gyermeket szakítottak el úgy a családjától erőszakosan, hogy azt nem teheték volna meg, mert szegénységi okokra hivatkoztak, amit pedig, tudjuk nagyon jól, hogy a gyermekjogok védenek, és kimondottan tiltják, hogy szegénységi okok miatt elszakíthatóak lehetnének a családtól. Körülbelül 140 ezer gyerek veszélyeztetett, hogy bármikor elszakíthatják a családjától. Ma, államtitkár úr, egy gyermeket egy perc alatt el lehet venni a családtól, de körülbelül öt évbe kerül, mire visszakerülhet a vér szerinti szüleihez.

Államtitkár úr, önök kampányt indítottak a nevelőszülőséggel kapcsolatban. Nem tartják-e álságosnak, hogy több ezer családot az utóbbi időszakban az otthonából kilakoltattak az utcára - ezek között több ezer gyermekről beszélünk -, önök kampányt indítanak a nevelőszülői hálózatért, közben meg önök a felelősök azért, mert nem a szegénységet akarják felszámolni, nem azon dolgoznak, hogy a családban maradhassanak a gyerekek, hanem azon dolgoznak, hogy elszakítsák a családjuktól.

Államtitkár úr, a szegénységet kell felszámolni, és annak az egyezménynek eleget kell tenni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy a gyerekeket ne emelhessék ki a családból csak azért, mert szegénynek tekinthetők. (*Közbeszólás az MSZP soraiban: Úgy van!*)

Várom válaszát, államtitkár úr. (*Taps az MSZP, a Párbeszéd és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A kormány számára a legfontosabb mindig a gyermekek érdeke és a gyermeket nevelő családok erősítése. Éppen ezért indítottuk el a családi adókedvezmények rendszerét - önök ezt nyilván nem tették, hanem megadóztatták még jobban a gyermeket ne-

velő családokat -, pontosan azért, hogy minél kevesebb közteher legyen anyagilag a családokon. Ezért vezettük be a családok otthonteremtési kedvezményét, hogy könnyebb legyen otthont is alapítani. Azért emeltük radikálisan a minimálbért, hogy a gyermeket nevelő családok bére, jövedelme is magasabb fokú legyen. Önök voltak azok, akik bért csökkentettek a közszférában, önök voltak azok, akik nélkülözésbe sodortak sok-sok ezer vagy tízezer családot.

Ha elolvassuk a KSH kiadványát (*Bangóné Borbély Ildikó: Szoktam.*), amelyik általában a szegénység kérdéskörét járja körül, akkor láthatja, hogy a legnagyobb mértékben pontosan a sokgyermekes családoknál csökkent a szegénység kockázata vagy a társadalmi kirekesztődés kockázata. Most tehát végre a családok olyan helyzetbe kerülnek - vissza is jelzi ezt a KSH adata, ami egy-két év késéssel érkezik, de azt mutatja -, hogy egyre stabilabb anyagi helyzetben vannak a magyar családok. Ne mondja ezért azt, tisztelt képviselő asszony, hogy erőszakkal szakítanak szét családokat, és hasonlók. Nem történik ilyen, tisztelt képviselő asszony. Mindig a gyerekek érdekét nézzük. (*Bangóné Borbély Ildikó: A kilakoltatásnál is?*)

Azok esetében, akikről a szülei valamilyen okból lemondtak, nem tartják velük a kapcsolatot, ott viszont azt szeretnénk, ha nevelőszülőknél vagy örökbe fogadó szülőknél helyeznénk őket el. Ha megnézi, hogy hogyan változott az intézmény helyett a nevelőszülőknél lévő gyermekek aránya: a 3 év alatti gyerekek esetében 2010 és '17 között 74 százalékról 86 százalékra emelkedett, ennyivel több gyermek van egy fokkal, sőt több lépéssel emberségesebb, családiasabb körülmények között, a 3-6 év közötti gyerekek esetében 85 százalékról 91 százalékra emelkedett, a 12 év alatti gyermekek összességében 76 százalékról 85 százalékra emelkedett, sőt még a tartósan beteg és fogyatékossgal élő gyerekeknel is 51-ről 59 százalékra emelkedett ez az arány. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*)

Ezért indítottuk a nevelőszülői kampányt is, hogy minél inkább jobb körülmények közé kerüljenek azok a gyerekek, akikről a családjuk lemondott. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az agárminiszternek: **„Mért nem cselekednek a hatvani bűz megoldása érdekében?”** címmel. Ungár Péter képviselő úr a szó. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem először van az Országgyűlés előtt a Hatvan és Lőrinci határán fekvő szennyvíztelep, ahol egyre növekszik a talajszennyezés, egyre nagyobb a bűz, és mára az állampolgároknak teljességgel elviselhetetlenné vált ennek a környékén élni.

Többször felvetettük ezt az ügyet, legutóbbi alkalommal maga a miniszter július 15-ével intézkedése-

ket ígért, valamint egy általam intézett írásbeli kérdésre bevallotta, hogy a Hunviron-telep okozza ezt a problémát, amit amúgy Hatvanban és környékén mindenki pontosan tudott eddig is. Ennek ellenére hiába volt a Heves Megyei Főügyészség közjogi szakágának a kezdeményezése, hiába volt feljelentés a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságon, semmi nem történt. Egyszerűen abszurd az, hogy ezt a problémát, ami emberek ingatlan befektetéseit befolyásolja, ami miatt emberek Hatvan környékén nem tudnak már teregetni, a kormány nem tudja megoldani, akármit is ígért az államtitkár.

Az a helyzet - és ezt mindannyian pontosan tudjuk -, hogy ha ez a szennyvíztelep nem Hatvan és Lőrinci határán lenne, hanem az ön háza körül vagy a miniszterelnök háza körül, akkor már régen megoldották volna a problémát. Egyszerűen arról van szó, hogy önöket nem érdekli az, hogy mi történik Hatvan környékén. Jelenleg sincs bent a teremben, illetve a mai nap nem is volt bent a térség országgyűlési képviselője, aki még egyszer nem vetette föl ezt a problémát.

Azt a kérdést szeretném konkrétan föltenni, hogy milyen vizsgálatokat végzett a kormányhivatal. A rendőrség és az ügyészség miért nem tudott lépni abban az esetben, ha a Hunviron-telep nem teljesíti a környezeti előírásokat? Valamint azt szeretném kérdezni, hogy miután már bűzcsapdákat is elhelyezett az önkormányzat, és tényleg sok mindent megtett, miért nem tudnak önök intézkedni, miért nem tudják a saját Alaptörvényükben lefektetett egészséges környezethez való jogot érvényesíteni a Hatvanban és környékén élőknek. Miért van az, hogy továbbra is várni és várni kell arra, hogy az állam a legalapvetőbb feladatát ellássa Hatvanban és környékén? Miért nem tesznek végre valamit?

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az LMP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ képviselő úr kérdésére Farkas Sándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogyan azt a júniusi interpellációjára válaszolva elmondtam, a kormányhivatal minden, jogszabályban adott lehetőséggel él és élni fog a probléma megoldása érdekében. A területi környezetvédelmi hatóság felmérése alapján a panaszok oka valószínűsíthetően ma már a Hunviron Kft. lőrinci telephelyének a bűzszennyezése.

Emlékeztetem képviselő urat, hogy a 60 hektáros telepen, amelynek rekultivációját a kft. végzi, több millió köbméter mennyiségben található széntüzelésű erőműből származó salak, pernye, gumigyári hulladék és kommunális hulladék. Több eljárás indult az ellenőrzéseken feltárt szabálytalanságok megszüntetése érdekében. A hatóság határozatban kötelezte a

céget a szükséges intézkedések megtételére. 2018. augusztus 28-án a telephely közelében megjelent olajos szennyeződés miatt azonnali hatállyal megtiltotta a telephelyre történő hulladék beszállítását, és kötelezte a céget a kárelhárításra, amely jelenleg az utolsó fázisban van.

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóságon szintén folyik eljárás a cég ellen, és a Heves Megyei Főügyészség büntetőeljárást is kezdeményezett az ügyben. 2018. október 3-án az engedélyben nem szereplő létesítményekben történő további hulladékgyűjtés és -kezelés megtiltása mellett teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálat elrendelésére került sor. A hatóság a cég kapacitásbővítésére benyújtott engedélykérelmét az előbbiek miatt ismételten elutasította.

Az elmondottakkal próbáltam érzékeltetni, hogy a tevékenység mérete miatt keletkezett probléma megoldása milyen nagy feladatot jelent mindannyiunk számára.

(13.30)

A telep működésének azonnali leállítása ugyanis nem eredményezné a bűzszennyezés megszűnését, csak megfelelő és a tevékenységre vonatkozó bűzcsökkentését célzó technológiai megoldások megvalósításával lehetséges a helyzet javítása. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* A hatóság ezt kívánja elérni határozataival. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Ön, Miniszterelnök Úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy ígéretükkel ellentétben ne legyen Trianon-emlékév a békediktátum 100. évfordulóján?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom önt, hogy a miniszterelnök úr a kérdés megválaszolásával a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklós miniszter urat, az emberi erőforrások miniszterét bízta meg, és a kérdésre miniszteri felkérésre Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy látszik újfent, hogy előbújt a Fidesz 30 évvel ezelőtti énje, legalábbis nehezen értelmezhető másként, hogy önök múlt héten nem támogatták azt, hogy *(Szilágyi György: Ki szavazott a DK-val?)* 2020 Trianon-emlékév legyen. *(Szilágyi György: Szégyen!)*

Emlékszünk még 1990. június 4-ére: a Fidesz képviselői kivonultak a Trianon-emléknapról. Vagy arra az árusásra is emlékszünk, hogy a tusnádfürdői ígéret ellenére önök megszavazták Románia feltétel

nélküli EU-csatlakozását, elárulva a székely autonómia ügyét. *(Szilágyi György: Szégyen!)*

De térjünk vissza az emlékévre! A Trianon-emlékév nem valami ellen, hanem valamiért, valamiről szól. Nem nosztalgiazás, semmiképp sem ünnep, ahogy önök azzá próbálják tenni június 4-ét, hanem cselekvő emlékezés, amely a múltból erőt merítve a jövőbe tekint, mert ez a mi dolgunk, hogy újra büszkévé és magyarságtudatában megerősödötté tegyük hazánkat. Ezt célozza az emlékév is, amit önök elutasítottak, immáron sokadszorra.

Sokadszorra, hiszen tavaly a Nemzeti összetartozás bizottságának fideszes többsége utasította el a javaslatot, mondván, hogy majd ősszel ők maguk nyújtják be azt módosított formában. Miután ezt nem tették meg, ezért mi benyújtottuk újra, és kétszer megismétlődött az eset; az önök elutasítása kétszer megismétlődött.

Sokatmondó, hogy a Gyurcsány-Orbán tengelyt kivéve a parlamenti pártok mindegyike támogatta a javaslatunkat. Támogatták még akkor is és annak ellenére is, hogy sok mindenben nem értünk egyet, és sok mindent máshogy értelmezünk.

A dolog úgy áll, tisztelt államtitkár úr és tisztelt fideszes képviselőtársaim, hogy önök egy oldalra kerültek a magyargyűlölő Gyurcsány Ferencsel. Tisztelt Államtitkár Úr! Mesélhetne arról, hogy milyen érzés egy platformon lenni a nemzetgyűlölő Gyurcsány Ferencsel. Önök, állítólagos nemzetiek tették ezt. Milyen érzés ez? Meséljen róla!

Végezetül csak egy kérdés: miért nem támogatták a méltó megemlékezést és a jövőbe tekintést a békediktátum századik évfordulóján? Várom érdemi válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy az önök nemzeti elkötelezettségéről Volner János volt frakciótársuk eléggé lerántotta a leplet az elmúlt egy hétben. *(Gyöngyösi Márton: ...ti is megismeritek. Szimpatikus fiatalember...)* A Jobbik teljes mértékben letért arról az irányról, ami a nemzeti politika iránya lenne.

És úgy is beszéltek önök egyébként az elmúlt években, nem önök, de egyes pártjukhoz tartozó vezetők, hogy a határon túli magyarok három forintért eladják a szavazatukat, és hasonló, rendkívül lenéző hangnemből beszéltek önök határon túli magyarokról, csak azért, mert ők nem önökre szavaztak, hanem a Fidesz-KDNP-t támogatták.

Önöknek az a jó magyar, aki a Jobbikra szavaz, aki meg nem a Jobbikra szavaz, az nem jó magyar. Ez az önök nemzetpolitikája. *(Szilágyi György: Gond van a szövegértéssel! Nem ez volt a kérdés. - Az elnök csenget.)*

Arra viszont azért felhívnám a figyelmüket, hogy van egy első világháborús emlékbizottsága Magyarországnak, amelynek a működési ideje egészen a trianoni békediktátum évfordulójáig tart. Nyilvánvalóan nemcsak az első világháborús megemlékezéseket, a hősi halottainkra való emlékezést szervezi ez a bizottság, hanem a békediktátum évfordulójára való előkészületeket is. *(Gyöngyösi Márton: Talán a parlament is ér annyit, mint egy emlékbizottság, nem? - Szilágyi György: Ezt miért nem fogadtátok el? Az volt a kérdés. Ezt miért nem fogadtátok el?)*

Ne feledjük el, hogy elfogadtuk 2010-ben a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényünket. Azt hiszem, hogy ebben minden érték le van fektetve. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között Szilágyi György: Miért szavaztatok együtt a DK-val és nem fogadtátok el?)* Emlékeztünk a kettős állampolgárságról való szavazásra, amiről csak a Jobbik elnöke maradt le, mert éppen a büfében adott interjút, és fontosabb volt neki egy cikk megjelenése *(Farkas Gergely: Nem ez volt a kérdés! - Az elnök csenget.)*, mint a határon túli magyarok állampolgársága. *(Farkas Gergely: Miért szavaztatok Gyurcsánnyal együtt? Ez a kérdés!)*

Június 4-e 2010 óta a nemzeti összetartozás napja. Az Alaptörvényünkben, amelyet a Jobbik nem szavazott meg, felelősséget viselünk a határon túli magyarok érdekében. *(Farkas Gergely: Miért szavaztatok Gyurcsánnyal együtt? Erre válaszolj!)* Ezek mind-mind fontos és a határon túli magyarok érdekét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkelet lejártát.)*, a trianoni sebek begyógyítását szolgáló intézkedések voltak, úgy is, mint a választójog megadása vagy egymillió határon túli magyarnak az állampolgárság megadása és a nemzet bővítése. Ezeket a megemlékezéseket, az erre való felkészülést, ahogy az eddigi hadi eseményekre is, az első világháborús emlékbizottság fogja megtenni, történészek bevonásával. Köszönöm szépen. *(Szilágyi György: Miért nem szavaztatok meg? - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Szilágyi György Jegyző Úr! Ön elvállalta az Országgyűlés jegyzője tisztet, ezzel elvállalta azt a többletfelelősséget is, hogy ön ügyelni fog a Ház rendjére. Arra kérem, ne csak itt, ott is... *(Szilágyi György: Ez egy parlamenti műfaj, elnök úr! Kövér László elnök úr mondta. - Dr. Rétvári Bence: Volner!)*

Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi lesz a kormány által bejelentett két egri óvodával**” címmel. A kérdés megválaszolásával, tisztelt képviselő úr, a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály pénzügyminiszter urat bízta meg.

A kérdésre, miniszter úr felkérése alapján, Tállai András államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! 2006-ban még a Fidesz egyéni egri képviselője, illetve a városvezetés 800 millió forintból két új óvodát ígért az egri lakosságnak. (*Tállai András: 2016-ban!*) 2016-ban, így van. (*Tállai András: 2006-ot mondtál.*) Akkor jól értjük egymást, csodálatos!

Azért, mert már így is teljes kihasználtság mellett működnek az egri óvodák, folyamatosan panaszkodnak a szülők arról, hogy nagyon nehéz óvodai férőhelyet találni, és nagyon nehéz 2018-ban, a családok évében elhelyezni a gyermekeiket.

Akkor az óvoda átadását 2018 júliusára ígérték. 2018 októbere van - egy kapavágás sem történt, nincs két óvoda. Sőt, amikor miniszterelnök úr kampánykörúton járt Egerben, vagy mondhatni: mosogatógépet árult (*Derűltség a Jobbik padsoraiból.*), akkor éppen elfelejtette felsorolni ezt a két óvodát az ígéretei között.

Az a helyzet, ami azóta viszont egészen tragikus, hogy nemcsak hogy a két óvodát nem építették meg, hanem Egerben bezártak egy óvodát az idén. Ráadásul - és azért ez a lényegi kérdésem, amiért nem pontosan értem, hogy miért önt jelölte ki miniszterelnök úr, de hát ilyen az élet - a bontás elkezdődött, és most értesültek a szülők arról, hogy ebből a bezárt óvodából át kell helyezni a gyermekeiket - tehát most, jelenleg, októberben - más óvodákba, ahol már így is túlterheltség volt.

Tehát a kérdésem az, hogy lehetett az, hogy ígértek plusz kettő óvodát, és ebből mínusz egy lett két év alatt. Ez milyen matematika? Hogy jött ki? És hogy tudják megérvelni, megindokolni ezt a családok évében azoknak a szülőknek Egerben, akik így is nagyon nehezen tudnak óvodai férőhelyet kapni? Épül-e új óvoda Egerben, vagy ez a 2016-os ígéret most már egyáltalán nem fog megvalósulni? Illetve konkrétan mit gondolnak, egy megyeszékhelyen hány óvodának kell ahhoz működni, hogy vissza tudjanak térni az elsődlegesen gyermekeket nevelő emberek a munkaerőpiacra, ahogy önök azt nagyon szorgalmazzák a családok évében?

Megtisztelő válaszát köszönöm. (*Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önnek jelezni, hogy amit el fogok mondani, azt a válaszom előtt egyeztettem Habis Lászlóval, Eger polgármesterével, mert mégiscsak ő az illetékes ebben.

Két kérdést feszeget. Az egyik, hogy bezártak óvodát Egerben. Ezt szeretném a polgármester úr szavai alapján cáfolni, semmilyen óvodát nem zártak be. Egy óvodát - csoportokkal, óvónővel együtt - áthelyeznek néhány száz méterre. Ez minden szülővel egyeztetve

lett. A szülők aláírták, hogy egyetértenek az áthelyezéssel, és ezt teljes mértékben elfogadták. (*Ungár Péter közbeszólása.*) Ezt a polgármester mondja. Ön, ahogy hallom, nem járt Egerben, tehát nem biztos, hogy a valóságról tudott tájékozódni. (*Ungár Péter közbeszólása.*)

A másik pedig. A két óvoda építésével kapcsolatban is a polgármester az illetékes, hiszen Egernek 4,4 milliárd forintja van Heves megyével együtt az óvodák és bölcsődék fejlesztésére. Erre Egernek 800 millió forintja van. Valóban, a Pozsonyi utcában és a Kertész utcában óvoda fog épülni. Nem igaz azon szava, hogy egyetlen kapavágás nem történt, hiszen a Kertész utcai óvoda kivitelezése már elindult, a közbeszerzési eljárás eredményes volt.

A Pozsonyi utcai óvoda esetét, miután költségnövekmény van, igazságszabó vizsgálja. A vizsgálatot követően ehhez fejlesztési kabineti, illetve gazdasági kabineti és kormánydöntés szükséges.

(13.40)

Ennek előreláthatólag semmi akadálya nem lesz, tehát a Pozsonyi utcai óvoda építése is nemsokára el fog kezdődni, akkor, amikor a feltételes közbeszerzés valóságos, jogerős közbeszerzéssé válik, amikor megvan a teljes forrás erre.

Végül engedjen meg nekem egy tanácsot: mielőtt egy városról beszél és annak a problémáiról, utazzon le Egerbe, tájékozódjon, és utána próbálja meg riogatni az egri lakosokat. (*Ungár Péter közbeszólása. - Az elnök csenget.*) Erre a kérdésre azt kell mondjam, hogy valótlanságot állított. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Ön, Miniszterelnök Úr kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy Magyarország legyen Európa szegényháza?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály pénzügyminiszter urat bízta meg. A miniszter úr felkérése alapján a kérdésre Bodó Sándor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mondjuk ki, hogy Magyarországot egy profi lókupec irányítja (*Derűltség a Jobbik soraiban. - Dr. Rétvári Bence: A Jobbikot ki irányítja most?*), egy profi lókupec, aki képes elintézni azt, hogy miközben a magyarok akkor sem kapnak pénzt, ha dolgoznak, ő, az önök lókupece akkor is kap pénzt, ha nem dolgozik, hanem mondjuk, focimeccsre megy luxusrepülőgéppel, amit a kupeckedsből milliárdossá tett haverok finanszíroznak az állami milliárdokért cserébe.

Államtitkár úr, szerintem ez veszélyes, önök szerint viszont teljesen természetes, hiszen az elmúlt harminc évben ez így ment - mondta az önök miniszterelnöke -, és a jövőben is tervezik ezt folytatni. Magyarán: a jövőben sem azok a vállalkozások fognak állami megrendeléseket kapni, akik jól dolgoznak, hanem azok, akik hajlandóak vagy képesek milliárdos, milliós ajándékokat visszaosztani Magyarországon miniszterelnökének. Mert lássuk be, a lókupec-gazdaságpolitika pont így működik: adok neked valamit, te is adsz nekem valamit; ha úgy gondoljátok, akkor adok a vállalkozásoknak túlárzott milliárdos közbeszerzéseket, sőt még az olcsó munkaerőt is garantálom hozzá, hiszen minél több profit marad neked, annál több ajándékot tudsz majd adni nekem. Na, hát pontosan ezért, a mérhetetlen korrupció, a mérhetetlen osztogatás-fosztogatás miatt nincs Magyarországon érdemi béremelés!

Ezért kérdezem államtitkár urat, árulja el nekem, hogy a miniszterelnök úr kitől és milyen ajándékokat fogadott el azért, hogy mesterségesen alacsonyan tartsa a béreket. Milyen ajándékot fogadtak el azért, hogy a bérunió ellen kampányoljanak? Milyen ajándékokat fogadtak el azért, hogy az érdemi magyar béremelés helyett állami pénzből leszervezzenek Magyarországra ötezer olcsó ukrán vendégmunkást, hogy még így is letörjék a magyarok bérszínvonalát? Milyen ajándékokat fogadtak el azért, hogy elvegyék a kafetériát a dolgozóktól?

Egy biztos: az elmúlt harminc évben a magyarok egyre szegényebbek lettek, államtitkár úr, önök egyre gazdagabbak. A korrupció tekintetében Magyarország Európa élvonalosa lett, a bérek tekintetében pedig Európa sereghajtója, úgyhogy legyenek kedvesek, árulják el, mennyiért vállalták be azt, hogy tönkreteszik ezt az országot. Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót az államtitkár úrnak, fel szeretném hívni a képviselő úr figyelmét, hogy az a bizonyos jelző nem szerepel az ön kérdése írásos változatában, és ön köteles a házszabály értelmében kötni magát ahhoz.

Másodszor: figyelmeztetem, hogy ez a kifejezés nem méltó a Házhoz *(Gyöngyösi Márton: Melyik? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ő maga ismerte be!)*, ezért külön figyelmeztetésben részesül. *(Szórványos taps.)*

Megkérem államtitkár urat, hogy válaszoljon.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! Valóban megdöbbentő stílusbeli megfogalmazást hallhattunk *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)*, én azért visszatérnék a kérdést a tényszerű dolgok mezejére.

Ön azt fogalmazza meg itt a kérdésében, hogy Magyarországon az átlag-munkavállaló akkor sem kap pénzt, ha dolgozik. El tudja ön ezt az élethelyzetet képzelni? Ez szerintem egy értelmezhetetlen dolog.

Aztán azt is megfogalmazza, hogy nem nőnek a bérek Magyarországon. Nos, erre konkrét, tényszerű adatok vannak, amiről itt már néhány perccel korábban is részletes tájékoztatást adtam, és ezek az adatok egyébként európai uniós vagy V4-es összehasonlításban is kiemelkedőek. Sajnos, ebben a kérdésben egyébként semmi más nincs, mint a bérunió elképzelésnek egy ilyen nehezen értelmezhető kampánytémává tétele: nincs erről semmiféle szakmai elképzelés, semmiféle számítási alap, ez egy kommunikáció, és engedelmével, de még inkább a választók felhatalmazása alapján ezzel túlságosan sokat nem is szabad foglalkozni.

Inkább foglalkozni kell az eredményes gazdaságpolitikával, aminek következtében például, és ez egy konkrét számadat, a minimálbér bruttó összege a 2010. évi szintnél ma 87,8 százalékkal magasabb, míg a garantált bérminimum összege pedig ugyanezen időszak alatt több mint duplájára, 101,7 százalékkal emelkedett.

Azt gondolom, nem lehet kérdés, hogy a bérek nemzeti hatáskörben tartása, illetve a legutóbbi évek jelentős béremelkedésének folytatása a gazdaságpolitikai irányunk helyes továbbvitelét jelenti, és ez a fejlődésünk és az előrehaladásunk záloga. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Ön, Miniszter Úr kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy lerontották az egészségügyet és a fizetős egészségügy felé terelik az országot?”** címmel. Rig Lajos képviselő úr a szó. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Lassan egyértelművé válik mindenki számára, hogy a kormánynak miért célja kéttényezőssé tenni az egészségügyi ellátást. A magyar állampolgárok többsége tisztességesen fizeti a tb-járulékot azért, hogy a kórházakban, szakrendelőkben ellátást kapjanak, ha bármilyen egészségügyi problémájuk adódik, mégis a magánrendelésen kötnek ki, ha nem akarnak heteket, hónapokat várni egy-egy vizsgálatra, esetleg éveket egyes műtétekre. A XXI. században ez megengedhetetlen, hiszen egyes betegségek időben történő diagnosztizálása életet menthet.

Ezekből az okokból alakult ki a párhuzamos egészségügyi ellátórendszer, amit szemmel láthatóan a kormány nem akar megfékezni, hanem inkább elősegíti azt. Kórházaink állapota egyre rosszabb, egyre több helyen kerülhet veszélybe a betegellátás, lásd Ajka, állami intézményben dolgozók elmondása szerint a tömeges felmondások, a szakemberhiány miatt a minimumfeltételek hiányoznak, sok esetben műtéteket kell elhalasztani, mert nincs annak elvégzéséhez szükséges kesztyű és cérna. Döntéskényszerbe kerülnek tehát a dolgozók: vagy sterilizálják az egyszer

használatos eszközt, hogy egy életbevágó műtétet el tudjanak végezni, vagy megvárják, míg be tudják szerezni, de akkor a beteget teszik ki annak, hogy a kései beavatkozás miatt egyre csökken a gyógyulás esélye.

Természetesen a minisztereknek a többmilliósi fizetésből telik magánegészségügyre csakúgy, mint magániskolára, tehát képtelenek átérezni egy átlag magyar ember problémáit, pedig az átlagmagyarokból van több, higgye el, miniszter úr! Az átlagmagyar az, akit naponta meglop a kormány, akiknek a pénzén önök dózsölhetnek.

Az a gond ma Magyarországon, hogy a nemzettel szolgálják saját magukat, ahelyett, hogy önök szolgálnák azokat, akik miatt most megtehetik azt, hogy itt velem szemben ülve mosolyognak. Önmagukon kívül miért érdeke a kormánynak az, hogy kéttényezőssé tegye az egészségügyi rendszert?

Várom megítéslő és egyben őszinte válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A képviselő úr kérdésére a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Őszintén azt tudom önnek mondani, hogy ön legalább nem exportált orvosokat külföldre, tisztelt képviselő úr, és úgy teszi fel ezt a kérdést, hanem embereket próbált mentőként gyógyítani, ami elismerést illet, ugyanakkor az önök pártja politikailag viszont, ha ön-maga eladásáról van szó, akkor nem volt túlságosan féltékeny. *(Gyöngyösi Márton: Mondod ezt egy szatellitpárt tagjaként.)*

Az önök pártját a vezetői eladták a kampány során Simicska Lajosnak csak azért *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nem sült le a bőr a képedről?)*, hogy egy Audi A6-ossal furikázhasson Vona Gábor, amelyet persze más nevére írtak. *(Gyöngyösi Márton: Mennyi a támogatottsága a KDNP-nek? - Z. Kárpát Dániel: Miről beszélés? Szedd össze magad!)* Ezért képesek voltak teljes mértékben egy oligarcha érdekét kiszolgálni *(Gyöngyösi Márton: Önálló pártot kellene alakítani!)*, most pedig Gyurcsány Ferenc pártjának a polgármesterjelöltjét támogatták azzal *(Szilágyi György: Ti szavaztatok együtt Gyurcsány Ferencsel!)*, hogy nem indultak el a XV. kerületi polgármester-választáson, ha már itt az elvek feladásáról és anyagi haszonszerzésről van szó. *(Az elnök csenget.)*

Ami viszont a Fidesz-KDNP-nek az egészségügy terén célja volt, az pontosan az, hogy szétválasszuk a magánegészségügyet az állami egészségügytől, és az állami egészségügyben pedig többletforrásokat biztosítsunk, hiszen előttünk a szocialisták direkt azért is véreztették ki az egészségügynek egyik vagy másik részét, hogy ott privatizálni lehessen, vagy akár fizetősé lehessen tenni a vizitdíj és a kórházi napidíj bevezetésével.

A beterveztett és elfogadott 2019-es költségvetés 647 milliárd forinttal tartalmaz többet az egészségügyi sorokon, mint amennyit a 2010-re elfogadott költségvetés tartalmazott; 647 milliárd forinttal, ez a GDP másfél százaléka.

(13.50)

Pontosan azért, hogy mindenki számára elérhető legyen a minél magasabb szintű egészségügyi ellátás, ezért újítottunk fel 77 kórházat, 54 rendelőt és 104 mentőállomást. Ezért építettünk 23 új rendelőt és 31 új mentőállomást, hogy pontosan mindenki számára a legjobb egészségügyi szolgáltatás legyen igénybe vehető. A többletforrásokból jutott a várólista-csökkentési programra is, ezért a 70 ezer várakozó száma most már 28 ezer alá csökkent, és az alapellátásban is igyekeztünk több mint 70 százaléknyi többletforrást biztosítani *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Idő!)* pontosan azért, hogy megerősítsük az állami ellátást, megerősítsük az állami egészségügyet. Ezen fogunk a későbbiekben is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* dolgozni.

Sajnáljuk, hogy ezeknek a többletforrásoknak egyikét sem szavazta meg a Jobbik frakciója. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Ezzel a kérdések végére értünk.

Az **azonnali kérdések órája** következik. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás alelnök úr és Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Tisztelt frakcióvezető úr, a miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat kérte föl. Kérdezem, hogy elfogadja-e válaszádnak miniszter urat, vagy pedig miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Megtisztelő, de megvárnám miniszterelnök urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Stummer János képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom, hogy miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük dr. Lukács László György: Manikűrösnél van.)

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Személyesen várom a választ a miniszter úrtól. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, hogy miniszter úrnak a harmadik **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Ön, Miniszter úr, kitől és milyen ajándékot fogadott el azért, hogy több, mint 20 ezer migránst engedett be az országba?”** címmel. Tisztelt frakcióvezető úr, miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki.

Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Frakcióvezető úr jelzi, hogy elfogadja Kontrát Károly államtitkár urat válaszádonak. Gyöngyösi Márton frakcióvezető úré a szó, parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Orbán-kormány napirendjén három éve a bevándorlás és a migráció van. 2015 körül, amikor a migrációs hullám tetőzött, akkor a Jobbik megadott az Orbán-kormánynak minden segítséget ahhoz, hogy gyorsan és hatékonyan meg tudja védeni Magyarország déli határát. A mozgósításban, a határvédelemben, illetve a kerítés megépítésében a Jobbik támogatta az önök által előterjesztett javaslatokat, és abban is segítünk, hogy az Európai Unióban elmagyarázzuk a migrációellenes álláspontját Magyarországnak. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Balczó!)*

Orbán Viktor nagyon helyesen 2015 szeptemberében, illetve 2016 áprilisában is előterjesztett egy-egy akcióttervet Brüsszelben, ami arról szólt, hogy Európa közösen meg tudja védeni a határait, ami többek között a Frontex megerősítéséről is szólt. Azt mondta maga a miniszterelnök úr is, hogy ha a tagállam nem elég ahhoz, hogy az általa vállalt kötelezettségeknek eleget tudjon tenni, akkor kérjen segítséget a Frontextől, amely beavatkozva segítséget nyújt a határok védelmében. Ennek megfelelően 2016-ban az Európai Unióban, a Miniszterek Tanácsában az önök kormányának a képviselője is támogatta és az Európai Parlamentben is a fideszes képviselők támogatták és megszavazták a Frontex megerősítését célzó javaslatokat.

Most, ahogy a migrációs hullám csökken és most, hogy az európai uniós tagállamok végre rájöttek arra, hogy az őáltaluk korábban képviselt bevándorláspárti politika helytelen, most önök hirtelen megfordultak a damaszkuszi úton *(Dr. Rétvári Bence: A Jobbik forgóldik.)* és elkezdtek egyfajta migrációpárti politikát folytatni. Folyamatosan elutasítják a Jobbiknak a

határvédelemre irányuló javaslatait arra, hogy állítsuk vissza a határőrséget. Több mint 20 ezer migránst engedtek be letelepedési államkötvénnyel *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, több mint 3 ezer oltalmazottnak adtak bebocsátást Magyarországra, és folyamatosan a Frontex ellen kampányolnak.

Milyen ajándékot és kitől fogadtak el, tisztelt államtitkár úr, azért, hogy migrációpárti álláspontra helyezkedjenek? Várom választát. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ez az!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr azonnali kérdésére Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Szeretném határozottan visszautasítani az utolsó mondatában megfogalmazott, illetőleg az azonnali kérdése címében megfogalmazott állítást. Pintér Sándor senkitől nem fogadott el semmiféle ajándékot. Pintér Sándor és a Belügyminisztérium valamennyi munkatársa, a Belügyminisztérium irányítása alatt álló szervezetek azért dolgoznak, hogy megvédjék Magyarországot, megvédjék a magyar emberek biztonságát, megvédjék az Európai Unió schengeni határait.

Úgy gondolom, hogy az az elmúlt három évi munka, amit a magyar hatóságok, a magyar rendőrség, a Magyar Honvédség a magyar és az uniós határok védelme érdekében megtett, elismerésre méltó. Egyre többen ismerik el ezt az eredményes szolgálatot. Ezúton is köszönetet mondok a hivatásos állományoknak, mind a rendőröknek, mind pedig a honvédeknek, amiért megvédték Magyarországot, megvédték Magyarországot déli határát.

Sajnálom egyébként, hogy az önök pártja az alaptörvény-módosítást nem szavazta meg *(Z. Kárpát Dániel: Melyiket?)*, hiszen a magyar védelem hármass védelem, van az élőerős védelem, van a kerítés, és van a jogi határzár. Ezt erősítette volna meg a 2016. októberi népszavazás után az alaptörvény-módosítás, amelyet, tisztelt képviselő úr, frakcióvezető úr, önök nem támogattak. Úgy gondolom, hogy ez önmagáért beszél, és kifejezi azt a hozzáállást, amit önök tanúsítanak ebben a kérdésben.

Ami az önálló határőrség visszaállítását illeti, tisztelt képviselő úr, szeretném elmondani, hogy a rendőrség, a határvédelem eredményesen látják el a magyar határvédelmet, ezért több elismerést is kaptak, nemzetközi szinten is elismerik ezt a tevékenységet, eredményes ez a védelem, és ez a védelem, ez a szervezeti forma megfelel Magyarországnak nemzetközi érdekeinek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Reméltem, hogy megúszom azt a süketelést, amit önök itt egy napirend előttire adott válaszként már egyszer levágtak, az önök tárcája itt ma reggel határórság, illetve migrációs kérdéskör kapcsán. De úgy látszik, hogy a kormányzati kommunikáció már lassan a leleplező magazin szintjét súrolja, ami az összeküvés-elméleteket illeti. *(Derűtség az ellenzéki padsorokban.)*

Teljes mértékben következetlenség az, amit önök folytatnak, tisztelt államtitkár úr. Egyszer legyen kedves, nézzen már rá a térképre, hogy az önök által felállított kerítés és Európa hogyan viszonyul egymáshoz, miközben ilyen Hunyadi János-i pózba merevednek, és azt gondolják, hogy önök védik az európai civilizációt meg a nyugati civilizációt. Azt gondolom, hogy önöknek elképesztően nagy felelőssége van abban, hogy akkor, amikor az Európai Unió végre magához tért, és amikor végre hathatós javaslatokat tesz le az asztalra *(Dr. Rétvári Bence: El vagy tévedve.)*, amelyek lehet, hogy tökéletlenek, de tárgyalási alapot biztosítanak, önök elutasították az Európai Unió és Afrika megállapodását. Önök voltak az egyedüliek Európában, és önök most elkezdtek hisztis kisgyerekként viselkedni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* akkor, amikor a Frontex megerősítése került napirendre. Szégyelljük magukat!

Önök az európai civilizáció elárulói, tisztelt államtitkár úr, és Magyarországnak is ezzel árulói. Úgyhogy legyen kedves érdemi választ adni a következő egy percben. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)*

ELNÖK: Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak a viszonzásra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Indulatos szavai teljes mértékben megalapozatlanok, hiszen a tények azt mutatják, hogy Magyarország Európa és a világ egyik legbiztonságosabb országa. Ezt annak is köszönhetjük, hogy sikerült megvédeni a migrációtól Magyarországot, sikerült megvédeni a déli határt. Úgy gondolom, hogy ez az elmúlt hároméves közös erőfeszítés, amelyet Magyarország, Magyarország Kormány, a rendőrség, a határórság, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal és a többi eljáró magyar hatóság ebben a kérdésben megtett, azok mind elismerésre méltóak és azt bizonyítják, hogy Magyarország elkötelezett az Európai Unió mellett, elkötelezett az uniós értékek védelme mellett.

(14.00)

Hiszen nemcsak Magyarországot, a magyar emberek biztonságát védjük, hanem védjük a schengeni határt is. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Mekkora az a schengeni határ?)*

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ezért óriási erőfeszítést tesz Magyarország, a magyar emberek, hiszen az

adófizetők pénzéből több mint egymilliárd eurós terhet vállalt, illetve egymilliárd eurónál is többet fordítottunk erre a védelemre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy megtegyük ennek a feltételeit. Ez a védelem ma is szilárd, ma is azt tudjuk mondani, hogy Magyarországon a magyar emberek biztonságban vannak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Ki a gyilkos?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr, elfogadom.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja válaszára Gulyás Gergely miniszter urat. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Először is szeretném visszautasítani Rétvári Bencének azon állítását, hogy mi politikai hasznot akarunk abból húzni, hogy egy beteg elhalálozott és a családja gyászol. *(Dr. Rétvári Bence: De! Ezt csináljátok!)* Maga a család kerest meg bennünket, hogy védjük az érdekeiket, államtitkár úr.

A másik meg: önök elég kényesek és finnyások lettek az elmúlt nyolc évben, amikor, emlékezzünk vissza, maga Lázár János 2007-ben hódmezővásárhelyi polgármesterként egy mentőben meghalt mindszenti lakos kapcsán az alábbiakat mondta: az egészségügyi reform első áldozata ez a férfi. Hát, akkor kérem önöket, hogy ne legyenek már ennyire kényesek és finnyások, ha próbáljuk azoknak az embereknek az érdekeit védeni, akik megkeresnek bennünket!

Tisztelt Miniszter Úr! Az Alkotmánybíróság a 23/1990. (X. 31.) Ab-határozatában állapította meg, hogy az emberi élet és az emberi méltóság elválaszthatatlan egységet alkot, és minden mást megelőző legnagyobb érték. Jelen ügyben ezért az egészségügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumnak az emberi élet vonatkozásában fennálló intézményvédelmi kötelezettségére is figyelemmel kellett volna lennie, hiszen az egészségügyi ellátás területén annak legfelsőbb szintjén ő testesíti meg az államot, neki kell végső soron gondoskodnia az emberi élet egészségügyi ellátás körében történő megmentéséről, de legalábbis arról, hogy a cselekedetei ne indítsanak el olyan okozatossági láncolatot, amely egy ember halálához vezethet.

Miniszter úr, ami az elmúlt hetekben történt, azt gondolom, legalább rávilágíthatna arra, hogy mekkora nagy baj van az egészségügyben, amit ugye, önök már lassan kilencedik éve nem kezelnek. Mai hír, hogy a pécsi sürgősségi osztály vezetője is felállt, és nem hajlandó tovább elvégezni a munkáját.

Miniszter úr, meddig fog ez még menni így? Hány embernek kell még meghalnia, hogy valami történjen? Erre adjon, legyen szíves, választ! Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Sajnálatos módon ugyan a kérdés kezdete az egészségügyi rendszerrel általánosságban foglalkozott, de szeretném ismételtelen elmondani azt, amit ezek szerint Rétvári államtitkár úr elmondott, hogy egy beteg orvosi kezelése során történt halálából való politikai haszonszerzés szándéka szerintem elítélendő.

Lázár miniszter úrnak az ezzel kapcsolatos nyilatkozata azért nem idézhető ide, vagy ideidézhető, de azért nem azonos a helyzet, hiszen akkor önök be akarták zárni a hódmezővásárhelyi kórházat, és ennek volt a következménye, amit ön említett. Itt erről nincs szó, itt egy konkrét esetről próbálnak meg önök politikai ügyet kovácsolni, amit természetesen ki kell vizsgálni, ezért rendelt el a minisztérium vizsgálatot.

Ennek a vizsgálatnak az eredménye szerint, a szakértői vizsgálat megállapítása szerint az a helyzet, ami az adott felmondás kapcsán a kardiológiai intézetben kialakult, semmilyen formában nem befolyásolta a beteg elhalálását. Sőt, szeretném jelezni, hogy a szakértői vizsgálat - még akkor is, ha ennek esetleg későbbi más eljárásokban lehet jelentősége - azt mondta ki, hogy a beteget az észlelést követő legrövidebb idő alatt meg kellett volna operálni, és ez nem történt meg, ez pedig, ha valakinek a felelősége, akkor lehet, hogy jogi értelemben a kórházé, de az orvosszakmai hiba elkövetéséért viszont pont azt terheli felelősség, akit *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Vékony jégre mentek...)* önök most már hetek óta itt védenek. Tehát ilyen értelemben ez is egy teljesen téves megállapítás.

Azt szeretném jelezni, hogy 2010 óta 650 milliárd forinttal többet fordítunk egészségügyi ellátásra, ennek köszönhetően felére csökkent az orvosok elvándorlása, és jelentős, kézzelfogható béremelés történt: 2016-ban és 2017-ben az orvosok alapbére 56,8 százalékkal, a szakdolgozók alapbére pedig '16 és '19 között 65,5 százalékkal nőtt. Lehet azt mondani, hogy ez kevés, de lényegesen több, mint ami a szocialista kormányzás alatt történt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszontválaszra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tudja, miniszter úr, úgy hibáztatni az orvost, hogy még a vizsgálat le sem zárult, azért ez szerintem egy kicsit álságos. Egy ember meghalt. A hét végén Tiffán Zsolt volt fideszes országgyűlési képviselő megvédte az orvost, majd, láss csodát, eltűnt a Facebook-oldaláról ez a bejegyzés, meg még magát a profilját is eltüntették. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)* Ha egy fideszes próbálja lényegében megvédeni, akkor, úgy látszik, intézkednek. Hadd idézzem önt, a hét végén azt nyilatkozta a román népszavazással kapcsolatban, hogy minden gyereknek joga van egy anyához és egy apához, és ezt semmilyen más formában pótolni nem lehet.

Miniszter úr, személyeskedni fogok: mi lett volna, ha az ön édesapjával történik ez, vagy a testvérel, vagy a gyerekével? Mondja már meg nekem, hogy akkor mi történt volna! *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)* Vagy, államtitkár úr, ha a maga édesapja fekszik ott benn a kórházban vagy szívbeteg, akkor ez történik ebben az országban! Hanem azonnal tudtak volna intézkedni, és ma Kásler Miklós nem lenne miniszter! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* De nem ez történt!

Egy átlagember meghalt, és önök rohadtul nem foglalkoznak vele *(Dr. Rétvári Bence: Képviselő asszony! - Dr. Völner Pál: Stílus!)*, hanem mosdatják a politikusokat! Ne haragudjanak, ez most már tényleg tűrhetetlen! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszontválasz illeti meg a miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Csak elismételni tudom, hogy az, hogy egy tragikus esetről a képviselő asszony személyesen itt ilyen kiborulást produkál az Országgyűlésben, szerintem nem jelent olyan haszonszerzést a Szocialista Pártnak, ami miatt ez megérett.

Mi történt volna, ha bárkivel történik ez? *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Mi történt volna, ha bárkinek a hozzátartozójával itt az Országgyűlésben történik ilyen? Azt vártuk volna, hogy a miniszter azonnali hatállyal rendeljen el vizsgálatot. Megtörtént.

Ennek a vizsgálatnak van egy eredménye. Én nem tudom megítélni, hogy az eredmény valós vagy sem. Nyilvánvaló, hogy miután egy konkrét kezelés kapcsán merül föl, itt még különböző eljárásokra kerülhet sor, de én azt javaslom a hozzátartozóknak, hogy ezekben az eljárásokban semmilyen körülmények között ne az MSZP képviselje őket.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! László Imre képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „Az ajkai példa - Merre tart az egészségügy?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Rétvári Bence államtitkár urat (*Dr. László Imre bólint.*) jelölte ki. Látom, a képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét, gondolom, erre vonatkozott az intés...

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm szépen. Változatlanul ragaszkodom a miniszter úr személyéhez.

ELNÖK: Tehát a képviselő úr nem fogadja el a miniszter urat. Köszönöm szépen, félreértettük egymást a kommunikáció során. A miniszter úrnak a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Oláh Lajos képviselő úr, a DK képviselője következne ön után, aki azonban nincs az ülésteremben. A kérdés elhangzásának a feltétele az, hogy valaki jelen legyen az ülésteremben. Van még egy.

László Imre képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért nem naprakészek a KSH adatai?**” címmel. László Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Valamennyien tudjuk, hogy az információ hatalom. Természetesen azt is tudjuk, hogy az ezzel történő visszaélés egy egészen más kategóriába tartozik.

(14.10)

Olyan gond és probléma van - nekünk ez nem probléma, sőt kötelezettség -, hogy itt a hozzászólásunkban lehetőség szerint azokra az adatokra támaszkodjunk, amik a valóságnak megfelelnek, és nem minősíthetők úgy, hogy fake news vagy éppenséggel kitalált, megkérdőjelezhető adatok.

Sajnálatosan azt kell önnek közölnöm, hogy a KSH folyamatosan a 2016. évi adatokhoz teszi lehetővé a hozzáférést, ami természetesen nekünk nem teszi lehetővé azt, hogy 2018 végén, októberében valóban, számokra alapozottan, reálisan és hitelesen el tudjuk mondani azokat a gondokat és problémákat, amik a saját területünket érintik. Információk alapján önök most 6 milliárd forintot fognak áldozni arra, hogy a Sargentini-jelentéssel kapcsolatosan tájékozottassák az állampolgárokat. Ez az önök dolga. Én viszont azt szeretném, ha lehetővé tennék az országgyűlési képviselők számára, hogy 2018 végén 2017. évi adatokat a KSH-nál tanulmányozhassunk, felhasználhassuk, és ennek megfelelően fogalmazhassuk meg véleményünket.

Őszinte tisztelettel várom a válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdést. Amikor láttam, hogy a kérdés a KSH ügyét érinti, akkor arra gondoltam, hogy esetleg azokról az adatpontosításokról lesz szó, amelyet a KSH például a gazdasági növekedés kapcsán egytizedszázalékos korrekcióval végrehajtott. Csak szeretném jelezni, hogy ilyen szempontból mi is beállhatunk a panaszosok sorába, hiszen az országgyűlési képviselő-választás pillanatában a választópolgárok számára egy alacsonyabb növekedési adat állt rendelkezésre, mint amelyet most a valós adatok birtokában a teljes korrekció kapcsán a nyilvánosság megismerhet, és a valóságnak is megfelel.

Tehát azt szeretném csak jelezni, hogy nincs érdekkülönbség közöttünk. A KSH által folytatott eljárások egy komoly szakmai protokoll szerint történnek. Ezt ráadásul az Eurostat hagyja jóvá, ezért nem hiszem, hogy más európai uniós országokban ez az adatszolgáltatás sokkal gyorsabb lenne. De természetesen, ha az egyes területeket nézzük, a fogyasztói árakat a tárgyidőszakot követő 8-11. napra publikálják - vagyis például a szeptemberi adatokat majd most szerdán, október 10-én -, a kereskedelmiszálláshely-adatokat 35-40. napra, a GDP első gyorsbecslése a tárgyidőszakot követő 45. napra, az ipar első becslés szerinti adatait pedig a tárgyidőszakot követő 36-40. napra.

Ennek ellenére, miután érdekközösség áll fenn abban, hogy ahol lehet ezt az eljárást gyorsítani, ott gyorsítsuk, ezért először is szeretném jelezni, hogy a KSH semmit nem titkol el önök előtt vagy az ellenzéki képviselők előtt, amikor mi megismerhetjük az adatokat, akkor önök is megismerhetik. Ha bármilyen olyan jellegű javaslatuk van, hogy hogyan lehetne az Eurostat szerinti eljárásnak is megfelelően ezeket az eljárásokat felgyorsítani, akkor kérem, hogy forduljanak hozzám vagy akár a KSH elnökéhez, és állunk rendelkezésre. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra László Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter Úr! Én orvos vagyok. Engem alapvetően azok az adatok érdekelnek, amik a beteglétással, közvetlenül ezekkel a dolgokkal összefüggésben jelennek meg. Természetesen ezek között ott van a költségvetés, egészen pontosan, hogy mennyit is fordítanak az egészségügyi ellátásra, az egészségügyi működtetésére.

Azt kell mondanom - és szabad legyen önnek ezt elmondanom -, hogy annak idején, amikor mi az egyetemen tanultuk, akkor viccesen úgy jegyezték meg, hogy a hazugságnak három fokozata van: kis hazugság, nagy hazugság és statisztika. Nagyon nem jó, és nem hiszem, hogy a kormánynak erre szüksége van, hogy folyamatosan folyóáron hasonlítson össze adatokat, mintha infláció ezeket az adatokat a vásárlóérték szempontjából nem befolyásolná. Ne haragudjon, 2017 adatai nem hozzáférhetőek, nem tudom a válaszát elfogadni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszter urat is, de tájékoztatni szeretném képviselő urat, hogy az azonnali kérdések során nem kell elfogadni a választ. Köszönöm szépen. Miniszter úr a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által említett statisztikára vonatkozó megjegyzés nyilván annak a churchilli idézetnek a továbbvitele, hogy csak annak a statisztikának hiszek, amit magam hamisítottam (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem így hangzott el!*) - csak a kommunizmus évtizedeiben ezt vélhetően forrás nélkül idézték. De ez nem változtat azon, továbbra is csak azt tudom hangsúlyozni, hogy érdekazonosság áll fenn a kormány között és az ön által megfogalmazott igény között abban, hogy minél korábban lehessen statisztikai adatokat megismerni.

Miután ma semmilyen különbségtétel nincs abban, hogy amikor egy statisztikai adat elkészül, akkor azt az ellenzéki képviselők, kormánypárti képviselők, sőt maga a nyilvánosság is egyidejűleg ismerhesse hozzá, ezért ha ezeket az adatokat sikerül előbbre hozni, akkor mi is előbb ismerhetjük meg, ennek köszönhetően ez a kormányzati döntéshozatalt talán még inkább gyorsítani fogja.

Attól tartok azonban, hogy ennek vannak szakmai korlátai, de miután senki nem vádolhatja a kormányt azzal, hogy a Statisztikai Hivatal elnök asszonya ne lenne széles körben ismert szakmai tekintély, ezért javaslom, és ha ezt elő tudom segíteni, szívesen elő is segítem, hogy közvetlenül legyen kedves Vukovich elnök asszonnyal a kapcsolatot felvenni, hátha az egyeztetések gyümölcsözőek lesznek, és mindannyian profitálhatunk belőle.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak, tárca nélküli miniszternek: „**A vajdasági magyarok helyzete az uniós csatlakozás kapcsán?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy miniszterelnök-helyettes úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Potápi Árpád

János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Jelzésre:*) Igen, képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Ungár Péter képviselő úr a szó. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány egy ügyre koncentráló, „együgyű” külpolitikáját az jelzi, hogy amikor Szijjártó Péter a legutóbbi alkalommal Szerbia EU-csatlakozásáról beszélt, csupán a migrációs útvonalat emelte ki, ugyanakkor mindannyian tudjuk, hogy Magyarország elsődleges prioritása ebben az ügyben nem a migráció, hanem a vajdasági, délvidéki magyarság képviselete lenne.

Emlékezünk ebben a Házban arra, hogy 2005-ben, korábbi ígéreteik ellenére a Fidesz mindenféle követelés vagy mindenféle feltétel megfogalmazása nélkül engedte Románia EU-csatlakozását a balliberális oldallal együtt, pontosan tudjuk, hogy ennek az lett az eredménye, hogy ezt a történelmi lehetőséget elszalasztották, és a mai napig nem lett székely autonómia.

Az a helyzet, hogy ugyanezt a történelmi hibát, történelmi bűnt kívánja megismételni a kormány láthatóan, hiszen többszöri kérdésemre mind írásban, mind szóban nem tudtak konkrét feltételeket megfogalmazni, ami alapján eldönténék azt, hogy engedjük-e Szerbia EU-csatlakozását vagy nem. Szeretném jelezni, hogy a nemzeti érdekképviselet úgy néz ki, amikor Szlovénia egy kicsi partszakasz miatt több mint hét évig előszobáztatta Horvátországot az Európai Unió előtt. Önöknek is megvan ez a lehetőségük. Itt az idő keménynek lenni!

De az a helyzet, hogy tudnék pár ötletet mondani, hogy mit kéne követelni a szerb kormánytól: a valódi autonómián kívül azt, hogy a '44 utáni atrocitásokat kivizsgálják; azt, hogy a nemzeti tanácsok jogköreit visszaállítsák; és azt, hogy a Vajdaság napján bekövetkezett árulás, ami ugye a Vajdaság napján kijelölt egy olyan nemzeti ünnepet, ami az elszakítással azonos, ezeket feloldják.

Az a helyzet, Martonyi János azt mondta egy hasonló kérdésre korábban, hogy nem lehet dobbal verebet fogni. Lehet, hogy dobbal nem lehet verebet fogni, de úgy látom, hogy önök ezt a verebet meg sem akarják fogni, nem érdeklí önöket az, hogy erre most van itt a lehetőség. Most kell vétózni, most kell bátornak lenni, nem akkor, amikor az ENSZ elfogad egy semmi jelentőséggel nem bíró dokumentumot valami olyanról, aminek konkrét következménye a magyar emberek számára nincs!

Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Potápi Árpád János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a kérdését.

A tengerparti vitához csak annyit tennék hozzá, hogy volt szerencsém egyszer Kövér elnök úr delegációjában részt venni, amikor a szerb házelnökkel tárgyalt, és a szerb házelnök úr azt mondta, hogy amióta nincs tengerünk, egyre jobban úszunk. Nekünk semmilyen tengerpartunk nincs már régóta, tehát ilyen vitát nem tudunk lefolytatni.

(14.20)

Viszont visszatérve az eredeti kérdéshez, azt gondolom, hogy Magyarország, illetve a vajdasági magyarság nagyon sok mindent megtett annak érdekében az elmúlt évtizedben, hogy a két ország a történelmi megbékélés útján egy nagyot lépjen előre. Úgy gondolom, hogy történelmi megbékélés nem létezik kompromisszumok meghozatala nélkül. Ezeket a kompromisszumokat mind Magyarország, mind pedig Szerbia megtette. Ehhez nyilván kellett az is, hogy kikérjük a vajdasági magyarság véleményét.

Szerbiában 17 nemzeti tanács működik, a 17 nemzeti tanács közül az egyik nemzeti tanács a Magyar Nemzeti Tanács. Ennek vezető ereje, a Vajdasági Magyar Szövetség 2014-ben a nemzeti tanácsi választásokat 85 százalékkal nyerte meg. November 4-én lesz a következő nemzeti tanácsi választás. Azt gondolom, hogy Pásztor István elnök úr hatalmas érdeme az is, hogy a két kormány, a két ország között közvetít mint tartományi elnök, illetve a VMSZ vezetője.

Fel sem tudnám sorolni két percben, de szerintem egy óra is kevés lenne ahhoz, hogy az elmúlt négy, illetve nyolc év eredményeit önök elé tárjuk, illetve a képviselő úrral megismertessük. Lehetne itt az oktatási, kulturális, nemzetiségi eredményeket mind felsorolni. Azt gondolom, hogy azok az állítások nem igazak, amelyeket ön állít. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, amit ön kifejtett, az a „merjünk kicsik lenni!” külpolitikája. Itt van a lehetőség végre keménynek lenni egyszer a magyar nemzeti érdeket képviselve, de úgy látszik, nem sikerül megoldani.

Amit ön elmondott, az mind nagyon érdekes termelési jelentés volt egy '74-es híradóból, csak az a helyzet, hogy a magyar tankönyvek nem mennek ki a Délvidéken jelenleg a magyar diákoknak - ott tartunk!

Tehát nagyon érdekes volt az, amit elmondott. Egyvalamit jelent, amit elmondott, ha jól értettem, mert sokszor nehéz volt követni, azt, hogy a kormány nem kíván vétóval élni a magyar kisebbség képviselete érdekében Szerbia EU-csatlakozásával kapcsolatban, ha jól értem.

Itt volt újra 2005 után a történelmi lehetőségük, újra elszalasztották; rendben van, ez az önök lelkiismeretén fog múlni. Egy a helyzet: ezek után ez a kormány azt, hogy a nemzet érdekében csinálja a külpolitikát, és ez a nemzeti érdekképviselet kormánya, nem ejtheti ki többször. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Hogy a „merjünk kicsik lenni!” kijelentés a Fideszre, illetve a jelenlegi kormánykoalícióra igaz lenne, azt gondolom, a választók erről szavaztak, és önnel ellentétben jelentős arányban más a véleményük. Ha a határon túli magyar szavazatokat megnézzük, azt látjuk, hogy 96,4 százalékban a jelenlegi kormánykoalícióra szavaztak. Úgy gondolom, hogy az ön indulatos hozzászólásával ellentétben ez egy jelentős véleménynyilvánítás volt.

Azt gondolom, per pillanat nincs szó arról, hogy nekünk vétóznunk kellene. Magyarország, a magyar kormány a magyar nemzeti érdekeket tartja szem előtt, és amikor ez kérdéssé válik, akkor megfelelő döntéseket fogunk hozni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea frakcióvezető asszony, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Meddig pusztítják az egészségügyet?” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony, Frakcióvezető Asszony! Tisztelt Ház! Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem önt, elfogadja-e válaszádnak a miniszter urat.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Megvárom a miniszterelnök urat, elnök úr. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

F Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Meddig vezethetik még elítélt bűnözők Szeged városát?**” címmel. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt évek során megszokhattuk, hogy sorra buknak ki a szocialisták tevékenységéhez fűződő csontvázak. Elég csak a négyesmetró-panamára, az EMIR informatikai rendszerrel kapcsolatos visszaélésekre vagy a sukorói telekmutyira gondolunk. De nem szabad megfeledkeznünk a DK-MSZP

üggyvédje, Czeglédy Csaba többmilliárdos vagyoni hátrányt okozó ügyéről sem.

A balliberális botrányok tovább folytatódnak. A bíróság első fokon a Szegedi Közlekedési Kft. korábbi vezetőjét tíz hónap, címzetes főjegyzőjét nyolc hónap, Botka László alpolgármesterét hat hónap, míg kabinetfőnökét tíz hónap szabadságvesztésre ítélte. Az elítéltek büntetésének végrehajtását a bíróság egy évre felfüggesztette. A járásbíróság megállapította, hogy a vádlottak 2008 és 2012 között 307 ingyenes parkolóberletet biztosítottak anélkül, hogy erre közgyűlési felhatalmazásuk vagy egyéb jogszabályi alapjuk lett volna. Hab a tortán, hogy olyan személyek is kaptak parkolási ingyenberletet, akiknek semmi közük nem volt az önkormányzathoz.

A történetre tekintettel a címzetes főjegyzőnek, az alpolgármesternek, a kabinetfőnöknek azonnal és végérvényesen távoznia kell a szegedi közéletből. Megítélésünk szerint Botka Lászlónak azonnali hatállyal fel kell mentenie a munkavégzés alól az elítélt alpolgármesterét, címzetes főjegyzőjét és kabinetfőnökét. Fölmerül a kérdés, ha Botka László nem tudott közvetlen bizalmasainak törvénysértő cselekedeteiről, akkor alkalmas-e egy megyei jogú város vezetésére.

A fentiekre tekintettel kérdezem tisztelt miniszter urat, hogy meddig vezethetik még elítélt bűnözők Szeged városát. *(Szilágyi György: Éljen az elszámoltatás! Ez a legnagyobb eredmény!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gulyás Gergely miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés jogos, sőt mi több, nehéz, hiszen az elmúlt években azt tapasztaltuk, hogy ha fideszes vagy a Fideszhez bármilyen módon kötődő, vagy nem is kötődő, de köthető politikus, üzletember ellen akár csak vádat emeltek, nemhogy elsőfokú ítélet született, akkor egységesen követelte az ellenzék a szélsőjobboldaltól a szélsőbaloldaliig az illető visszalépését, lemondását, sőt már az azonnali ítélet-végrehajtást is.

Ehhez képest egyelőre rögzítsük, hogy egy nem jogerős, elsőfokú ítélettel állunk szemben, de az ítélet indokolásakor valóban elhangzott az, hogy a szegedi önkormányzatnál évente, évről évre döntöttek arról, hogy kik kapjanak ingyenesen parkolóberletet. 2008-tól ezt a listát Botka László polgármester kabinetfőnöke állította össze, és ezt utána a vezetői értekezleten vita nélkül hagyták jóvá; erről jegyzőkönyv is készült.

Utána a listákat a címzetes főjegyző és az alpolgármester írta alá. A Szegedi Közlekedési Kft. korábbi vezetői pedig utasították a parkolási üzletág vezetőjét ezeknek a berleteknek az átadására.

Az ügyesség szerint, amely által emelt vádnak megfelelően határozott az elsőfokú bíróság, 2008 és

2012 között 307 ingyenes parkolóberletet adtak ki, amelyek odaitéléséről a vezetői értekezleteken döntöttek. Ennek keretében, e döntések során olyanok is kaptak ingyenes éves parkolóberleteket, akiknek a bíróság szerint semmi közük nem volt a városhoz; ráadásul a berletek kiadásához a bírósági álláspont szerint a közgyűlés felhatalmazására is szükség lett volna, ilyen pedig nem volt. Ebből adódóan szerintem is az elsőfokú ítéletből eredő politikai konzekvenciákat a város vezetésének kell levonnia. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzulásra képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Ahogy elhangzott, ez a parkolási botrány elérte a szegedi városvezetés legfelsőbb köreit. Szeged az ország harmadik legnépesebb városa, és megérdemelné, hogy olyan személyek vezessék, akik nem állnak bírósági ítélet alatt, olyanok, akik nem károsítják meg súlyosan a közösségük tagjait. Remélhetőleg a közeljövőben a szegedi városvezetés megtisztul, és végre olyan emberek kerülnek a megveszék helyére, akik meg szolgálják a szegediek bizalmát. Köszönöm miniszter úrnak a választ. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszter úrnak egy perce van a viszonzulásra. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mindebből csak azt a következtetést vonhatjuk le, hogy bízunk a választók bölcsességében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Juhász Hajnalka képviselő asszony, a KDNP képviselője... *(Jelzésre:)* Bocsánatot kérek, itt közben a cserék miatt Pintér Tamás háttérbe szorult, és nem szeretném ezt a skandalumot vállalni. Tehát Pintér Tamás fog következni, elnézést kérek képviselő asszonytól, majd Pintér Tamást fogja ön követni.

Pintér Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: **„Őn, Legfőbb Ügyész Úr, kitől és milyen ajánlások fogadott el azért, hogy ne induljanak nyomozások egyértelmű korrupciós ügyekben?”** címmel. Pintér Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

Nem kell ahhoz jogi diploma, hogy egyértelműen kijelenthessük, Orbán Viktor az európai vezetők között a legkorruptabb vezető. 2002 és 2010 között elhűlve figyeltük azt, amikor a baloldali kormányzatok nokiás dobozokon keresztül lopták szét az országot, viszont ami most folyik, azt gondolom, már mindennek a teje. Hiszen önök már a látszatra sem adnak.

Az elmúlt hetekben Magyarország miniszterelnökéről kiderült, hogy 17 milliárdos luxusrepülőgéppel utazgat világszerte, amelynek költségeit Garancsi István állja; az a Garancsi István, aki cégein keresztül több tíz milliárdos állami megrendelésekhez jut, tehát jelentősen függ az állam által kiírt pályázatokról.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Nem kell ahhoz jogi diploma, hogy lássuk azt, az ügy mögött milyen bűncselekmények vannak, vagy azoknak gyanúját. Az már egyértelmű, hogy Orbán Viktor megsértette az Országgyűlésről szóló törvényt, hiszen nem fogadhatott volna el ilyen nagy értékű szolgáltatást. Ugyanakkor felmerül a hivatali vesztegetés és a hivatali vesztegetés elfogadása büntetvények gyanúja is, ami sokkal súlyosabb az előzőeknél.

Ezért szeretném öntől kérni, legfőbb ügyész úr, válaszoljon röviden, egyszerűen, de legfőképpen őszintén a következő kérdéseimre. Ön szerint törvényes-e, hogy egy közbeszerzéseket sorra nyerő üzletember az ország miniszterelnökét repteti ide-oda? Amit Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnök tett, úgy hívják, hivatali vesztegetés elfogadása. A Btk. ezt szabadságvesztéssel bünteti. Mégis hogyan várják el a magyar emberektől azt, hogy tartsák be a törvényt, ha még maga az ország miniszterelnöke is szemberöhögi azt, aki számonkéri őt? Számíthatok-e arra, hogy az ügyészség komolyan veszi majd a munkáját, és végre lefolytat egy tisztességes nyomozást a feljelentésem miatt?

Köszönöm szépen előre is remélhetőleg őszinte válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Ön olyan minősítést alkalmazott az imént a miniszterelnök úrra kijelentő módon, ez egy nagyon fontos dolog, amit semmi fórum nem erősített meg. Ezért önt figyelmeztetem. Feltételezést kijelentő módon elmondani, határozott állításként, az más. Azt a kategóriát én nem említem.

Tisztelettel köszöntöm legfőbb ügyész urat. Öné a szó, parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Valóban nem kell ahhoz jogi diploma, hogy valaki ilyen kijelentéseket tegyen. Láttunk erre a történelemben példát, ott még az ítélkezéshez sem kellett jogi diploma. Ez a magyar történelem legsötétebb korszaka volt, nagyon remélem, hogy ön nem ezt kívánja vissza, bár szavaiból mintha ez csengett volna ki.

Ami az ügyészséget illeti, az ügyészség jogszabályok, törvények, az Alaptörvény szerint működik, Magyarország jogállam, másként ez nem is lehetne. Azt,

hogy a törvényes működés biztosítva legyen, és az ügyészség az anyagi igazságot szolgálja, intézményes biztosítékok szolgálják, nem pedig személyek különböző tulajdonságai vagy tettei.

Ha ön mégis tud olyan esetet, amikor valaki a törvények és a tények ellenére cselekedett, akár az ügyészségnél, akár más hatóságnál, akkor valóban feljelentést kell tennie, nyilvánosságra kell ezt hoznia, és abban az esetben nyilván meglesznek ennek a következményei. Amennyiben ilyen tényeknek nincs birtokában, akkor önnek jogi lehetősége van ilyen kérdéseket feltenni, azonban morális és ténybeli alapja nincsen.

Ami pedig a konkrét, ön által kért ügyet illeti, ilyen feljelentés érkezett az ügyészséghez, ez elbírálás alatt van, ennek az indokolása választ fog adni az ön kérdéseire. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Egyperces viszonzásra Pintér Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a válaszát, de egészen egyszerűen döbbenetes az, hiszen ön is pontosan tudja, hogy megannyi feljelentést tettünk, amik miatt önök nem tették meg azokat a nyomozásokat, amelyek szükségesek lettek volna ahhoz, hogy elszámoltassuk Magyarország legkorruptabb bűnözőit, azokban a padsorokban ülő bűnözőket. De tudja, nem is az a legfontosabb, hogy milyen tetteket tesznek ők, hanem az is, hogy egy normális ország miniszterelnöke nem tesz ilyet. Vagy ha tesz, akkor lemond, mert nem méltó már a posztjára. Orbán Viktor viszont ország-világ előtt el is ismerte ezt a bűntényt, hiszen ő mondta el, hogy 30 éve is így mentem, ezek után is így fogok menni. És láss csodát, még a múlt héten is megtette mindezt!

2010 óta ön és az önök hivatala Orbán Viktorral kapcsolatosan nem tette meg azokat a nyomozásokat, amik szükségesek lettek volna. Ezáltal falaznak Európa legkorruptabb vezetőjének. Én viszont a múlt héten tettem egy feljelentést, és ezért most már nem tudják eltitkolni azt sem, hogy milyen fontos dologról van szó, és önöknek le kell folytatni a nyomozásukat. Tegyük a dolgukat, erre szeretném önt is kérni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Ön rátett még egy lapáttal az előző kijelentésére, a parlamenti patkó egyik részét vádolta meg. Úgy gondolom, ez méltatlan a Házhoz. Ezért külön figyelmeztetésben részesítem. Legfőbb ügyész úré a szó.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő Úr! A probléma valószínűleg ott van, amit ön is elmondott. Ön azt mondja, nem kell ehhez jogi diploma, nem kell annak a megítéléséhez ilyen tudás, hogy valaki elkövetett-e bűncselekményt vagy nem. Meggyőződésem szerint és

szerencsére a magyar törvények szerint is kell; jogi tudás is kell, jogi diploma is kell, és jogi eljárás is kell.

Úgyhogy ha valaki, bárki bűncselekményt követ el, akkor ezért felelni fog, ha viszont ilyen nem történt, akkor nyilvánvalóan sem jogi, sem pedig morális felelősséggel nem tartozik. *(Szilágyi György: OLAF, Elios, Tiborcz.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Juhász Hajnalka képviselő asszony, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Hogyan tovább a kárpátaljai magyarok jogainak védelmében?”** címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Látjuk, hogy Magyarország és Ukrajna viszonyát árnyaltta teszi a kárpátaljai magyarok oktatási jogainak kérdésköre, helyzete, és az is látható, hogy az ukrán kormány különböző törvényalkotási eszközökkel igyekszik a kárpátaljai magyarok szerzett jogainak csorbítására és tendenciózus megfélemlítésére.

Az ukrán oktatási törvény kapcsán a Velencei Bizottság ajánlásainak megvalósítása sem sikerül az ukrán kormánynak, hiszen érdemi párbeszéd nem indult el, valamint az ukrán oktatási törvény 2023-ra történő kitolásában sem történt előrelépés. Az elmúlt hétnek van két olyan aktuális eseménye, amit mindenképpen meg kell említenünk.

Az egyik, hogy az ukrán parlamentbe az úgynevezett nyelvtörvény benyújtása első olvasatban bekerült, és így egyértelműen látszik az ukrán jogalkotói szándék, aminek az a célja, hogy az ukrán nyelv kizárólagos uralmát biztosítsa a politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális élet teljes területén, ezzel gyakorlatilag teljesen visszaszorítva a nemzeti kisebbségek nyelvhasználati jogát, ezen belül a magyar nyelv nyelvhasználati jogát.

A másik ilyen aktuális esemény volt, hogy a beregszászi konzulátuson titkosszolgálati akciót hajtottak végre, és kiutasították a beregszászi konzult. Erre természetesen egy arányos válasz a magyar kormány részéről megtörtént. Látjuk azt, hogy nyomás alá próbálják helyezni Magyarországot, hogy Ukrajnával ezt a kérdéskört, a kárpátaljai magyarok jogainak védelmét kétoldalú viszony keretében rendezze, és ne gátolja és blokkolja tovább Ukrajna NATO-csatlakozási szándékait. A KMKSZ ellen is két támadás történt, a második alkalommal az ungvári székhelyet érte robbantás.

(14.40)

Látható, hogy Kijev nem a konfliktusok megoldásában, hanem elmélyítésében érdekelt. Ezért kérdzem államtitkár urat, hogy mit kíván a magyar kormány *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az*

időkeret leteltét.) tenni további lépésként a kárpátaljai magyarok jogainak megvédése érdekében.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Magyar Levente államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Olyan problémáról beszélt, amely talán a legégetőbb, legsürgetőbb feladatot adja jelenleg a magyar diplomáciának, hiszen valóban a kárpátaljai magyarság, nyugodtan mondhatjuk, végveszélyben van, hiszen az ukrán állam egy egészen döbbenetesen nyílt sisakos támadást indított ellene kettő évvel ezelőtt, amely folyamat éppen egy éve az oktatási törvény elfogadásával kulminált.

Legalábbis akkor azt gondoltuk, hogy ennél messzebb nem fognak elmenni, de csalódnunk kellett, hiszen részben felsorolta azokat az intézkedéseket, azokat az eseményeket, amelyek azóta következtek be, és amelyek arra mutatnak, hogy Kijev bizony elszánta magát, hogy a kárpátaljai magyarság ellen minden lehetséges eszközzel fellép, és ebben a játszmájában Magyarországot is bűnbakként használja. Az interpretáció az, hogy Magyarország szeparatista törekvéseket dédelget, és szeparatista törekvéseiben támogatja a kárpátaljai magyarságot.

Annak ellenére, hogy ezek a vádak megfogalmazódtak, és ennek megfelelően megindultak különböző vizsgálatok, például a magyar kormány kárpátaljai vállalkozásokat célzó fejlesztési programjával kapcsolatban, mind ez idáig egyetlen értelmezhető konkrét vád sem fogalmazódott meg, nem fogalmazódhatott meg Kijev és az ukrán hatóságok részéről, tekintve, hogy ezek mindenfajta alapot nélkülöző állítások. Ahogyan említettem, a vádak híján gyakorlatilag ki is derült, hogy ezeknek nincsen alapja.

Néhány kiegészítést tennék a képviselő asszony által felsoroltakhoz. Egyrészt a magyar külügyminiszter felkerült egy halállistára, egy olyan listára, amit az ukrán titkosszolgálatok működtetnek az interneten, és amelyre felkerült személyek korábban gyilkosság áldozatai lettek.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a nyelvtörvényt első olvasatban elfogadta az ukrán törvényhozás, és küszöbön van az állampolgársági törvény, ami talán *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* minden korábbinál nagyobb csapást jelentene a kárpátaljai magyarságnak.

A magyar kormány minden lehető eszközzel felvette a harcot ezen jelenség ellen. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Juhász Hajnalka képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm, államtitkár úr. Mindannyian tudjuk, hogy az identitás megőrzésének alapvető feltétele, hogy az oktatási jogok biztosítva legyenek Kárpátalján, és ahogy Brenzovics elnök úr, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke mondta: „Csak Magyarországra számíthatunk.” Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Azt gondolom, hogy nekünk nem kell megjedni attól a helyzettől, amiben vagyunk. Magyarország az elmúlt száz évben, de korábban is sokszor találta már egyedül magát olyan nemzeti törekvéseinek képviselőjében, amelyeknek a nemzetközi közösség támogatását is a jog ereje által élveznie kellett volna. Ilyen esettel állunk szemben, hiszen hosszan lehetne sorolni azokat a nemzetközi egyezményeket, jogi normákat és politikai sztenderdeket, amelyeket mind jogi, mind morális értelemben Ukrajna sorozatosan megsért. Amikor kapnak egy nemzetközi felszólítást arra például a NATO által vagy például az Európai Unió által arra, hogy tartsák be a kisebbségi jogokat biztosító törvényeket, akkor ezt nemhogy megfogadnák és ezek szerint járnának el, hanem tovább mennek a kisebbségi jogokat korlátozó úton.

Ahogy említettem, újabb és újabb olyan törvényjavaslatok kerülnek elő, amelyek 1920 óta nem látott szigorítással lépnének fel a kisebbségi jogok ellen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarország a falig el fog menni annak érdekében, hogy ezek a lépések ne történhessenek meg. Ha pedig megtörténnék, akkor azok hatályát elodázzuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Rend, fegyelem, tisztaság!**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. *(Korózs Lajos bólint.)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Ennek megfelelően a képviselő úré a szó, parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Itt és most ki kell mondani, hogy válsághelyzet van az egészségügyben, és ezt a válsághelyzetet az elmúlt héten a kormányzati intézkedések tovább mélyítették.

Ismeretes önök előtt, hogy a múlt héten lemondott az államtitkár asszony, ugyanakkor, szinte időben ugyanakkor kineveztek egy helyettes államtitkárt,

de a kormányzati káoszt mi sem jellemzi jobban, hogy az előző helyettes államtitkárt elfelejtették fölmenteni. Úgy neveztek ki egy helyettes államtitkári posztra valakit, hogy az elődjét nem mentették fel. Ezen túlmenően lemondott a Honvédkórház orvosigazgatója. Az is ismeretes képviselőtársaim előtt, hogy itt kettős irányítás volt eddig, de éppen hogy a katonai vezetés irányába helyeződött át a súlypontja a kórház irányításának.

Ezen túlmenően pedig felmondott a pécsi egyetemi klinika sürgősségi osztályának vezetője a hét végén. Azt mondta, hogy eddig tartott, nem bírja tovább, ő ezt nem vállalja, ami ott zajlik. És kérem szépen, meg kell hogy említsem én is: miniszter úr, itt nem akar senki politikai tőkét kovácsolni ennek az embernek a halálából, de miniszter úr, nagyon halkan mondom csak, vagy nagyon halkan kérdezem: ennek a családnak a szemébe kell valakinek nézni. Ennek a feleségnek meg kell azt mondani, hogy az ő férjét azért nem mentették meg, mert a műtétet elvégzendő határidőt megelőzően az orvost felmentették az állásából.

Miniszter úr, nem az orvos mondott fel. Az orvost eltávolították a pozíciójából. Ennek a gyereknek majd a szemébe kell nézni valakinek, és azt kell mondani, hogy téves kormányzati intézkedések tömkelege vezetett oda, hogy az édesapádnak meg kellett halni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padosoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Csak elismételni tudom, hogy kevés annál alantasabb politikai vádat tudok elképzelni, mint hogy önök egy egészségügyi kezelésben vagy elkövetett, vagy el nem követett hiba miatt az egészségügyi minisztert teszik felelőssé. Az egészségügyi miniszternek semmi köze nem volt az adott főorvos eltávolításához. Ráadásul a miniszter azonnal elrendelt egy vizsgálatot, és ennek a vizsgálatnak a megállapításai semmilyen formában nem támasztják alá az ön állítását.

Ezért aztán, ha a Magyar Szocialista Pártot nem a politikai haszonszerzés érdekelné, akkor ezt a vizsgálatot olvasná el, legfeljebb ezt próbálná meg megcáfolni, de egyelőre egy teljesen egyértelmű eredménytől járó vizsgálati eredmény áll mindannyiunk rendelkezésére.

Ami pedig az egészségügy helyzetét illeti, természetesen az egészségügyről valószínűleg mindig elmondható volt, és mindig el lehet majd mondani, hogy lenne még mit tenni, és lehetne akár jobb állapotban is.

De ez nem változtat azon, hogy a fővárosban most kezdődik az „Egészséges Budapestért” program végrehajtása, vidéken pedig több mint 400 milliárd forintot fordítottunk kórházfejlesztésre. Az is tény, amit említettem, hogy az orvosi bérek soha olyan nagy mértékben a rendszerváltozás óta nem emelkedtek, mint éppen az előző ciklusban, és ez ugyanígy igaz a szakdolgozók bérére is.

Az is igaz, hogy a háziorvosi finanszírozási díj átlagosan mintegy 74 százalékkal emelkedett 2010-hez képest. A háziorvosi praxisok havi bevétele 2010-ben 867 ezer forint volt, most pedig 1,6 millió forint. Vagy ha megnézzük azt, hogy a kormány mit tett az egészségügyért, akkor összességében 650 milliárd forinttal többet költ az egészségügyre.

Ha tehát az egészségügy még mindig nincs elég jó állapotban, az jól mutatja, hogy mi az a csődhelyzet, amit önök a kormányzás után maguk után hagytak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most egyperces viszonzásra Korózs Lajos képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Miniszter úr, valószínűleg kiment a fejéből az, hogy nyolc és fél éve, kilenc éve önök kormányoznak. Nézze, miniszter úr, Nagy Anikó államtitkár asszony azért mondott le az államtitkári posztjáról, amit én az előbb önnek itt elmondtam. Azért!

Itt olvasom. *(Mobiltelefonjáról olvassa:)* A betegek hívásait a volt titkárnóm fogadja. Úgy tudom, meghallgatja őket, türelmet kér, és az új osztályvezetőhöz irányítja őket. Nem tudom, hogyan csinálja, a szememben ő egy hős. Az a beteg, aki meghalt a napokban, többször is telefonált, hogy mi lesz velem, mikor jöhet. Neki sem volt mit válaszolnia, jelezte a betegnek, hogy az új osztályvezető főorvossal kell kapcsolatba lépnie. Amikor csütörtökön reggel megtudta, hogy a betegünk meghalt, a kolléganőm csaknem özszeroppant.

(14.50)

Erről van szó. Ezt mondtam az előbb nagyon széken, nagyon halkán. Valakinek oda kell állni ma már a társadalom szemébe elé, és azt kell mondani, hogy amit önök itt műveltek, az maga a csőd. Az maga a csőd! Itt emberek tucatjait szedi majd áldozatul az egészségügy, miniszter úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Hogyha ön elismétli az eredeti

vádat, akkor én is csak elismételni tudom azt, hogy egy kórházban történt főorvosfelmentéssel kapcsolatban az egészségügyi minisztert nem terheli semmilyen formában sem felelősség. Különösen nem terheli akkor sem őt, sem mást, ha egyébként az az elrendelt vizsgálat, amit orvosok végeztek - talán az ő véleményükre adhat, ha a kormányzat egészségpolitikáját megjelenítő képviselőknek, egészségügyi vezetőknek nem hisz -, az orvosok által elvégzett vizsgálat eredménye is egyértelművé teszi, hogy nem áll összefüggésben a bekövetkezett tragédia, illetve az adott főosztályvezetőnek a felmentése. Ez van benne a vizsgálati jelentésben. Ön ezzel vitatkozik, ezt nem fogadja el, és ezt próbálja annak a miniszternek a felelősségévé tenni, akinek nyilvánvalóan ehhez semmi köze nincsen.

Az, hogy ez a kormány az egészségügyért mit tett, az pedig számokban is kifejezhető, annak vannak eredményei, és én készséggel elismerem, hogy nagyon sok kórházban, főleg a fővárosban ma sem kielégítőek a viszonyok, ezért van szükség az „Egészséges Budapest” terv végrehajtására ebben a ciklusban. De ez nem változtat azon, hogy soha olyan béremelkedés az ágazatban nem volt, mint amilyen az előző ciklusban, és egyébként orvosi műszerekre sem költöttünk soha annyit, mint az előző ciklusban.

Ezt kell folytatni, és különösen azoknak, akik ezt a csődöt maguk után hagyták, szerintem nincs okuk számonkérni rajtunk. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. 14 óra 52 perc van, az azonnali kérdések órájának végére értünk. Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának is a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. *(Zaj.)* Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony: „Gendernevelés kontra gyermeknevelés” címmel. Megadom a szót képviselő asszonynak, parancsoljon! És arra kérem képviselőtársaimat, tegyék lehetővé, hogy zavartalanul elmondhassa napirend utáni felszólalását. Parancsoljon, képviselő asszony! Innen indul az ideje.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszaknak az egyik legnagyobb érzelmet kiváltó vitája volt a gender szak megszüntetése, illetve az ezzel kapcsolatos eszmei szembenállások ügye, ezért szeretném, ha ebben a kérdésben is tiszta vizet tudnánk önteni a pohárba.

Nagyon fontos arra emlékeztetni, hogy a gender szak indítását 2015-ben, tehát három évvel ezelőtt épp az Orbán-kormány engedélyezte. Tehát ha valamit egészen biztosan számon lehet kérni a mostani kormánynak ezzel kapcsolatos politikáján, az mindenképpen az, hogy 2015-ben még engedélyezte ennek a szaknak az elindítását ugyanezen tényállás alapján egy kormányhatározattal, most pedig, miközben egyébként semmi nem változott ahhoz képest, akkor

is már például mérlegelniük kellett azt, hogy mekkora piaci igény van arra, hogy gender szak legyen Magyarországon, most már ugyanezre hivatkozva megszüntetik. Tehát amit 2015-ben még elindítandónak tartottak, azt 2018-ban ugyanezen helyzet alapján már megszüntetnék.

De úgy gondolom, hogy nemcsak ennek a szaknak, sőt elsősorban nem ennek a szaknak a kérdése az, ami elsősorban a társadalmi lehetőségekhez, illetve az egyénnek a társadalomban való érvényesülési lehetőségeihez hozzájárul, hanem sokkal inkább más tényezők azok, amelyek ezt meghatározzák. Az Eurostat felmérése szerint 2017-ben azt a szegényt kellett megélni hazánk, hogy a szegénységből nálunk a legnehezebb kitörni az összes európai uniós tagország közül, tehát a családi háttér leginkább Magyarországon határozza meg azt, hogy az egyénnek milyen életlehetőségei vannak.

Tehát ha a nemiséggel - mint az egyéni lehetőségeket meghatározó kérdéssel - szeretnénk foglalkozni, akkor legalább ugyanilyen mértékben kell hogy latba essen az, hogy kinek milyen a családi háttere.

De mondok egy másik tényezőt: az, hogy ki milyen településen él. Például a felsőoktatásba való bekerülést érdemben befolyásolja az, hogy az ember falusi vagy városi származású, hiszen miközben Magyarországon a falusiaknak csak 10 százaléka tud diplomát szerezni, addig például a budapestieknek nagyjából 40 százaléka. Tehát ismételtén arra kell felhívnom a figyelmet, hogy a nemiség nem kizárólagos, sőt nem is elsődleges meghatározója annak, hogy például ki mennyire tud akár felsőoktatási végzettséget szerezni.

Egy olyan helyzetben, amikor Magyarország legnagyobb problémája évtizedek óta az a demográfiai hanyatlás, amelyben sajnos már rengeteg olyan embert elvesztettünk, illetve nem hagyttunk megszületni, aki ebből az országból hiányzik, a nemiséggel kapcsolatban ez lenne az elsődleges szempont, amit középpontba kellene helyeznünk. Nagyon fontos azt is tudomásul venniük a politikusoknak, hogy amikor ilyen érzékeny kérdést, ilyen legbelsőbb magánügyet tárgyalunk, és erről a közéletben beszélünk, akkor elsősorban a társadalmi felelősség az, amire a figyelmet fel tudjuk hívni, nem pedig egyéni sorsok felett kell pálcát törnünk.

Ezt fontos lenne a kormánynak is a politikájába és a megszólalásaiba beépítenie, hogy nem feltétlenül csak azok tudnak aggódni akár hazánk sorsáért, akik nagycsaládosok. Az, hogy egy egyénnek hogyan alakul a sorsa, az nem a mi dolgunk, nem a politikusoknak kell ezek fölött ítékezniük.

Ugyanakkor az életben, meggyőződésem, hogy a legnagyobb identitásváltás akkor történik meg az ember életében, amikor gyermeke születik, mert amikor egy gyermek megszületik, akkor megszületik egy édesanya is, és megszületik egy édesapa is, persze nem abban a biológiai értelemben, ahogy a gyermek megszületik, mégis egy identitásváltás, egy rendkívül

nagy lelki és magánéleti változás megy végbe mindannyiunkban.

És erre a szemléletváltásra, ami megtörténik az egyén életében, erre egyáltalán nem válaszol a politika, egyáltalán nem segíti ezt, hogy olyan társadalmat hozzunk létre, hogy ez a szemléletváltás minél zökkenőmentesebben meg tudjon valósulni az egyéneknél.

Nem elég tehát az anyagiakra helyezni a hangsúlyt, amelyben ténylegesen voltak előrelépések a kormányzat részéről, fontos lenne a társadalmi szemléletváltáshoz is hozzájárulni, azonban ebben inkább több kárt okoztak, mint amennyi hasznot hoztak. Egy olyan társadalomban is szükség van erre, amelyben a 40 éves férfiak többsége, a 40 éves nőknek pedig a 40 százaléka gyermektelen.

Az utolsó órában vagyunk, a demográfia a legnagyobb problémája hazánknak, ezért sokkal inkább erre kellene helyezni a hangsúlyt.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából „A fiatalok és a lelki egészség változó világunkban” címmel Ungár Péter képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót. A lelki egészség napja október 10., és itt nemcsak a szokásos pszichiátriai problémákról és a pszichiátriában található szakemberhiányról, illetve ellátáshiányról szeretnék beszélni, hanem ezt szeretném egy külön demográfiai ügy kapcsán megvilágítani azzal kapcsolatban, hogy jelenleg hazánkban 600 ezer 18 év alatti ember él, akinek valamilyen pszichiátriai vagy pszichoszociális problémája van.

Az a helyzet, hogy ha ezek a betegségek akkor nem kerülnek kezelésre, akkor a felnőttkorban előjönnek sokkal súlyosabban. Ráadásul, hogyha nagyon hidegen és számítóan akarnék fogalmazni, akkor ezek az emberek felnőttkorban kiesnek a munkaerőpiacról, és nem tudnak aktív, tevékeny részei lenni a magyar társadalomnak, tehát mindannyiunk közös érdeke, hogy a 18 év alatti lelki, illetve pszichoszociális betegséggel rendelkező emberek megfelelő ellátást kapjanak.

Az a helyzet, hogy itt olyan betegségek vannak, amire az OEP nem biztosít kellő számú órát, nem biztosít tulajdonképpen semmit, ami megfelelő lenne. Ilyen a drog-, illetve egyéb szenvedélybetegségek, alkoholhasználat, nagyon új az elektronikus játékok kihívása és az evészavar, ami az egyik legfontosabb, de ugyanígy tudnám mondani a nem biztonságos szexből eredő problémákat, amiket az tudna megoldani, ha lenne szexuális felvilágosítás az iskolákban, amit a kormány folyamatosan elutasít.

Az a helyzet, és sokszor a Fidesz elmondja, hogy milyen szörnyű volt, amikor a Gyurcsány-kormány

bezárta az OPNI-t, ez kétségtelenül egy szörnyű dolog, csak az a helyzet, hogy ezt nem tudják azóta sem megoldani. Jelenleg az a helyzet, hogy 45 gyerekpszichiáter van Magyarországon, a megyék többségében, tehát több magyar megyében nulla van, mint ahányban lenne akár egy is. Ez azt jelenti, hogy egy családnak egy lelki beteg gyermekkel több, 50-60-70 kilométert kell utaznia, több esetben 100 fölött azért, hogy tudjon diagnózist kapni, vagy kezelésre tudják szállítani a gyermeket.

(15.00)

Raadásul a pszichiátriai szakápolók hiánya miatt nagyon nehéz a pszichiátriai osztályokon a működés. Ami a legszörnyűbb és az egyik legnagyobb mulasztása a kormánynak, az az, hogy a pszichiátriai szakápolók minden ígéret ellenére nem kapták meg azt a veszélyességi vagy extra munkapótlékot, amit amúgy a szakszervezet követelt, azt a pótlékot, ami miatt egy olyan munkavégzésnél például - hogy csak egy pszichiátriai szakápoló esetét meséljem el -, ahol például a zárt osztályon nem mehet a beteg a pszichiátriai szakápoló mögött, mert akár még bármilyen módon, testileg bántalmazni tudja ezt a szakápolót, egy ilyen ember keres ma Magyarországon megalázóan keveset, és a kormány semmilyen pótlékot nem volt nekik hajlandó adni az elmúlt években.

Továbbmegyek, a János Kórházban, ami Buda szegényfoltja, és amelyet a kormány szintén nem tudott megoldani az elmúlt időszakban, ott például az van, hogy a pszichiátriai osztályon, mivel akkora szakemberhiány van, ezért a gyermekeket, akik a pszichiátriai zárt vagy nyílt osztályon vannak, le kell vinni a gyermekosztályra. Itt nagyon súlyos problémák voltak, mert amikor van egy 30-35 kilós anorexiás beteg gyermek, és azt leszállítják a gyermekosztályra, ahol fertőzések vannak, akkor ez a gyermek nagyon könnyen elkaphat egy hasi fertőzést, ami sokszor életveszélyes lehet ebben a helyzetben.

De továbbmegyek, ami a János Kórháznak talán az egyik legszörnyűbb példája, a gyermekpszichiátrián történt meg az, hogy a főorvos asszony szállította, cipelte az építőanyagot, ami alapján fel kellett újítani a gyermekpszichiátriai osztályt. Tehát az „Egészséges Budapest” program, amit itt minden államtitkár kétszer-háromszor elmond minden egészségügyi kérdésre, hiába van, ennek ellenére a gyermekpszichiátrián mindenféle extragyógyszert, a vécepapírt, a rajzolófoglalkozáshoz a zsírkrétát mind a szülőknek vagy a pszichiátereknek maguknak saját költségből kell szállítani.

Tovább kell menjek, például nagyon sok olyan diagnózis van, ami az oktatási hozzáféréshez fontos, ami SNI-státuszba helyezné a gyermekeket, ami jelenleg három helyen van Magyarországon Budapesten kívül, tehát Szegeden, Miskolcon és Debrecenben. Ez például azt jelenti, hogy Győről vagy Szombathelyről vagy például Békéscsabáról, és most megyei

jogú városokat mondtam, órákig kell utazni ahhoz, hogy egyáltalán a diagnózist meg tudja szerezni, és utána olyan oktatási intézményt találni, ami SNI-s gyermeket be tud fogadni, még ehhez képest is egy probléma.

Az a helyzet, hogy ezzel a 600 ezer gyermekkel a családok évében nem foglalkozott a kormány, emellett a pszichiátriai szakápolóknak azt a jogos követelését, hogy veszélyességi pótlékot kapjanak egy kifejezetten veszélyes szakmában, szintén nem méltányolja a kormány, valamint semmit sem tett azért, hogy például a gyermekpszichiátria tekintetében csökkentse azt a szakemberhiányt, ami miatt Magyarországon tulajdonképpen ellehetetlenített az ápolás ebben az ügyben. Köszönöm szépen. *(Bangóné Borbély Ildikó tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! „150 éve született Vázsonyi Vilmos” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fónagy János képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „A névtelen kisemberek, akikre jóformán senkinek se volt szüksége a városban, legfeljebb minden tizedik újkor a népszámlálási biztosnak: ezek kezdenek emlegetni magukban reménykedve egy nevet - Vázsonyiét.” Így emlékezett meg Krúdy Gyula arról az emberről, aki nem csupán a fővárosi kispolgárság képviselője és egy haladó politikai párt megalapítója, hanem Magyarország első zsidó minisztere is volt.

Vázsonyi Vilmos 150 éve, 1868-ban született Weisfeld Vilmos néven, egy olyan ígéretes kor hajnalán, amikor Magyarország a kiegészítő követő infrastrukturális fejlesztések és a vasúthálózat kiépítése révén ugrásszerű fejlődésnek indult. A gazdasági élet ilyen arányú fejlődése nyomán Magyarország politikai ereje megnövekedett, s a századfordulóra egyre nagyobb súllyal esett latba az osztrák-magyar politikai élet színterén is.

Ekkoriban, 1900-ban egyedülálló módon nem közjogi alapokon hozta létre Vázsonyi Vilmos azt a reformpártot, amely kortársaival szembehelyezkedve elsőként vállalta fel a budapesti kis- és középpolgárok tudatos politikai képviseletét. Az 1894-ben alapított Polgári Demokratikus Kör a századfordulóra országos szervezetté nőtt Polgári Demokrata Párt néven, melynek programját Vázsonyi az egyenlő választójog, az általános kultúra és a gazdasági igazság hármában jelölte meg. Ahogy beszédeiben és írásaiban írta: „...mi dolgozni akarunk, mi cselekedni akarunk, a népet oktatni, nevelni és fegyelmelni akarunk, mert csak erős, boldog, szabad nép, a jogát tudó önérzetes polgárság fogja megteremteni a független Magyarországot.” Politikai indítékai részben a nagybirtok és a monopolista tőke, részben az újonnan feltörekvő munkásmozgalom ellen irányult. Több ízben rámutatott pártpolitikája e kettőségre, amikor magát a századelő

hazai girondistájának vallotta: „A gironde a törvényesség uralma, a gironde a szabadság és rend egybeolvadásának uralma.”

Kiváló szónoki képességei már egyetemi éve alatt megnyilvánultak. Kortársa visszaemlékezésében úgy emlegeti, mint az egyetemi ifjúság legbriliánsabb és legtüneményesebb képességű szónokát. Minden hazafias ünnepségnek ő volt az ünnepi szónoka, s a közönség tódult, hogy meghallgathassa. Még az ellenfelei is elismerték, hogy mindenhol a spiritus rector szerepét játszotta. Személyes fellépésén túl politikai eszméi és céljai megvalósításáért a sajtóban is sikra szállt. Már joghallgatóként országos ismertségre tett szert.

Későbbi hivatalos működését a kerület törvényhatóságában kezdte meg. 1901-ben országgyűlési képviselővé választották, ahol munkáját 1914-ig folytatta. Mandátumát a világháború végéig megtartotta. Közéleti aktivitása mellett a zsidó vallás egyenjogúsításáért is szót emelt, s oroszlánrészt vállalt abban a harcban, amely végül 1895-ben a recepciós mozgalom törekvéseinek győzelmével zárult.

Politikai életútjának csúcsát 1917-ben érte el, amikor először az Esterházy-kormány, majd a Wekerle-kormány igazságügyi minisztere, illetve választójogi minisztere lett.

Gróf Apponyi Albert szerint Vázsonyi minden demokratasága mellett a törvényes rend s a jogfolytonosság embere volt, aki céljait a természetes evolúció keretében, ha talán annak siettetésével is akarta elérni. Temperamentumának féktelensége olykor kitört belőle, s nemegyszer elragadta. De mindebből a fényből és árnyból az domborodik ki, mely azonban minden időknél, így a maiaknál is nagyot jelent: becsületes ember volt és becsületes politikus.

Hosszan tartó betegsége után 1926-ban érte a halál. Megérdemli, hogy nevét s emlékét megőrizzük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett „Kampány fidesz módra” címmel Hajdu László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeptember 30-án Budapest főváros XV. kerületében, Rákospalotán, Pestújhelyen, Újpalotán időközi polgármester-választás volt. Részesem volt ennek a választási kampánynak, ezért úgy gondolom, hogy egyrészt szeretnék köszönetet mondani annak a 22 308 szavazónak, aki élt szavazati jogával, élt demokratikus jogaival, és szeretnék természetesen gratulálni a megválasztott Németh Angélnak. De szeretném azt is megjegyezni, országgyűlési képviselőként talán kötelességem is jelezni azt, hogy milyen módon zajlott ez az időközi választási kampány.

Korábban már voltak időközi választások, ezekben nem vettem részt, ezért itt élő gyakorlatom volt

arról, hogy hogyan kampányol a kormánypárt, a Fidesz jelöltje, hiszen három jelölt volt mindössze, a végére már egy visszalépett, és így az igazi fantompártnak, a Thürmer Gyula vezette pártnak a jelöltje, a Fidesz és az ellenzéki összefogás jelöltje, egy civil szervezeti jelölt indult.

(15.10)

Ezen a választási kampányon lehetett megtapasztalni azt, hogy milyen az, amikor bumerángthatás ér valakit, aki mindenfélét ígér, mézes-mázos dolgokat, de már nem hisznek neki. Ebben az esetben egyértelmű volt, hogy nem hittek a kormány ígéreteiben, noha igen kemény lehetőségeket biztosítottak volna perspektívában a XV. kerület lakosságának, legalábbis ígéret szintjén. Igaz, hogy megalapozta ezt az, hogy 2010-ben már a miniszterelnök úr akkor már miniszterelnökként az önkormányzati választáson több milliárdot ígért a XV. kerületnek, konkrétan becímezve, hogy mikre fogunk pénzeket kapni. Ez a 9 és fél év úgy telt el, hogy egyik sem valósult meg azokból az ígéretek közül, ezért már az ígéretek okán is nagyon-nagyon bizonytalan volt mindenki, hogy ez meg fog-e valósulni vagy nem.

Néhányat ezekből az ígéretek közül szeretnék megemlíteni, mert elhangzottak a XV. kerületben abban az összefüggésben, hogy ha és amennyiben a Fidesz jelöltjét választják meg, abban az esetben kaphat jutalmat a XV. kerület, vagy legalábbis ígéret szintjén mindenképpen, persze ha nem, akkor a levegőben lógott a dolog, hogy akkor esetleg ezeket az ígéretek nem lehet megkapni.

Ezekbe az ígéretekbe személyesen a pénzügyminiszter úr is beszélt, aki 22-én kint volt nálunk a választás előtti napokban, és elmondta, hogy amennyiben kiszámítható és hiteles jelöltre szavaznak, amivel kapcsolatban teljesen egyértelmű volt, hogy kiről van szó, abban az esetben lehet számítani arra, hogy komoly fejlődésnek indul Rákospalota, Pestújhely, Újpalota. De beszélt Fürjes Balázs új államtitkár úr is, aki elmondta, hogy milyen jelentős szerepet szának az agglomerációban a külső kerület XV. kerületnek, és beszélt Gulyás Gergely miniszter úr, miniszterelnök-helyettes úr is, aki a kampány előtti napokban kinevezte a panelprogram miniszteri biztosának a jelöltet, noha a panelprogram 9 és fél éve nem zajlik a XV. kerületben, sőt úgy gondolom, hogy az egész országban sem.

Látható volt az, hogy itt egyértelműen olyan ígéretek hangzanak el, amely ígéretek nem fedik a valóságot. Persze sok más is beszélt ebbe az ígéletbe. Itt már elhangzott egyszer ez az „Egészséges Budapestért” program. Rétvári Bence államtitkár úr is, aki szintén kijött, sajtótájékoztatót tartott anélkül, hogy a helyi önkormányzat - amelyé a tulajdon, akié az egészségprogram, amelynek az önerőt kell fizetni - tudott volna arról, sajtótájékoztató volt, hogy mi és hogyan fog történni, és ebből mi is fogunk kapni

körülbelül 480 millió forintot, ahogyan Újpestnek is - hallottuk az azonnali kérdésben - elhangzott az ígéret.

Lényegét tekintve azt gondolom, mindezek az ígéretetek azt is mutatják, hogy azok, amiről itt a parlamentben mi döntünk különböző ügyekről, nem számítanak, mert egy személyek is dönthetnek különböző nagy összegű pénzek fölött. Az a lényeg, hogy a fideszes jelöltet válasszák meg. Nem beszélek arról, hogy mit műveltek a plakátokkal, milyen névtelen leveleket dobáltak be a postaládákba.

Rákospalota, Pestújhely, Újpalota népe viszont döntött, úgy döntött, hogy Németh Angélát választja meg a XV. kerület polgármesterének. Feltehetően valószínűleg tudhatjuk azt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy ezekből az ígéretekből nem fogunk kapni egy fillért sem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! „Meddig még?” címmel napirendi utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A rendszerint mellettem helyet foglaló Pintér Tamás képviselőtársam dunaújvárosi illetőségként is találkozott azzal a Szuperinfó című hirdetési magazinban megjelent érdekességgel, amely az egyik, kormányzat által bőkezűen támogatott multicéghez köthetően jelent meg, és ahol úgy toboroznak munkae-
rőt Magyarországon, miszerint az ukránnyelv-tudás kiemelt előnyként biztosított, akár már az állásinterjút követően.

Nyilvánvaló módon a kormányzat nem is csinál akkora titkot abból, hogy ezrével igyekszik betelepíteni az Ukrajnából érkező munkae-
rőt, már csak azért sem, mert évekkel ezelőtt volt itt a Ház előtt olyan fideszes javaslat, olyan törvénymódosító javaslat, amely kimondottan multinacionális közületek számára megkönnyítette volna - és meg is könnyítette - a munkae-
rő tömeges toborzását, külföldről való idehozatalát, nyilván nem feltétlenül állandó letelepítési céllal, de a munkavállalás, az itteni nagyon ritkán szokott pár hetes időtartamra szorítkozni. El kell hogy mondjuk itt is, hogy az ukrán vendégmunkások magyar üzemekbe történő úgynevezett importálása olyan cégek esetében tapasztalható nemcsak ebben a jelen esetünkben és jelen pillanatban, hanem rendszerszinten is, amelyeket Magyarország Kormánya adott esetben még az általam nagyon nem tisztelt Gyurcsány-Bajnai-rendszer vezetőinél is bőkezűbben támogat.

Az érintett cég egyébként, amely a dunaújvárosi hirdetés kapcsán felmerült, elképesztő mennyiségű állami támogatást kap. Már a 2010-es időszakot megelőzően is több mint 15 milliárdot kapott állami támogatásként munkahelyek megteremtésére, de aztán 2014 után ez a folyamat felpörögni látszik, a kormány

már 18 milliárd forint közvetlen támogatást és adókedvezményt biztosított különböző beruházások fejlesztési támogatása gyanánt, munkahelyteremtési támogatás gyanánt, illetve infrastrukturális beruházásokra; jellemző módon vissza nem térítendő támogatásokról volt szó.

Egyfajta lakosságcsereéről beszél mostanában Magyarország Kormánya, de úgy látszik, egy más típusúhoz látszik hozzájárulni, hiszen a letelepedési kötvény konstrukcióján keresztül százmilliárdos nagyságrendű közvetítő díjakat barátai által lenyúlva lényegében egy több mint 20 ezres betelepítési programot hajtott végre, oltalmazottak gyanánt több embert fogadott be, mint amennyit kvóta által Brüsszel követelt tőle. Hozzáteszem, én elutasítom az összes hasonló eszközt, sajnos Magyarország Kormánya nem.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal adatai szerint az idei év csak első négy hónapjában közel 14 ezer tartózkodási kérelmet adtak be munkavállalás céljából. Ez a 2016-ra eső hasonló időszaknak, tehát januártól ápriliséig terjedő időszaknak a triplája, egyébként a tavalyi adat duplája, tehát egy nagyon nagy növekvő tendencia mutatható ki, és jelöljük meg, hogy ez csak a legálisan beadott, teljes mértékben lepapírozott kérelmek száma. Az, hogy eközben keleti megyeinkben fű alatt akár a magyar mezőgazdaságban, akár más közületek formájában milyen mennyiségű külföldi munkae-
rőt dolgoztatnak, adott esetben telepítenek le különböző formákban, még megbecsülhetetlen.

Ugyanakkor az említett lakosságcsere másik ága is tetten érhető, hiszen ahhoz, hogy ide tömegek be tudjanak jönni, el is kell hogy menjenek innen tömegek. Mindez megvalósul a kivándorlás formájában; brutális számokkal találkozunk. Még egyszer hangsúlyoznám, hogy míg az általam nagyon nem tisztelt Gyurcsány-Bajnai-érában a teljes Kárpát-medencei összmagyar lakosság létszáma 700 ezer fővel csökkent, addig 2010 óta, alacsonyabb bázisról indulva, ez a csökkenés sajnálatos módon még inkább drasztikus, további 1 millió fővel lettünk kevesebben.

Ez egy kijózanító látlet jelenkorunkról, amely politikai pártállástól, izmustól függetlenül mindenkire arra kellene hogy felhívjon, hogy itt bizony egy nemzeti cselekvési programra lenne szükség, egy olyanra, amit éppen aktuális kormányzati színezetektől függetlenül mindenki betart, és ahol bizony demográfiai kérdéseknek kellene alávetni nagyon sok kormányzati döntést, példának okáért egy állami háttérű otthoneremtési és bérlakásépítési programmal meg kell könnyíteni az itthon maradni szándékozókat dolgát.

Elhhez viszont egy partneri hozzáállás kellene a kormányzat részéről is, egyáltalán ismerjék el azt, hogy létezik ilyen probléma, létezik kivándorlás. Ne az legyen a válaszuk erre, hogy de persze a környező országokból arányaiban sokkal többen vándorolnak ki, mert bennünket bizony az nem nyugtat meg, hogy ha az egyik beteg azonnal meghal, akkor a másik egy

csonkolással megússza, hiszen ismerjük mindannyian, hogy az ilyen történeteknek mi a végük, mi viszont egy szebb jövőt és egy normális, gyarapodó Magyarországot szeretnénk építeni. Ehhez szükséges az általam felsoroltakról szóló, legalább érdemi vita. Nagyon sajnálom, hogy nyolc éve partner nélkül maradtunk ebben. Azért nézek a kormánypárti képviselőkre, mert ezekről nemcsak lehetőségünk, de kutya kötelességünk lenne beszélni, diskurálni, vitatkozni, illetve megoldásokat találni.

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! „Puszták népe 2.0, avagy cselédsors újratöltve” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha valaki nem ismeri Illyés Gyulától ezt a megdöbbentő erejű szociográfiát, a Puszták népét, akkor a cím alapján úgy is gondolhatná, hogy ez szabadságszerető, harcos, büszke magyarokról szól.

(15.20)

Holott cselédsorban tartott, elnyomott magyarokról szól, akiknek a gyermekei közül jó, ha ezerből egy ki tudott törni ebből a sanyarú sorsból.

Fejlett országokban az oktatás a leghathatósabb eszköze annak, hogy a társadalmi egyenlőtlenségeket csökkentse, és egy ilyen fejlett és normális fejlődésen keresztül országban az, hogy polgárosodás, nemcsak egy politikai termék lehet, nemcsak egy habonyi hazugság, hanem valóság, olyan valóság, ami lehetővé teszi azt, hogy a középosztályba való belépés igenis hogy a társadalmi lehetőségek között álljon rendelkezésre, társadalmi valóság legyen. Viszont Magyarországon a dolgok kissé másként alakultak, hiszen gondoljunk csak vissza Bokros Lajosra, aki anno még azt mondta, hogy Burundiban sincsenek egyetemek, mégis egész jól megvannak. Aztán ezen az úton ment tovább a KDNP-s Pálffy István, aki azt mondta, hogy redukálni kell az érettségizetteknek, illetve a diplomásoknak a számát Magyarországon. Egyébként kézenfekvő a kérdés, hogy miért nem a saját gyermekeikkel kezdik, miért mindig az állampolgároknak, a magyaroknak ajánlgatják ezeket az opciókat. És most Palkovics miniszter úr szintén valami hasonló hurokat pendített meg, amikor azt mondta, hogy az úgynevezett Corvinus-modell, tehát amikor csökkentik, illetve megszüntetik adott egyetemen az államilag finanszírozott férőhelyeket, illetve a fizetős szakokat kiterjesztik, ez legyen az általános a magyar felsőoktatásban is. Ezért mondom azt, hogy önök ezen az úton, a bokrosi, a Pálffy-féle úton haladnának tovább.

Madách Imrének „Az ember tragédiája” című művében a XII. szín a híres-hírhedt falanszterjelenet, ahol Platón pásztorkodik, Luther fűtőként tevékenkedik, Michelangelo pedig széklábakat kénytelen fagragni - valami ilyen sorsot képzelnek el egyébként a fideszes oktatáspolitikusok is a magyar fiatalok egy jelentős részének, azoknak egyébként, akiknek az esze, a tehetsége meglenne ahhoz, hogy továbbtanuljanak, viszont az anyagi lehetőségek nem állnak a rendelkezésükre. Teszik önök ezt egy olyan országban, ami 2001 óta a Világgazdasági Fórum versenyképességi listáján az akkori 28. helyről mostanra lecsúszott körülbelül a 60. helyre.

A humán tőkét, kérem szépen, kormánypárti urak és nagyságos asszonyok, nem így kellene Magyarországon fejleszteni! Igenis sokkal több forrást kellene biztosítani a kutatásra, a kultúrára, az oktatásra, és mindezt hozzáférhetővé tenni széles tömegek számára. Ahhoz, hogy ez az ország a transznacionális vállalatok globális termelési láncain följebb tudjon lépni, és magas hozzáadott értékű termékekkel tudjunk bekapcsolódni a világ gazdasági folyamatokba, ezekre a lépésekre lenne szükség, és nem azokra, amelyeket önök meglépnek, és másra nem jök, csupán arra, hogy a roncs társadalmi létet vagy azt a hűbéri állapotot, amit Magyarországon kezdenek kiépíteni, még jobban megszilárdítsák.

Nézzük a konkrét számokat! A diplomás fiatalok aránya, tehát a 25 és 34 év közötti diplomások aránya Magyarországon 30 százalék. Az OECD-átlag 43 százalék, de mondjuk, Japánban vagy éppen Kanadában 60 százalékos aránnyal találkozhatunk, Dél-Koreában pedig 70 százalékkal. Hogy van ez? Hogy van az, hogy a teljes hazai felsőoktatásra egy évben kevesebb forrás jut, mint ami pénzt, mondjuk úgy nyugodtan, az MNB Matolcsy-féle alapítványai lenyúltak. Persze ott aztán van hatvanegynéhány millió forintos szoborra, van 17 millió forintos, kézzel csomózott szőnyegre forrás, a magyar felsőoktatást pedig kiszárítják és válsághelyzetbe kormányozzák önök. Úgy, hogy Orbán Viktor 2008-ban még azt mondta: a magukfajta kizárja a tandíj a felsőoktatásból, kizárja, kirekeszti az egyetemekről. Mi változott az elmúlt tíz évben? Megmondom: az, hogy a NER parazitái összelepték magukat, és most már van pénz arra, hogy ha kell, akkor a saját gyermekeiket akár ilyen méregdrága, fizetős egyetemeken taníttassák majd.

Meglopják önök a magyar embereket azzal is, hogy egy diplomás átlagbére kétszer akkora, mint mondjuk, az érettségivel rendelkezőé. És úgy is megrövidítik a magyar embereket, hogy aki diplomával rendelkezik, az a férfiember 12 évvel tovább él, mint az, aki mondjuk, csak alapfokú végzettséggel rendelkezik. Miért teszik mindezt? Miért haladnak ezen az úton? Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik és a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészakák **következő ülésére** várhatóan 2018. október 15-én, hétfőn kerül sor.

Megköszönöm a jegyzőkönyvvezetést az Országgyűlés Hivatala munkatársainak és természetesen

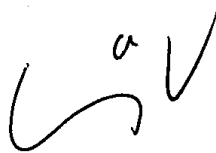
képviselőtársaimnak a munkáját. Az **ülést bezárom**. Mindenkinek szép jó éjszakát, sikeres hazatérést kívánok!

(Az ülés 15 óra 25 perckor ért véget.)

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)